ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2011

Vyhlásené: 22. 11. 2011 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

404

ZÁKON

z 21. októbra 2011,

o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet úpravy

(1) Tento zákon upravuje

a) pôsobnosť Policajného zboru pri zabezpečovaní kontroly hraníc[1]) Slovenskej republiky (ďalej len „kontrola hraníc“) a v oblasti pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky (ďalej len „pobyt“),

b) pôsobnosť orgánov verejnej moci v oblasti víz,

c) podmienky vstupu cudzincov na územie Slovenskej republiky (ďalej len „vstup“) a podmienky vycestovania cudzincov z územia Slovenskej republiky (ďalej len „vycestovanie“), ktoré nie sú upravené v osobitnom predpise alebo medzinárodnej zmluve,[2]) ktorou je Slovenská republika viazaná (ďalej len „medzinárodná zmluva“),

d) podmienky pobytu,

e) vydávanie dokladov pre cudzincov,

f) evidenciu osôb a kontrolu pobytu,

g) administratívne vyhostenie a zákaz vstupu,

h) zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny a umiestnenie v zariadení,

i) policajný prevoz štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie Slovenskej republiky (ďalej len „policajný prevoz“) a policajný sprievod štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Slovenskej republiky (ďalej len „policajný sprievod“),

---

[1]) Čl. 2 ods. 9 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006) v platnom znení.

[2]) Napríklad nariadenie (ES) č. 562/2006, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009), Zmluva medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o malom pohraničnom styku (oznámenie č. 441/2008 Z. z.).

j) letecký tranzit štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie Slovenskej republiky (ďalej len „letecký tranzit“),

k) práva a povinnosti osôb pri kontrole hraníc a pri pobyte,

l) priestupky a iné správne delikty na úseku kontroly hraníc a pobytu.

(2) Tento zákon sa vzťahuje aj na cudzincov, ktorí požiadali o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky (ďalej len „žiadosť o udelenie azylu“), ktorým bol udelený azyl na území Slovenskej republiky, ktorým bola poskytnutá doplnková ochrana na území Slovenskej republiky, ktorí požiadali o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky alebo ktorým bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky, ak osobitný predpis[3]) neustanovuje inak.

§ 2
Základné ustanovenia

(1) Na účely tohto zákona sa rozumie

a) asistovaným dobrovoľným návratom návrat štátneho príslušníka tretej krajiny do krajiny pôvodu, posledného bydliska alebo ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme, a ktorý zabezpečuje Medzinárodná organizácia pre migráciu alebo iná mimovládna organizácia na základe dohody s vládou Slovenskej republiky,

b) blízkosťou vonkajšej hranice územie Slovenskej republiky do vzdialenosti 5 km od vonkajšej hranice,[4])

c) členským štátom členský štát Európskej únie okrem Slovenskej republiky, iný štát, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a Švajčiarska konfederácia; na účely § 30 a § 51 až 57 sa členským štátom rozumie len členský štát Európskej únie okrem Slovenskej republiky,

d) leteckým tranzitom prechod štátneho príslušníka tretej krajiny, a ak je to potrebné, so sprievodom cez priestor verejného letiska na území Slovenskej republiky na účely jeho leteckej prepravy do krajiny určenia,

e) národným vízom povolenie udelené Slovenskou republikou, ktoré oprávňuje zdržiavať sa na území Slovenskej republiky,

f) neoprávneným pobytom zdržiavanie sa cudzinca na území Slovenskej republiky v rozpore so zákonom, osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou,[2])

g) neoprávneným prekročením vonkajšej hranice vstup alebo vycestovanie osoby cez vonkajšiu hranicu mimo hraničného priechodu, cez hraničný priechod mimo určených prevádzkových hodín alebo v čase jeho uzatvorenia, ak tento vstup alebo vycestovanie cez vonkajšiu hranicu neumožňuje medzinárodná zmluva, tento zákon alebo osobitný predpis,[5])

h) nepretržitým pobytom čas pobytu na základe povolenia na pobyt, ktorý začína plynúť dňom vstupu; do nepretržitého pobytu sa nezapočítava čas výkonu trestu odňatia slobody a nepretržitý čas zdržiavania sa cudzinca v zahraničí viac ako 180 dní, ak tento zákon neustanovuje inak,

i) ohrozením bezpečnosti štátu konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok,

---

[3]) Zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[4]) Čl. 2 ods. 2 nariadenia (ES) č. 562/2006.

[5]) § 14 ods. 6 a 9 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie,

j) ohrozením verejného poriadku porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa základných ľudských práv a slobôd, ochrany maloletých a iných zraniteľných osôb alebo opakované porušovanie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa riadneho výkonu verejnej správy, životného prostredia, verejného poriadku alebo občianskeho spolunažívania,

k) platným cestovným dokladom pas alebo iná verejná listina, ak sú za cestovný doklad uznané Slovenskou republikou, sú časovo platné, umožňujú jednoznačnú identifikáciu jeho držiteľa, nemajú porušenú celistvosť a nie sú poškodené tak, že zápisy v nich uvedené sú nečitateľné,

l) prihraničnou dopravou preprava osôb medzinárodnou autobusovou linkou premávajúcou v pásme do 50 kilometrov od vonkajšej pozemnej hranice,

m) prihraničným územím vonkajšej hranice územie Slovenskej republiky do vzdialenosti 50 kilometrov od vonkajšej hranice,

n) schengenským vízom jednotné vízum, vízum s obmedzenou územnou platnosťou a letiskové tranzitné vízum,[6])

o) účelovým manželstvom manželstvo uzavreté s cieľom získať pobyt,

p) zariadením miesto, v ktorom je štátny príslušník tretej krajiny umiestnený na základe rozhodnutia o zaistení podľa tohto zákona.

(2) Cudzincom je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky.[7])

(3) Občanom Únie je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a je štátnym občanom niektorého členského štátu.

(4) Štátnym príslušníkom tretej krajiny je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky ani občanom Únie; štátnym príslušníkom tretej krajiny sa rozumie aj osoba bez štátnej príslušnosti.

(5) Rodinným príslušníkom občana Únie je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je

a) jeho manžel,

b) jeho dieťa mladšie ako 21 rokov, jeho nezaopatrené dieťa a takéto deti jeho manžela,

c) jeho závislý priamy príbuzný v zostupnej alebo vzostupnej línii a takáto osoba jeho manžela,

d) akýkoľvek iný rodinný príslušník, na ktorého sa nevzťahujú písmená a) až c) a je nezaopatrenou osobou v krajine, z ktorej prichádza,

e) akýkoľvek iný rodinný príslušník, na ktorého sa nevzťahujú písmená a) až c) a je členom jeho domácnosti,

f) akýkoľvek iný rodinný príslušník, na ktorého sa nevzťahujú písmená a) až c) a je z vážnych zdravotných dôvodov odkázaný na jeho starostlivosť,

g) jeho partner, s ktorým má občan Únie trvalý, riadne osvedčený vzťah,

h) štátny príslušník tretej krajiny s právom pobytu rodinného príslušníka občana Únie v členskom štáte, kde občanom Únie je štátny občan Slovenskej republiky, s ktorým sa štátny príslušník

---

[6]) Čl. 2 ods. 3 až 5 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[7]) § 2 až 8b zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

tretej krajiny navráti na pobyt alebo sa k nemu pripája na pobyt späť na územie Slovenskej republiky a spĺňa niektorú z podmienok uvedených v písmenách a) až g) vo vzťahu k štátnemu občanovi Slovenskej republiky.

(6) Štátnym príslušníkom tretej krajiny, u ktorého sa vízum nevyžaduje, je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý nepodlieha vízovej povinnosti podľa osobitného predpisu,[8]) ktorý sa na území Slovenskej republiky oprávnene zdržiava na základe platného dokladu o pobyte vydaného podľa tohto zákona alebo na základe povolenia na pobyt,[9]) alebo ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

(7) Zraniteľnou osobou je najmä maloletá osoba, osoba so zdravotným postihnutím, osoba staršia ako 65 rokov, tehotná žena, slobodný rodič s maloletým dieťaťom a osoba, ktorá bola vystavená mučeniu, znásilneniu alebo iným závažným formám psychického, fyzického alebo sexuálneho násilia; v odôvodnených prípadoch možno za staršiu osobu považovať aj osobu mladšiu ako 65 rokov.

(8) Nežiaducou osobou je cudzinec, ktorému bol uložený zákaz vstupu, ktorému bol uložený trest vyhostenia,[10]) na ktorého bolo vydané upozornenie na účely odopretia vstupu,[11]) alebo ak tak ustanovuje osobitný predpis.[12])

(9) Ubytovateľom je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ktorá poskytuje ubytovanie na základe zmluvy o ubytovaní.

DRUHÁ ČASŤ
KONTROLA HRANÍC, VSTUP A VYCESTOVANIE CEZ VONKAJŠIU HRANICU

PRVÁ HLAVA
VONKAJŠIA HRANICA

§ 3
Kontrola vonkajšej hranice

Kontrolu hraníc na vonkajšej hranici zabezpečuje útvar Policajného zboru (ďalej len „policajný útvar“) na základe zákona, osobitného predpisu[13]) alebo medzinárodnej zmluvy[14]) na hraničnom priechode, v blízkosti vonkajšej hranice a v prihraničnom území vonkajšej hranice.

§ 4
Hraničný priechod

(1) Hraničným priechodom na vonkajšej hranici je

---

8) Príloha č. 2 nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 4) v platnom znení.

9) Čl. 2 ods. 15 nariadenia (ES) č. 562/2006.

10) § 65 Trestného zákona.

11) Čl. 96 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, podpísaného v Schengene 19. júna 1990 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 2, Ú. v. ES L 239, 22. 9. 2000) v platnom znení.

12) § 7 ods. 1 zákona č. 126/2011 Z. z. o vykonávaní medzinárodných sankcií.

13) Napríklad nariadenie (ES) č. 562/2006, nariadenie (ES) č. 810/2009.

14) Zmluva medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o režime na slovensko-ukrajinských štátnych hraniciach, spolupráci a vzájomnej pomoci v hraničných otázkach (oznámenie č. 2/1995 Z. z.).

a) miesto určené medzinárodnou zmluvou na vstup a vycestovanie, na prejazd dopravných prostriedkov a na prepravu tovaru cez vonkajšiu hranicu,

b) verejné letisko, ktorému bolo udelené povolenie na prevádzkovanie letov do tretích krajín alebo letov z tretích krajín podľa osobitného predpisu[15]) (ďalej len „medzinárodné letisko“).

(2) Treťou krajinou podľa odseku 1 písm. b) sa rozumie štát, ktorý neuplatňuje ustanovenia osobitného predpisu o zrušení kontrol vnútorných hraníc.[16])

§ 5
Podmienky prekračovania vonkajšej hranice

(1) Podmienky prekračovania vonkajšej hranice, ktoré nie sú ustanovené v tomto zákone, sú ustanovené v osobitnom predpise[17]) alebo medzinárodnej zmluve.[18])

(2) Vonkajšiu hranicu možno prekračovať mimo hraničného priechodu len vtedy, ak to ustanovuje medzinárodná zmluva,[18]) alebo na základe povolenia vydaného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) podľa osobitného predpisu,[19]) ak na povolenie prestupu osôb a prepravy tovaru cez colnú hranicu mimo colného priechodu nie je príslušný colný orgán podľa osobitného predpisu.[5])

§ 6

(1) Štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 16 rokov, ktorý nie je držiteľom cestovného dokladu, môže prekročiť vonkajšiu hranicu len v sprievode osoby, v ktorej cestovnom doklade je zapísaný; ak táto osoba podlieha vízovej povinnosti, štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 16 rokov musí mať udelené samostatné vízum v tomto cestovnom doklade.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny pri vstupe cez vonkajšiu hranicu na hraničnom priechode je povinný preukázať finančné prostriedky[20]) potrebné na pokrytie nákladov spojených s jeho pobytom na území Slovenskej republiky.

(3) Ministerstvo vnútra podľa osobitného predpisu[21]) vydá všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom určí sumu finančných prostriedkov potrebných na pokrytie nákladov spojených s pobytom štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky.

§ 7
Osobitné podmienky vstupu občanov Únie a rodinných príslušníkov občanov Únie

(1) Rodinný príslušník občana Únie môže vstúpiť na územie Slovenskej republiky, ak je sprevádzaný občanom Únie alebo ak za občanom Únie cestuje na účel pripojenia sa k nemu; to neplatí, ak rodinný príslušník občana Únie má priznané právo na pobyt ako rodinný príslušník

---

15) § 32 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16) Hlava III nariadenia (ES) č. 562/2006.

17) Čl. 4 a 5 nariadenia (ES) č. 562/2006.

18) Napríklad čl. 5 ods. 4 a 7 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o režime na slovensko-ukrajinských štátnych hraniciach, spolupráci a vzájomnej pomoci v hraničných otázkach (oznámenie č. 2/1995 Z. z.), čl. 7 ods. 1 Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a Kabinetom ministrov Ukrajiny o spolupráci a vzájomnej pomoci pri mimoriadnych udalostiach (oznámenie č. 122/2003 Z. z.).

19) Čl. 4 ods. 2 nariadenia (ES) č. 562/2006.

20) Čl. 5 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 562/2006.

21) Čl. 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 562/2006.

občana Únie v niektorom členskom štáte.

(2) Právo na vstup preukazuje občan Únie predložením dokladu alebo iným hodnoverným spôsobom, ktorým riadne preukáže svoju totožnosť a štátnu príslušnosť k členskému štátu. Rodinný príslušník občana Únie právo na vstup preukazuje predložením dokladu alebo iným hodnoverným spôsobom, ktorým riadne preukáže svoju totožnosť a rodinný vzťah k občanovi Únie. Osobe, ktorá pri vstupe o sebe vyhlásila, že je občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občana Únie, policajný útvar umožní v primeranej lehote hodnoverným spôsobom preukázať tieto skutočnosti.

(3) Rodinný príslušník občana Únie podliehajúci vízovej povinnosti[22]) je povinný predložiť pri vstupe platné vízum; to neplatí, ak sa preukáže platným dokladom o pobyte rodinného príslušníka občana Únie alebo dokladom o pobyte podľa osobitného predpisu.[9])

(4) Policajný útvar udelí na hraničnom priechode vízum rodinnému príslušníkovi občana Únie podliehajúcemu vízovej povinnosti, ktorý pri vstupe cez vonkajšiu hranicu nemá potrebné vízum, ak hodnoverne preukázal, že sa na neho vzťahuje právo podľa odseku 1. Vízum na hraničnom priechode udelí policajný útvar bezodkladne.

(5) Ak rodinný príslušník občana Únie podliehajúci vízovej povinnosti pri vstupe nemá cestovný pas, policajný útvar mu vízum udelí na osobitný list.

§ 8
Hraničná kontrola

(1) Hraničnú kontrolu[23]) je oprávnený vykonať príslušník Policajného zboru (ďalej len „policajt“).

(2) Ak policajt pri hraničnej kontrole zistí, že sa cudzinec preukázal falošným alebo pozmeneným cestovným dokladom, je oprávnený takýto doklad zadržať. Zadržať môže aj cestovný doklad, ktorý bol vydaný inej osobe a cudzinec sa ním preukáže ako vlastným, alebo ak bol orgánom štátu, ktorý ho vydal, vyhlásený za neplatný alebo odcudzený. Policajt vydá cudzincovi o zadržaní dokladu potvrdenie.

(3) Policajný útvar je oprávnený dodatočne vyznačiť do cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny údaje o čase a mieste jeho vstupu cez vonkajšiu hranicu, ak tento štátny príslušník tretej krajiny vyvrátil domnienku o nesplnení podmienok dĺžky pobytu z dôvodu chýbajúceho odtlačku pečiatky v cestovnom doklade pri vstupe cez vonkajšiu hranicu podľa osobitného predpisu.[24])

§ 9
Hraničný dozor

Pri vykonávaní hraničného dozoru[25]) je policajt okrem oprávnení podľa osobitného predpisu[26]) oprávnený v nevyhnutnom rozsahu

a) vstupovať a vchádzať dopravným prostriedkom na pozemky v blízkosti vonkajšej hranice,

b) zakázať vstup osobe na určené miesto nachádzajúce sa v blízkosti vonkajšej hranice,

---

[22]) Čl. 1 nariadenia (ES) č. 539/2001.

[23]) Čl. 2 ods. 10 a čl. 7 nariadenia (ES) č. 562/2006.

[24]) Čl. 11 ods. 2 nariadenia (ES) č. 562/2006.

[25]) Čl. 2 ods. 11 a čl. 12 nariadenia (ES) č. 562/2006.

[26]) Napríklad § 13 až 34 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, § 60 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

c) vstupovať a vchádzať dopravným prostriedkom na pozemky v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc.

§ 10
Technické prostriedky

(1) Policajný útvar pri vykonávaní hraničného dozoru je oprávnený v prihraničnom území vonkajšej hranice umiestňovať a používať technické prostriedky, ktoré zisťujú a dokumentujú neoprávnené prekračovanie vonkajšej hranice alebo zabraňujú neoprávnenému prekračovaniu vonkajšej hranice (ďalej len „technický prostriedok“).

(2) Policajný útvar pred umiestnením technického prostriedku písomne oznámi túto skutočnosť vlastníkovi, správcovi alebo užívateľovi pozemku (ďalej len „vlastník pozemku“); zároveň vlastníka pozemku v tomto písomnom oznámení poučí aj o právach a povinnostiach, ktoré mu umiestnením technického prostriedku vznikajú.

(3) Policajný útvar je oprávnený, ak je to nevyhnutné na plnenie úloh súvisiacich s vykonávaním hraničného dozoru a ak umiestnenie technického prostriedku neznesie odklad, technický prostriedok umiestniť aj bez predchádzajúceho oznámenia tejto skutočnosti vlastníkovi pozemku; po umiestnení technického prostriedku policajný útvar bezodkladne postupuje podľa odseku 2.

(4) Policajný útvar je pri umiestnení technického prostriedku povinný dbať na práva vlastníka pozemku.

(5) Technický prostriedok, ak to jeho charakter dovoľuje, sa označuje nápisom „Majetok štátu, jeho zničenie, poškodenie alebo neoprávnené odstránenie sa postihuje podľa zákona“.

(6) Pri umiestnení technického prostriedku v prihraničnom území vonkajšej hranice sa nevyžaduje označenie monitorovaného priestoru podľa osobitného predpisu.[27])

§ 11
Zamietnutie vstupu občanovi Únie a rodinnému príslušníkovi občana Únie

(1) Policajný útvar na hraničnom priechode môže občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie zamietnuť vstup cez vonkajšiu hranicu iba v prípade, ak existuje dôvodné podozrenie, že závažným spôsobom ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, alebo je to potrebné na ochranu verejného zdravia.

(2) Rozhodnutie o zamietnutí vstupu občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku musí vychádzať výlučne z osobného správania tejto osoby, pričom osobné správanie musí predstavovať bezprostrednú a dostatočne vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. Trestné činy spáchané v minulosti občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občana Únie nie sú bez spojenia s dôvodným podozrením zo závažného ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku dôvodom na zamietnutie vstupu.

(3) Pred vydaním rozhodnutia o zamietnutí vstupu z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku je policajt oprávnený odobrať občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie daktyloskopické odtlačky a vyhotoviť obrazový záznam.

(4) Odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí vstupu podľa odseku 1 nemá odkladný účinok.

---

[27]) § 10 ods. 7 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov.

§ 12
Odopretie vstupu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny

(1) Policajný útvar na hraničnom priechode je oprávnený štátnemu príslušníkovi tretej krajiny odoprieť vstup podľa osobitného predpisu.[28])

(2) Policajný útvar na hraničnom priechode je oprávnený štátnemu príslušníkovi tretej krajiny odoprieť vstup aj vtedy, ak jeho pobyt už dosiahol maximálnu dĺžku podľa medzinárodnej zmluvy.[29])

(3) Vstup nemožno odoprieť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má povolený pobyt v Slovenskej republike, ktorý počas hraničnej kontroly podal žiadosť o udelenie azylu, ktorému bol udelený azyl na území Slovenskej republiky, ktorému bola poskytnutá doplnková ochrana na území Slovenskej republiky, ktorý požiadal o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky, ktorému bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky alebo ktorému bol vydaný cestovný doklad cudzinca podľa osobitného predpisu.[30])

DRUHÁ HLAVA
VNÚTORNÉ HRANICE

§ 13
Kontrola vnútorných hraníc

(1) Vláda Slovenskej republiky môže v súlade s osobitným predpisom[31]) nariadením vlády ustanoviť, že sa dočasne obnovuje kontrola hraníc na vnútorných hraniciach, a to v rozsahu a spôsobom, ktorý zodpovedá danej situácii.

(2) Počas dočasného obnovenia kontroly hraníc na vnútorných hraniciach sa primerane uplatňujú ustanovenia tohto zákona upravujúce kontrolu hraníc na vonkajšej hranici.

TRETIA HLAVA
VÍZA

§ 14
Schengenské vízum

(1) Charakteristika schengenských víz a podmienky ich udeľovania, ktoré nie sú ustanovené v tomto zákone, sú ustanovené v osobitnom predpise.[32])

(2) Rodinnému príslušníkovi občana Únie sa udelí schengenské vízum.

§ 15
Národné vízum

(1) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny môže byť udelené národné vízum, ak je to potrebné v súvislosti s udelením pobytu v Slovenskej republike alebo na plnenie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv alebo ak je to v záujme Slovenskej republiky.

---

28) Čl. 13 nariadenia (ES) č. 562/2006.

29) Čl. 4 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o malom pohraničnom styku (oznámenie č. 441/2008 Z. z.).

30) § 13 zákona č. 647/2007 o cestovných dokladoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

31) Čl. 23 až 31 nariadenia (ES) č. 562/2006.

32) Nariadenie (ES) č. 810/2009.

(2) Rodinnému príslušníkovi azylanta alebo cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, uvedenému v osobitnom predpise,[33]) sa udelí národné vízum, ak neohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

(3) Národné vízum sa udeľuje na pobyt dlhší ako tri mesiace, najviac na jeden rok; ak ide o udelenie národného víza v súvislosti s udelením pobytu v Slovenskej republike, udeľuje sa na 90 dní a ak ide o udelenie národného víza rodinnému príslušníkovi azylanta alebo cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, udeľuje sa na nevyhnutný čas.

§ 16
Konanie o udelení schengenského víza

(1) Udelenie schengenského víza môže byť podmienené pozvaním overeným policajným útvarom.

(2) Diplomatická misia alebo konzulárny úrad[34]) Slovenskej republiky v zahraničí (ďalej len „zastupiteľský úrad“) môže udeliť schengenské vízum len po predchádzajúcom stanovisku ministerstva vnútra; ministerstvo vnútra a Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zahraničných vecí“) sa môžu dohodnúť, v ktorých prípadoch môže zastupiteľský úrad udeliť schengenské vízum aj bez stanoviska ministerstva vnútra. Ministerstvo vnútra dáva stanovisko k udeleniu schengenského víza aj pre diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad iného štátu v rámci konzultácie podľa osobitného predpisu.[35]) Ak sa žiadosti o udelenie schengenského víza vyhovie, rozhodnutie sa nevydáva; namiesto rozhodnutia sa vydá vízová nálepka.

(3) Zastupiteľský úrad je oprávnený určiť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na vstup hraničný priechod, ktorý zapíše do schengenského víza.

(4) Rozhodnutie, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo rozhodnutie, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané, sa vydáva v štátnom jazyku; na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny sa vydá aj v jazyku určenom zastupiteľským úradom alebo policajným útvarom.

(5) Rodinnému príslušníkovi občana Únie môže zastupiteľský úrad žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnuť len vtedy, ak

a) na základe predložených dokladov alebo iným hodnoverným spôsobom riadne nepreukáže svoju totožnosť a rodinný vzťah k občanovi Únie, alebo

b) predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

(6) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže podľa osobitného predpisu[36]) zrušiť alebo odvolať schengenské vízum. Rodinnému príslušníkovi občana Únie možno zrušiť alebo odvolať schengenské vízum len z dôvodu podľa odseku 5 písm. b).

(7) Štátny príslušník tretej krajiny sa môže proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie schengenského víza, o zrušení alebo odvolaní udeleného schengenského víza odvolať. Odvolanie podáva štátny príslušník tretej krajiny na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Ak rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie

---

33) § 10 a 13b zákona č. 480/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

34) § 6 až 14 zákona č. 151/2010 Z. z. o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 403/2010 Z. z.

35) Čl. 21 a 22 nariadenia (ES) č. 810/2009.

36) Čl. 34 nariadenia (ES) č. 810/2009.

schengenského víza nebolo možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doručiť, začína lehota pre podanie odvolania plynúť dňom, ktorý nasleduje po uplynutí 90 dní odo dňa podania žiadosti o vízum. Ak rozhodnutie o zrušení alebo odvolaní udeleného schengenského víza nebolo možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doručiť do 90 dní, doručí sa verejnou vyhláškou po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

(8) Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané, nemá odkladný účinok. Odvolanie musí obsahovať údaje o tom, kto ho podáva, v čom vidí štátny príslušník tretej krajiny nesprávnosť rozhodnutia a jeho rozpor s právnymi predpismi. Odvolanie a písomnú dokumentáciu k odvolaniu podáva žiadateľ v štátnom jazyku.

(9) Zastupiteľský úrad môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak mu v plnom rozsahu vyhovie. Ak zastupiteľský úrad o odvolaní nerozhodne, pošle ho do piatich dní od jeho doručenia ministerstvu zahraničných vecí, ktoré o odvolaní rozhodne. Ministerstvo zahraničných vecí posudzuje súlad dôvodov rozhodnutia zastupiteľského úradu s dôvodmi ustanovenými v tomto zákone alebo osobitnom predpise.[32]) Ak je dôvodom rozhodnutia, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo rozhodnutia, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané, nesúhlasné stanovisko ministerstva vnútra, môže si ministerstvo zahraničných vecí v rámci nového posudzovania dôvodov vyžiadať opätovné stanovisko ministerstva vnútra.

(10) Písomné rozhodnutie o odvolaní sa žiadateľovi doručí spravidla do 60 dní odo dňa podania odvolania. Rozhodnutie sa vyhotoví v štátnom jazyku a prostredníctvom zastupiteľského úradu sa doručí žiadateľovi. Rozhodnutie, ktoré nebude možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doručiť do 90 dní, sa doručí verejnou vyhláškou po dobu 15 dní na úradnej tabuli zastupiteľského úradu.

(11) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu, ktoré vydal zastupiteľský úrad, sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní;[37]) to neplatí, ak ide o rodinného príslušníka občana Únie.

(12) Preskúmanie rozhodnutia o odvolaní súdom je vylúčené; to neplatí, ak ide o rozhodnutie o žiadosti rodinného príslušníka občana Únie.

(13) Ministerstvo vnútra môže z dôvodov podľa osobitného predpisu[38]) predĺžiť platnosť schengenského víza.

(14) Udeľovanie schengenských víz v zastúpení iným štátom a udeľovanie schengenských víz v zastúpení iného štátu upravuje osobitný predpis.[39])

(15) Rodinný príslušník občana Únie je povinný k žiadosti o schengenské vízum predložiť platný cestovný doklad, doklad potvrdzujúci jeho rodinný vzťah s občanom Únie a doklad o závislosti, ak sa vyžaduje. Zastupiteľský úrad rozhodne o žiadosti najneskôr do 10 pracovných dní.

§ 17
Konanie o udelení národného víza

(1) Štátny príslušník tretej krajiny podáva žiadosť o udelenie národného víza na úradnom tlačive na zastupiteľskom úrade.

(2) K žiadosti o udelenie národného víza je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, farebnú fotografiu s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúcu jeho aktuálnu

---

[37]) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

[38]) Čl. 33 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[39]) Čl. 8 nariadenia (ES) č. 810/2009.

podobu, doklad potvrdzujúci účel pobytu, doklad o zdravotnom poistení a ďalšie doklady potrebné na rozhodnutie o žiadosti o udelenie národného víza. Na požiadanie je štátny príslušník tretej krajiny povinný osobne sa dostaviť na pohovor.

(3) Rodinný príslušník azylanta a cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, je povinný predložiť k žiadosti o udelenie národného víza platný cestovný doklad, doklad potvrdzujúci jeho rodinný vzťah a doklad o závislosti, ak sa vyžaduje; ak nepredloží všetky doklady, žiadosť sa neprijme.

(4) Zastupiteľský úrad rozhodne o žiadosti o udelenie národného víza do 30 dní od jej prijatia.

(5) Zastupiteľský úrad môže udeliť národné vízum len po predchádzajúcom stanovisku ministerstva vnútra; ministerstvo vnútra a ministerstvo zahraničných vecí sa môžu dohodnúť, v ktorých prípadoch môže zastupiteľský úrad udeliť národné vízum aj bez stanoviska ministerstva vnútra.

(6) Národné vízum sa udeľuje do cestovného dokladu formou nálepky. Platnosť národného víza sa skončí spravidla najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu.

(7) Zastupiteľský úrad je oprávnený určiť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na vstup hraničný priechod, ktorý zapíše do národného víza.

(8) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar je oprávnený zrušiť národné vízum, ak zistí skutočnosti, ktoré by odôvodňovali neudelenie národného víza, ak je štátny príslušník tretej krajiny administratívne vyhostený alebo ak mu bol uložený trest vyhostenia.

(9) Na konanie o udelení národného víza a o zrušení národného víza sa nevzťahuje osobitný predpis[32]) ani všeobecný predpis o správnom konaní;[37]) všeobecný predpis o správnom konaní sa vzťahuje na konanie o udelenie národného víza štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 15 ods. 2.

§ 18

Policajný útvar na hraničnom priechode môže udeliť schengenské vízum štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa osobitného predpisu.[40]) Na konanie o udelení schengenského víza na hraničnom priechode sa primerane vzťahujú ustanovenia § 16 ods. 2, 4 až 6 a 12.

§ 19
Pozvanie

(1) Pozvanie sa podáva na úradnom tlačive, v ktorom sú uvedené údaje o pozývajúcej osobe, pozývanom štátnom príslušníkovi tretej krajiny, účel, na ktorý je štátny príslušník tretej krajiny pozývaný na územie Slovenskej republiky, a záväzok pozývajúcej osoby, že uhradí všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny. Na požiadanie policajného útvaru je pozývajúca osoba povinná preukázať, že je schopná uhradiť všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny vo výške podľa § 6 ods. 2 a 3; to neplatí, ak je pozývajúcou osobou azylant alebo cudzinec, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, a pozývanou osobou jeho rodinný príslušník uvedený v osobitnom predpise.[33]) Pozvanie možno nahradiť dohodou o hosťovaní podľa osobitného predpisu.[41])

---

[40]) Čl. 35 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[41]) § 26b zákona č. 172/2005 Z. z. o organizácii štátnej podpory výskumu a vývoja a o doplnení zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 233/2008 Z. z.

(2) Pozvanie overuje policajný útvar príslušný podľa miesta prechodného pobytu alebo trvalého pobytu pozývajúcej fyzickej osoby alebo podľa sídla pozývajúcej právnickej osoby po predchádzajúcom súhlase ministerstva vnútra, ktorým je viazaný.

(3) Policajný útvar neoverí pozvanie, ak

a) je pozývaný štátny príslušník tretej krajiny nežiaducou osobou,

b) pozvanie nemá náležitosti podľa odseku 1,

c) je dôvodné podozrenie, že účel pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny uvedený v pozvaní nezodpovedá skutočnému účelu pozvania,

d) je dôvodné podozrenie, že pozývaný štátny príslušník tretej krajiny môže pri svojom pobyte ohroziť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu, alebo

e) nedostane súhlas ministerstva vnútra.

(4) Policajný útvar vydá potvrdenie o prijatí žiadosti o overenie pozvania a rozhodne o overení pozvania do 15 dní od prijatia žiadosti o overenie pozvania.

(5) Na rozhodovanie o overení pozvania sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

TRETIA ČASŤ
POBYT CUDZINCOV

PRVÁ HLAVA
POBYT ŠTÁTNEHO PRÍSLUŠNÍKA TRETEJ KRAJINY

Prvý oddiel
Prechodný pobyt

§ 20
Všeobecné ustanovenia

(1) Prechodný pobyt oprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny zdržiavať sa, vycestovať a opätovne vstupovať na územie Slovenskej republiky v čase, na aký mu bol policajným útvarom udelený.

(2) Prechodný pobyt je viazaný na jeden účel. Ak štátny príslušník tretej krajiny chce vykonávať inú činnosť, než na akú mu bol udelený prechodný pobyt, musí podať novú žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt, môže počas prechodného pobytu študovať.

§ 21
Druhy prechodného pobytu

(1) Prechodný pobyt môže policajný útvar udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny

a) na účel podnikania,

b) na účel zamestnania,

c) na účel štúdia,

d) na účel osobitnej činnosti,

e) na účel výskumu a vývoja,

f) na účel zlúčenia rodiny,

g) na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl,[42])

h) ktorý má priznané postavenie Slováka žijúceho v zahraničí,[43])

i) ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte.

(2) Prechodným pobytom je aj pobyt na základe modrej karty Európskej únie (ďalej len „modrá karta“) vydanej podľa tohto zákona.

§ 22
Prechodný pobyt na účel podnikania

(1) Prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

a) podniká alebo bude podnikať na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo

b) koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel podnikania na predpokladaný čas podnikania, najviac však na tri roky.

§ 23
Prechodný pobyt na účel zamestnania

(1) Prechodný pobyt na účel zamestnania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na základe povolenia na zamestnanie;[44]) to neplatí, ak sa povolenie na zamestnanie nevyžaduje.[45])

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel zamestnania na predpokladaný čas zamestnania, najviac však na dva roky.

(3) Prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania môže policajný útvar udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny po splnení podmienok podľa odseku 1 najviac na 180 dní počas 12 po sebe nasledujúcich mesiacov.

(4) Prechodný pobyt na účel zamestnania sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu,[46]) splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a) a

a) pracuje pre významného zahraničného investora[47]) v Slovenskej republike,

b) je vyslaný zamestnávateľom so sídlom v členskom štáte na územie Slovenskej republiky v rámci

---

[42]) Zmluva medzi štátmi, ktoré sú stranami Severoatlantickej zmluvy, a inými štátmi zúčastnenými v Partnerstve za mier vzťahujúca sa na štatút ich ozbrojených síl (oznámenie č. 324/1997 Z. z.) v znení dodatkového protokolu k zmluve (oznámenie č. 325/1997 Z. z.).

[43]) § 7 zákona č. 474/2005 Z. z. o Slovákoch žijúcich v zahraničí a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[44]) § 21 až 23 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[45]) § 22 ods. 7 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[46]) Čl. 5 nariadenia (ES) č. 562/2006.

[47]) § 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov.

poskytovania služieb zabezpečovaných týmto zamestnávateľom,[48])

c) je zamestnaný v medzinárodnej hromadnej doprave, ak je na výkon práce na území Slovenskej republiky vyslaný svojím zahraničným zamestnávateľom,[49]) alebo

d) je v pracovnom pomere so zamestnávateľom, ktorý má sídlo alebo sídlo organizačnej zložky s pracovnoprávnou subjektivitou mimo územia Slovenskej republiky a ktorý ho vyslal na základe zmluvy uzatvorenej s právnickou osobou alebo fyzickou osobou vykonávať prácu na území Slovenskej republiky.[50])

§ 24
Prechodný pobyt na účel štúdia

(1) Prechodný pobyt na účel štúdia udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

a) je žiakom strednej školy,[51])

b) je poslucháčom jazykovej školy,[52])

c) je študentom vysokej školy, alebo

d) sa zúčastňuje jazykovej alebo odbornej prípravy k štúdiu na vysokej škole, ktorá je organizovaná vysokou školou v Slovenskej republike.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel štúdia na predpokladaný čas štúdia,[53]) najviac však na šesť rokov.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel štúdia, môže počas prechodného pobytu podnikať.

(4) Prechodný pobyt na účel štúdia sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46]) a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

§ 25
Prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti

(1) Prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nie je podnikateľom,[54]) na

a) lektorskú činnosť,

b) umeleckú činnosť,

c) športovú činnosť,

d) stáž v rámci štúdia mimo územia Slovenskej republiky,

---

[48]) § 22 ods. 7 písm. n) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[49]) § 22 ods. 7 písm. p) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[50]) § 22 ods. 6 písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[51]) § 32 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[52]) § 53 zákona č. 245/2008 Z. z.

[53]) Napríklad § 52 až 54 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 41, § 42 ods. 1 zákona č. 245/2008 Z. z.

[54]) § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka.

e) činnosť vyplývajúcu z programov vlády Slovenskej republiky alebo z programov Európskej únie,

f) plnenie záväzku Slovenskej republiky vyplývajúceho z medzinárodnej zmluvy,

g) poskytnutie zdravotnej starostlivosti alebo na sprevádzanie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému sa poskytuje zdravotná starostlivosť, ak je to potrebné,

h) dobrovoľnícku činnosť alebo

i) činnosť novinára akreditovaného v Slovenskej republike.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti podľa odseku 1 na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na dva roky.

(3) Prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46]) a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

§ 26
Prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja

(1) Prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý vykonáva výskum alebo vývoj na základe dohody o hosťovaní,[41]) na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na dva roky. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja, môže podnikať.

(2) Prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46]) a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

§ 27
Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny

(1) Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je

a) rodinným príslušníkom štátneho príslušníka tretej krajiny s prechodným pobytom alebo s trvalým pobytom,

b) príbuzným v priamom vzostupnom rade azylanta mladšieho ako 18 rokov, alebo

c) závislou osobou podľa medzinárodnej zmluvy.[55])

(2) Za rodinného príslušníka štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 1 písm. a) sa považuje

a) manžel, ak manželia majú najmenej 18 rokov,

b) slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny a jeho manžela,

c) jeho slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov,

d) slobodné dieťa jeho manžela mladšie ako 18 rokov,

e) jeho nezaopatrené slobodné dieťa staršie ako 18 rokov alebo nezaopatrené slobodné dieťa

---

[55]) Zmluva medzi štátmi, ktoré sú stranami Severoatlantickej zmluvy, a inými štátmi zúčastnenými v Partnerstve za mier vzťahujúca sa na štatút ich ozbrojených síl (oznámenie č. 324/1997 Z. z.).

staršie ako 18 rokov jeho manžela,[56]) ktoré sa o seba nedokáže postarať z dôvodu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu,

f) jeho rodič alebo rodič jeho manžela, ktorý je odkázaný na jeho starostlivosť, a v krajine, odkiaľ prichádza, nepožíva náležitú rodinnú podporu.

(3) Ustanovenie odseku 1 písm. a) sa nevzťahuje na rodinného príslušníka podľa odseku 2 písm. f) štátneho príslušníka tretej krajiny s prechodným pobytom na účel štúdia.

(4) Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je uvedený v odseku 2 písm. c) a d), sa udelí len vtedy, ak so zlúčením súhlasí aj rodič, ktorému toto dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a ktorý má právo stretávať sa s týmto dieťaťom.

(5) Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny sa udeľuje do skončenia platnosti pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ku ktorému si štátny príslušník tretej krajiny uvedený v odseku 1 uplatňuje právo na zlúčenie rodiny, najviac však na päť rokov.

(6) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, môže podnikať; to neplatí, ak ide o rodinného príslušníka podľa odseku 2 písm. e) alebo písm. f), ktorý nesmie podnikať.

§ 28
Prechodný pobyt na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl

Prechodný pobyt na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl udelí policajný útvar štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je príslušníkom civilnej zložky vysielajúceho štátu a ktorý je v službách týchto ozbrojených síl, najviac na päť rokov.

§ 29
Prechodný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie Slováka žijúceho v zahraničí

(1) Prechodný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má vydané osvedčenie Slováka žijúceho v zahraničí podľa osobitného predpisu,[43]) udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 5.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt podľa odseku 1 na tri roky.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa odseku 1, môže podnikať.

§ 30
Prechodný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte

(1) Prechodný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte, udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4 a

a) podniká na území Slovenskej republiky,

b) je zamestnaný na území Slovenskej republiky,

c) študuje na škole v Slovenskej republike,

---

[56]) § 3 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

d) vykonáva činnosť uvedenú v § 25 alebo § 26, alebo

e) je rodinným príslušníkom podľa § 27 ods. 2 štátneho príslušníka tretej krajiny podľa písmen a) až d) a rodina už existovala v inom členskom štáte, ktorý štátnemu príslušníkovi tretej krajiny priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt podľa odseku 1 na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na päť rokov.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 1 môže súčasne vykonávať aj viaceré činnosti uvedené v odseku 1.

(4) Prechodný pobyt podľa odseku 1 sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46]) a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

Žiadosť o udelenie prechodného pobytu

§ 31

(1) Žiadosť o udelenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne v zahraničí na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, ktorý mu vydal cestovný doklad, alebo na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, v ktorom má bydlisko, ak tento zákon neustanovuje inak; ak nie je takýto zastupiteľský úrad alebo v prípadoch hodných osobitného zreteľa určí ministerstvo zahraničných vecí po dohode s ministerstvom vnútra iný zastupiteľský úrad, na ktorom štátny príslušník tretej krajiny podá žiadosť o udelenie prechodného pobytu. Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vykoná so žiadateľom o udelenie prechodného pobytu osobný pohovor na účel predbežného posúdenia žiadosti. Pohovor sa vedie v štátnom jazyku alebo inom, obom stranám zrozumiteľnom jazyku. O pohovore vyhotoví zastupiteľský úrad písomný záznam, ktorý priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu. Záznam sa vyhotoví v štátnom jazyku a musí byť podpísaný žiadateľom. Ak žiadateľ neovláda štátny jazyk, môže si na vlastné náklady zabezpečiť tlmočníka, ktorý je povinný podpísať záznam. Zastupiteľský úrad zašle policajnému útvaru spolu so záznamom aj svoje stanovisko k udeleniu prechodného pobytu, v ktorom uvedie, či udelenie prechodného pobytu odporúča alebo neodporúča s uvedením konkrétnych dôvodov.

(3) Žiadosť o udelenie prechodného pobytu môže štátny príslušník tretej krajiny podať osobne aj na policajnom útvare, ak sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene; podanie žiadosti neoprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny zdržiavať sa na území Slovenskej republiky nad rámec podmienok ustanovených osobitným predpisom.[57])

(4) Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa odseku 3 potvrdenie o jej prijatí.

(5) Za štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 27, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie prechodného pobytu, môže podať žiadosť štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny.

---

[57]) Čl. 19 až 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, podpísaný v Schengene 19. júna 1990 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 2, Ú. v. ES L 239, 22. 9. 2000) v platnom znení.

(6) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 3, nemôže podať žiadosť o zmenu účelu pobytu na policajnom útvare.

(7) Ak štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 27 alebo § 30 ods. 1 písm. e) a ktorého manželstvo zaniklo a jeho nepretržitý prechodný pobyt trvá najmenej tri roky, alebo dosiahol plnoletosť, podá žiadosť o zmenu účelu pobytu na policajnom útvare do 30 dní od vydania úmrtného listu, právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva alebo dosiahnutia plnoletosti, do rozhodnutia o tejto žiadosti sa jeho pobyt považuje za oprávnený.

(8) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 27 ods. 1 písm. a) ako rodinný príslušník držiteľa modrej karty a má povolený pobyt v inom členskom štáte, kde ich spoločná rodina existovala, je povinný podať žiadosť na policajnom útvare do 30 dní od vstupu na územie Slovenskej republiky. Za tohto štátneho príslušníka tretej krajiny môže podať žiadosť o udelenie prechodného pobytu podľa § 27 ods. 1 písm. a) aj držiteľ modrej karty, s ktorým žiada zlúčenie rodiny. Ak počas konania o udelenie prechodného pobytu uplynula platnosť povoleného pobytu v členskom štáte, jeho pobyt sa považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

§ 32

(1) Žiadosť o udelenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive. Pri podaní žiadosti o udelenie prechodného pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad a všetky náležitosti k žiadosti o udelenie prechodného pobytu ustanovené týmto zákonom, inak zastupiteľský úrad alebo policajný útvar žiadosť o udelenie prechodného pobytu neprijme.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

a) účel pobytu,

b) bezúhonnosť, ak v odsekoch 3 a 4 nie je ustanovené inak,

c) finančné zabezpečenie pobytu; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 28 a 29,

d) finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý koná alebo bude konať v mene významného zahraničného investora,

e) zabezpečenie ubytovania; to neplatí, ak ide o

   1. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania alebo do školy cez štátnu hranicu zo susedného štátu,

   2. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 24 a študuje na vysokej škole alebo

   3. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 26,

f) súhlas podľa § 27 ods. 4,

(3) Doklad potvrdzujúci bezúhonnosť nemusí prikladať k žiadosti štátny príslušník tretej krajiny podľa § 24 ods. 1 písm. a) a § 28 a 30 a štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 14 rokov; tento doklad sa taktiež nemusí prikladať k žiadosti o zmenu účelu pobytu.

(4) Doklad o zabezpečení ubytovania štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora v Slovenskej republike, jeho manžela a dieťaťa,

môže byť starší ako 90 dní.

(5) Účel pobytu podľa odseku 2 písm. a) štátny príslušník tretej krajiny preukáže

a) predložením podnikateľského zámeru vo forme podľa osobitného predpisu[58]) alebo dokladu potvrdzujúceho oprávnenie na podnikanie, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 22,

b) povolením na zamestnanie alebo potvrdením zamestnávateľa, že štátny príslušník tretej krajiny má vykonávať činnosť, na ktorú sa povolenie na zamestnanie nevyžaduje, alebo medzinárodnou zmluvou, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 23,

c) potvrdením príslušného orgánu štátnej správy alebo školy o prijatí štátneho príslušníka tretej krajiny na štúdium, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 24,

d) potvrdením školy alebo inej vzdelávacej inštitúcie o výkone lektorskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. a),

e) potvrdením orgánu štátnej správy alebo umeleckej agentúry, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. b),

f) potvrdením športovej organizácie alebo príslušného orgánu štátnej správy, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. c),

g) potvrdením o stáži, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. d),

h) potvrdením orgánu štátnej správy, v ktorého pôsobnosti je výkon činnosti podľa programov schválených vládou Slovenskej republiky alebo programov Európskej únie alebo potvrdením organizácie administratívne zabezpečujúcej takýto program na základe zmluvy s príslušným orgánom štátnej správy, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. e),

i) medzinárodnou zmluvou, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. f),

j) potvrdením zdravotníckeho zariadenia o poskytovaní zdravotnej starostlivosti alebo dokladom o potrebe sprevádzania, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. g),

k) potvrdením mimovládnej organizácie o vykonávaní dobrovoľníckej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. h),

l) potvrdením príslušného orgánu štátnej správy o vykonávaní novinárskej činnosti novinára akreditovaného v Slovenskej republiky alebo dokladom o akreditácii novinára pôsobiaceho v Slovenskej republike, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. i),

m) dohodou o hosťovaní podľa osobitného predpisu,[44]) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 26,

n) matričným dokladom, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 27; ak ide o slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov, o dieťa mladšie ako 18 rokov zverené do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny, nezaopatrené dieťa, rodiča odkázaného na starostlivosť štátneho príslušníka tretej krajiny alebo o závislú osobu podľa medzinárodnej zmluvy aj dokladom potvrdzujúcim túto skutočnosť,

---

[58]) § 49 ods. 8 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

o) individuálnym príkazom alebo kolektívnym príkazom na presun ozbrojených síl, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 28,

p) osvedčením Slováka žijúceho v zahraničí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 29,

q) dokladom o dlhodobom pobyte vydaným podľa osobitného predpisu[59]) členským štátom a pracovnou zmluvou, písomným prísľubom zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania, potvrdením príslušného orgánu štátnej správy, školy alebo iného akreditovaného zariadenia o prijatí štátneho príslušníka tretej krajiny na štúdium alebo odborné vzdelávanie alebo iným dokladom podľa písmena a) alebo písmen d) až m), ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 30.

(6) Finančné zabezpečenie pobytu podľa odseku 2 písm. c) štátny príslušník tretej krajiny preukáže

a) výpisom z osobného účtu vedeného v banke, pobočke zahraničnej banky alebo zahraničnej banke (ďalej len „banka“) na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 22 alebo § 30,

b) potvrdením zamestnávateľa o výške dohodnutej mzdy alebo výpisom z osobného účtu vedeného v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 23 alebo § 30,

c) výpisom z osobného účtu vedeného v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, potvrdením o udelení štipendia, potvrdením štatutárneho orgánu právnickej osoby o zabezpečení finančných prostriedkov počas pobytu alebo čestným vyhlásením osoby, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny finančné zabezpečenie počas pobytu doložené výpisom z osobného účtu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 24 alebo § 30,

d) výpisom z osobného účtu vedeného v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny alebo potvrdením štatutárneho orgánu právnickej osoby o finančnom a hmotnom zabezpečení štátneho príslušníka tretej krajiny počas jeho pobytu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25, § 26 alebo § 30,

e) potvrdením podľa odseku 5 písm. h), pokiaľ je v ňom uvedené aj finančné zabezpečenie pobytu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. e) alebo § 30,

f) dohodou o hosťovaní podľa osobitného predpisu,[41]) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 26,

g) čestným vyhlásením manžela, rodiča, rodinného príslušníka rodiča odkázaného na jeho starostlivosť alebo osoby, ktorej je zverený do starostlivosti, o tom, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny finančné a hmotné zabezpečenie počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky spolu s pracovnou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa o výške vyplácanej mzdy, výpisom z osobného účtu vedeného v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny alebo dokladom o poberaní dôchodku, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 27 alebo § 30,

h) potvrdením detského domova o umiestnení štátneho príslušníka tretej krajiny.

(7) Finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti podľa odseku 2 písm. d) štátny príslušník

---

[59]) Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap.19/zv. 4; Ú. v. ES L 157, 15. 6. 2002) v platnom znení.

tretej krajiny preukáže výpisom z podnikateľského účtu zriadeného na účely podnikania vo výške

a) dvadsaťnásobku životného minima,[60]) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. a),

b) stonásobku životného minima, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b),

(8) Doklad o zabezpečení ubytovania musí preukazovať, že štátny príslušník tretej krajiny má zabezpečené ubytovanie na najmenej šesť mesiacov prechodného pobytu; ak žiada o prechodný pobyt na kratší čas, musí preukazovať zabezpečenie ubytovania počas celého prechodného pobytu. Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 27 a § 30 ods. 1 písm. e) musí preukázať zabezpečenie spoločného ubytovania so štátnym príslušníkom tretej krajiny, s ktorým žiada o zlúčenie rodiny.

(9) Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22, 25, 26, 27, 29 a 30 je povinný odovzdať policajnému útvaru do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte doklad potvrdzujúci zdravotné poistenie.

(10) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt, je povinný odovzdať policajnému útvaru do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 28 alebo § 30. Lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní.

(11) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 22, je povinný odovzdať do 60 dní od prevzatia dokladu o pobyte aj výpis z obchodného registra fyzickej osoby – podnikateľa, obchodnej spoločnosti alebo družstva, ktoré uviedol v žiadosti; to neplatí, ak osobitný predpis nevyžaduje zápis do obchodného registra. Lehotu na predloženie výpisu z obchodného registra môže policajný útvar na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny predĺžiť o 60 dní.

(12) Za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 27, je povinný preukázať splnenie podmienok podľa odseku 2 písm. c), d) a f) ten štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada o zlúčenie rodiny.

(13) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže vyžiadať od štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 30 doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci bezúhonnosť

a) z členského štátu, ktorý mu priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom, alebo

b) z členského štátu, ktorý mu udelil pobyt.

(14) Ak podá štátny príslušník tretej krajiny žiadosť o udelenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny s azylantom do troch mesiacov od udelenia azylu, k žiadosti predloží len platný cestovný doklad a doklad potvrdzujúci príbuzensky vzťah alebo iný dôkaz o existencii tohto vzťahu.

(15) Finančné zabezpečenie pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže vo výške životného minima[60]) na každý mesiac pobytu; ak dĺžka pobytu presiahne jeden rok, finančné zabezpečenie musí preukázať vo výške dvanásťnásobku životného minima. Maloletý štátny príslušník tretej krajiny preukáže finančné zabezpečenie pobytu v polovičnej výške podľa prvej vety.

---

[60]) § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

§ 33
Rozhodovanie o žiadosti o udelenie prechodného pobytu

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na

a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia,

b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu,

c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

(2) Policajný útvar pri posudzovaní podnikateľského zámeru, ktorý štátny príslušník tretej krajiny predložil podľa § 32 ods. 5 písm. a), si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

(3) Čas, na ktorý má štátny príslušník tretej krajiny zabezpečené ubytovanie počas prechodného pobytu, nemá vplyv na čas, na ktorý sa prechodný pobyt udelí.

(4) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny je nežiaducou osobou,

b) je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

c) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie prechodného pobytu,

d) štátny príslušník tretej krajiny uzavrel účelové manželstvo,

e) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

f) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti,

g) udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme, alebo

h) je zjavné, že zabezpečené ubytovanie na území Slovenskej republiky nespĺňa minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu.[61])

(5) Policajný útvar môže žiadosť o udelenie prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má postavenie Slováka žijúceho v zahraničí, zamietnuť iba z dôvodov uvedených v odseku 4 písm. a), b), d) až f) a h).

(6) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie prechodného pobytu do 90 dní; vo zvlášť zložitých prípadoch možno túto lehotu predĺžiť najviac o 30 dní. Policajný útvar rozhodne do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami podľa § 32, ak ide o

a) štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 24 až 26 a § 29,

b) štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre zahraničného investora

---

[61]) § 62 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

§ 8 ods. 1 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 259/2008 Z. z. o podrobnostiach o požiadavkách na vnútorné prostredie budov a o minimálnych požiadavkách na byty nižšieho štandardu a na ubytovacie zariadenia.

v Slovenskej republike a zároveň je občanom členského štátu Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj,

c) štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora[47]) v Slovenskej republike,

d) manžela štátneho príslušníka tretej krajiny uvedeného v písmene b) alebo písmene c) alebo dieťa mladšie ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny uvedeného v písmene b) alebo písmene c).

(7) Ak sa žiadosti o udelenie prechodného pobytu vyhovie, policajný útvar rozhodnutie nevydáva a štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zašle písomné oznámenie, že mu bol udelený prechodný pobyt, v ktorom uvedie dátum udelenia prechodného pobytu.

(8) Policajný útvar informuje o udelení prechodného pobytu členský štát, v ktorom má štátny príslušník tretej krajiny priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom.

(9) Ak štátny príslušník tretej krajiny požiadal o zmenu druhu alebo účelu pobytu, jeho pobyt sa na území Slovenskej republiky považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

(10) Konanie o udelenie prechodného pobytu sa končí dňom vyhovenia žiadosti alebo dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu.

§ 34
Obnovenie prechodného pobytu

(1) Policajný útvar môže obnoviť prechodný pobyt

a) najviac na 180 dní, ak bol prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania udelený na menej ako 180 dní a ukončenie sezónnej práce si vyžaduje ďalší pobyt,

b) najviac na tri roky, ak predpokladaný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny bude trvať najmenej tri roky,

c) najviac na päť rokov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 24 alebo § 27, ak predpokladaný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny bude trvať najmenej päť rokov, alebo

d) najviac na päť rokov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 29 alebo § 30.

(2) Žiadosť o obnovenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare najneskôr v posledný deň platnosti prechodného pobytu. K žiadosti o obnovenie prechodného pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, inak policajný útvar žiadosť neprijme. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(3) K žiadosti o obnovenie prechodného pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný priložiť jednu fotografiu s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúcu jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

a) účel pobytu,

b) finančné zabezpečenie pobytu; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22, 28 alebo § 29,

c) zdravotné poistenie počas pobytu na území Slovenskej republiky; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 23, 24 alebo § 30 ods. 1 písm. b) a c),

d) zabezpečenie ubytovania; to neplatí, ak ide o

1. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania alebo do školy cez štátnu hranicu zo susedného štátu,

2. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 24 a študuje na vysokej škole,
3. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 26, alebo
4. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora[47]) v Slovenskej republike, jeho manžela a dieťa.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania priložiť aj potvrdenie o tom, že má uhradené daňové a colné záväzky, poistné na zdravotné poistenie, poistné na sociálne poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie z tohto podnikania a zo všetkých obchodných spoločností a družstiev, v ktorých mene koná. Ak štátny príslušník tretej krajiny nie je daňovníkom alebo nie je povinný platiť poistné na sociálne poistenie, priloží doklad potvrdzujúci túto skutočnosť.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. a) preukázať zdanený príjem z tohto podnikania za predchádzajúce zdaňovacie obdobie minimálne vo výške dvadsaťnásobku životného minima; ak nepodnikal celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie, je povinný preukázať zdanený príjem vo výške dvojnásobku životného minima za každý mesiac pobytu v predchádzajúcom zdaňovacom období.

(6) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. b) preukázať zdanený príjem z tohto podnikania za predchádzajúce zdaňovacie obdobie minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima; ak nepodnikal celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie, je povinný preukázať zdanený príjem vo výške päťnásobku životného minima za každý mesiac pobytu v predchádzajúcom zdaňovacom období.

(7) Účel pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže podľa § 32 ods. 5; to neplatí ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania a na účel zlúčenia rodiny. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, preukazuje účel pobytu dokladom potvrdzujúcim oprávnenie na podnikanie. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o obnovenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny, je povinný predložiť čestné vyhlásenie, že dôvody udelenia prechodného pobytu podľa § 27 naďalej trvajú.

(8) Finančné zabezpečenie pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže spôsobom podľa § 32 ods. 6 a vo výške podľa § 32 ods. 15. Na preukázanie zabezpečenia ubytovania sa vzťahuje § 32 ods. 8 rovnako.

(9) Za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o obnovenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny, môže preukázať splnenie podmienok podľa odseku 3 písm. b) a d) aj ten štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada o zlúčenie rodiny. Ak za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o obnovenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny, preukazuje splnenie podmienky podľa odseku 3 písm. b) štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada o zlúčenie rodiny a ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, suma podľa odseku 5 alebo odseku 6 sa zvyšuje o dvanásťnásobok za každého plnoletého štátneho príslušníka tretej krajiny a o šesťnásobok za každého maloletého štátneho príslušníka tretej krajiny.

(10) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu z dôvodov podľa § 33 ods. 4; policajný útvar nezamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny s prechodným pobytom na účel zlúčenia rodiny z dôvodu podľa § 33 ods. 4 písm. b), ak ohrozuje verejné zdravie.

(11) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi

tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, okrem dôvodov uvedených v § 33 ods. 4, aj vtedy, ak manželia nevedú spoločný rodinný život.

(12) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu v lehotách uvedených v § 33 ods. 6.

(13) Ak sa žiadosti o obnovenie prechodného pobytu vyhovie, policajný útvar rozhodnutie nevydáva a štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zašle písomné oznámenie, že mu bol obnovený prechodný pobyt, v ktorom uvedie dátum obnovenia prechodného pobytu.

(14) Prechodný pobyt sa po skončení jeho platnosti až do rozhodnutia o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu považuje za oprávnený na území Slovenskej republiky.

§ 35
Zánik prechodného pobytu

Prechodný pobyt zanikne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia povolenia na prechodný pobyt,

b) štátny príslušník tretej krajiny písomne oznámi policajnému útvaru skončenie pobytu,

c) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny sa skončila platnosť povolenia na prechodný pobyt,

d) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol uložený trest vyhostenia,

e) štátny príslušník tretej krajiny bol administratívne vyhostený,

f) štátny príslušník tretej krajiny získal iný pobyt podľa tohto zákona ako ten, ktorý mal,

g) štátny príslušník tretej krajiny nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

h) policajný útvar zrušil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny prechodný pobyt, alebo

i) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 36
Zrušenie prechodného pobytu

(1) Policajný útvar zruší prechodný pobyt, ak

a) pominul účel, na ktorý bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelený prechodný pobyt,

b) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 4 alebo ods. 5,

c) štátny príslušník tretej krajiny neodovzdal doklad podľa § 32 ods. 10,

d) štátny príslušník tretej krajiny sa bez písomného oznámenia policajnému útvaru nepretržite zdržiava v zahraničí dlhšie ako 180 dní; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 29 alebo § 30, alebo

e) štátny príslušník tretej krajiny závažným spôsobom alebo opakovane porušil povinnosť ustanovenú týmto zákonom.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak by dôsledky zrušenia prechodného pobytu boli neprimerané dôvodu zrušenia prechodného pobytu najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny.

(3) Ustanovenie odseku 1 písm. a) neplatí do 30 dní od zániku zamestnania, ak ide o prechodný pobyt podľa § 24 alebo § 30 ods. 1 písm. b).

(4) Policajný útvar informuje o zrušení prechodného pobytu členský štát, v ktorom má štátny

príslušník tretej krajiny priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom.

Osobitné ustanovenia o prechodnom pobyte modrá karta

§ 37
Modrá karta

(1) Modrá karta oprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny vstúpiť, zdržiavať sa, pracovať na území Slovenskej republiky, vycestovať z územia Slovenskej republiky a opätovne vstúpiť na územie Slovenskej republiky v čase, na aký mu bola policajným útvarom vydaná.

(2) Modrú kartu na účel vysokokvalifikovaného zamestnania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 39 ods. 1, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na tri roky alebo ak je obdobie trvania pracovného pomeru kratšie ako tri roky, policajný útvar udelí modrú kartu na obdobie trvania pracovného pomeru predĺžené o 90 dní.

(3) Vysokokvalifikované zamestnanie podľa odseku 2 je zamestnanie, na ktorého výkon sa vyžaduje vyššia odborná kvalifikácia. Vyššou odbornou kvalifikáciou sa rozumie kvalifikácia preukázaná dokladom o vysokoškolskom vzdelaní alebo dokladom o vykonaní viac ako päťročnej odbornej praxe v príslušnej oblasti, ktorá je na úrovni porovnateľnej s vysokoškolským vzdelaním, ktorý bol vydaný podľa osobitného predpisu.[62])

(4) Odsek 2 sa nevzťahuje na štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý

a) je žiadateľom o udelenie azylu,

b) je azylantom,

c) má poskytnutú doplnkovú ochranu,

d) požiadal o poskytnutie dočasného útočiska,

e) je odídencom,

f) má udelený prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania podľa § 23 ods. 3 alebo na účel výskumu a vývoja podľa § 26,

g) má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v členskom štáte a žiada o udelenie povolenia na prechodný pobyt s cieľom vykonávať hospodársku činnosť v pracovnom pomere alebo ako samostatne zárobkovo činná osoba,

h) má právo pobytu alebo právo trvalého pobytu ako rodinný príslušník občana Únie,

i) má udelený tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky podľa § 58,

j) vstupuje na územie Slovenskej republiky na základe záväzkov vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy alebo

k) spĺňa podmienky podľa § 23 ods. 4.

§ 38
Žiadosť o vydanie modrej karty

(1) Žiadosť o vydanie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na zastupiteľskom úrade. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa oprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky, si žiadosť o vydanie modrej karty môže podať aj na policajnom útvare.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom,

---

[62]) § 2 písm. b) zákona č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií v znení zákona č. 560/2008 Z. z.

môže podať žiadosť o vydanie modrej karty na území Slovenskej republiky na policajnom útvare do 30 dní od vstupu na územie Slovenskej republiky.

(3) Orgán, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti o vydanie modrej karty potvrdenie o jej prijatí.

(4) Žiadosť o vydanie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive.

(5) K žiadosti o vydanie modrej karty je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, priložiť dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a

a) pracovnú zmluvu na výkon vysokokvalifikovaného zamestnania, ak na základe tejto pracovnej zmluvy má pracovný pomer trvať najmenej jeden rok odo dňa udelenia modrej karty a mesačná mzda je dohodnutá vo výške najmenej 1,5-násobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v príslušnom odvetví zverejnenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o vydanie modrej karty, ak v odseku 13 nie je ustanovené inak, alebo písomný prísľub zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do vysokokvalifikovaného zamestnania podľa odseku 6,

b) doklad potvrdzujúci príslušnú vyššiu odbornú kvalifikáciu na výkon zamestnania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, uvedeného v pracovnej zmluve alebo v písomnom prísľube zamestnávateľa,

c) doklad osvedčujúci splnenie podmienok ustanovených osobitným predpisom na výkon regulovaného povolania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, ak ide o výkon regulovaného povolania,[62])

d) potvrdenie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ústredie práce“) o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, štátnym príslušníkom tretej krajiny, podľa osobitného predpisu,[63])

e) doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

   1. bezúhonnosť,

   2. zabezpečenie ubytovania počas pobytu na území Slovenskej republiky.

(6) Písomný prísľub zamestnávateľa podľa odseku 5 písm. a) obsahuje záväzok zamestnávateľa

a) uzatvoriť pracovnú zmluvu na výkon vysokokvalifikovaného zamestnania,

b) dohodnúť trvanie pracovného pomeru na obdobie najmenej jedného roka odo dňa udelenia modrej karty,

c) dohodnúť mesačnú mzdu vo výške najmenej 1,5-násobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v príslušnom odvetví zverejnenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o vydanie modrej karty, ak v odseku 13 nie je ustanovené inak.

(7) Ak v čase podania žiadosti o vydanie modrej karty Štatistický úrad Slovenskej republiky nezverejnil údaj o priemernej mesačnej mzde zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, za priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok sa považuje priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zverejnená Štatistickým úradom Slovenskej

---

[63]) § 21a zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 223/2011 Z. z.

republiky za prvý až tretí štvrťrok kalendárneho roka, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o vydanie modrej karty.

(8) Štátny príslušník tretej krajiny odovzdá policajnému útvaru lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý podáva žiadosť o vydanie modrej karty na policajnom útvare, odovzdá policajnému útvaru lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od podania žiadosti. Lekársky posudok potvrdzujúci, že štátny príslušník tretej krajiny netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní.

(9) Ak štátny príslušník tretej krajiny odovzdal písomný prísľub zamestnávateľa podľa odseku 6, je povinný odovzdať pracovnú zmluvu, ktorá obsahuje náležitosti uvedené v odseku 5 písm. a), do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte.

(10) Policajný útvar vydá písomné rozhodnutie o žiadosti o vydanie modrej karty do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami podľa odseku 5; vo zvlášť zložitých prípadoch možno túto lehotu predĺžiť najviac o 30 dní.

(11) Ak policajný útvar vydá modrú kartu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom, písomne informuje o vydaní modrej karty členský štát, ktorý ako posledný vydal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny modrú kartu pred vydaním modrej karty v Slovenskej republike.

(12) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom a počas konania o vydanie modrej karty uplynula jej platnosť, sa oprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky až do právoplatného rozhodnutia o žiadosti o vydanie modrej karty.

(13) Pri vybraných vysokokvalifikovaných zamestnaniach je podmienka výšky mesačnej mzdy podľa odseku 5 písm. a) alebo odseku 6 písm. c) splnená, ak mesačná mzda je dohodnutá vo výške najmenej 1,2-násobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v príslušnom odvetví zverejnenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o vydanie modrej karty.

(14) Zoznam vybraných zamestnaní podľa odseku 13 zo zoznamu zamestnaní zaradených do hlavných skupín 1 a 2 podľa medzinárodnej štandardnej klasifikácie zamestnaní alebo národnej klasifikácie zamestnaní odvodenej od medzinárodnej štandardnej klasifikácie zamestnaní s prihliadnutím na situáciu na trhu práce ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo práce, sociálnych veci a rodiny Slovenskej republiky.

(15) Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky každoročne oznamuje zoznam vybraných zamestnaní podľa odseku 14 Európskej komisii.

§ 39
Zamietnutie žiadosti o vydanie modrej karty

(1) Policajný útvar žiadosť o vydanie modrej karty zamietne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na vydanie modrej karty podľa § 38 ods. 5,

b) štátny príslušník tretej krajiny predloží doklady získané podvodným spôsobom, falošné alebo pozmenené doklady,

c) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je hrozbou pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

d) zamestnávateľ, u ktorého má byť štátny príslušník tretej krajiny zamestnaný, porušil v predchádzajúcich piatich rokoch zákaz nelegálneho zamestnávania podľa osobitného predpisu,[64]) alebo

e) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom menej ako 18 mesiacov.

(2) Policajný útvar informuje o zamietnutí žiadosti o vydanie modrej karty členský štát, ktorý ako posledný vydal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny modrú kartu.

§ 40
Obnovenie modrej karty

(1) Policajný útvar obnoví na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny modrú kartu na účel vysokokvalifikovaného zamestnania na tri roky, alebo ak je obdobie trvania pracovného pomeru kratšie ako tri roky, policajný útvar obnoví modrú kartu na obdobie trvania pracovného pomeru predĺžené o 90 dní.

(2) Žiadosť o obnovenie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na policajnom útvare najneskôr posledný deň platnosti modrej karty.

(3) Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti o obnovenie modrej karty potvrdenie o jej prijatí.

(4) Žiadosť o obnovenie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive.

(5) K žiadosti o obnovenie modrej karty je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, priložiť dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a

a) pracovnú zmluvu na výkon vysokokvalifikovaného zamestnania, ak na základe tejto pracovnej zmluvy má pracovný pomer trvať najmenej jeden rok odo dňa obnovenia modrej karty a mesačná mzda je dohodnutá vo výške najmenej 1,5-násobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v príslušnom odvetví zverejnenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o obnovenie modrej karty, ak v odseku 9 nie je ustanovené inak, alebo písomný prísľub zamestnávateľa podľa § 38 ods. 6,

b) doklad potvrdzujúci príslušnú vyššiu odbornú kvalifikáciu na výkon zamestnania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, uvedeného v pracovnej zmluve alebo v písomnom prísľube zamestnávateľa,

c) doklad osvedčujúci splnenie podmienok ustanovených osobitným predpisom na výkon regulovaného povolania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, ak ide o výkon regulovaného povolania,[62])

d) potvrdenie ústredia práce o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, štátnym príslušníkom tretej krajiny, podľa osobitného predpisu[63]) a

e) doklad, ktorý potvrdzuje zabezpečenie ubytovania počas pobytu na území Slovenskej republiky.

(6) Policajný útvar vydá písomné rozhodnutie o žiadosti o obnovenie modrej karty do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami podľa odseku 5; vo zvlášť zložitých prípadoch

---

[64]) § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 223/2011 Z. z.

možno túto lehotu predĺžiť najviac o 30 dní.

(7) Modrá karta sa po skončení jej platnosti až do právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti o obnovenie modrej karty považuje za platnú na území Slovenskej republiky.

(8) Ak držiteľ modrej karty požiadal o zmenu druhu alebo účelu pobytu, jeho pobyt sa na území Slovenskej republiky považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

(9) Na obnovenie modrej karty sa vzťahuje § 38 ods. 13 až 15.

§ 41
Zamietnutie žiadosti o obnovenie modrej karty, odňatie modrej karty alebo zánik modrej karty

(1) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie modrej karty alebo držiteľovi modrej karty modrú kartu odníme, ak

a) získal modrú kartu podvodným spôsobom, sfalšoval alebo pozmenil modrú kartu,

b) nespĺňa alebo prestal spĺňať podmienky na vydanie modrej karty,

c) vykonáva na území Slovenskej republiky inú činnosť ako vysokokvalifikované zamestnanie,

d) je hrozbou pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

e) neoznámil do piatich pracovných dní policajnému útvaru zmenu zamestnávateľa,

f) neoznámil do piatich pracovných dní policajnému útvaru začiatok obdobia nezamestnanosti,

g) je nezamestnaný dlhšie ako tri po sebe nasledujúce mesiace,

h) je nezamestnaný viac ako jeden raz počas platnosti modrej karty alebo

i) podal žiadosť o poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi podľa osobitného predpisu.[65])

(2) Ustanovenie odseku 1 písm. e) a f) neplatí, ak držiteľ modrej karty preukáže, že oznámenie nebolo policajnému útvaru doručené bez jeho zavinenia.

(3) Ustanovenie odseku 1 písm. g) neplatí, ak si držiteľ modrej karty počas obdobia nezamestnanosti, ktoré nepresiahne tri mesiace, nájde nové pracovné miesto, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, a v tejto lehote si podá žiadosť o vydanie potvrdenia ústredia práce o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, a to až do právoplatného rozhodnutia o žiadosti.

(4) Policajný útvar je povinný poučiť držiteľa modrej karty o tom, že podanie žiadosti o poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi je dôvodom na zamietnutie žiadosti o obnovenie modrej karty alebo na odňatie modrej karty; ak tak neurobí, odsek 1 písm. i) sa nepoužije.

(5) Udelená modrá karta zanikne, ak

a) držiteľ modrej karty odovzdá policajnému útvaru vydanú modrú kartu spolu s písomným oznámením o skončení pobytu na území Slovenskej republiky,

b) držiteľovi modrej karty bol uložený trest vyhostenia,

c) držiteľ modrej karty bol administratívne vyhostený,

d) držiteľ modrej karty nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

e) držiteľ modrej karty získal modrú kartu v členskom štáte,

---

[65]) § 2 zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

f) policajný útvar odňal držiteľovi modrú kartu,

g) držiteľ modrej karty získal iný pobyt podľa tohto zákona, ako ten, ktorý mal,

h) držiteľ modrej karty zomrel, bol vyhlásený za mŕtveho, alebo

i) sa skončila platnosť modrej karty.

Druhý oddiel
Trvalý pobyt

§ 42

(1) Trvalý pobyt oprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny zdržiavať sa, vycestovať a opätovne vstupovať na územie Slovenskej republiky v čase, na ktorý mu bol policajným útvarom udelený, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Trvalý pobyt je

a) trvalý pobyt na päť rokov,

b) trvalý pobyt na neobmedzený čas,

c) pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny s priznaným postavením osoby s dlhodobým pobytom Európskej únie (ďalej len „dlhodobý pobyt“).

§ 43
Trvalý pobyt na päť rokov

(1) Policajný útvar udelí trvalý pobyt na päť rokov, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 48 ods. 2, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny,

a) ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky alebo závislým príbuzným v priamom rade štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

b) ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

c) ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na päť rokov alebo dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na päť rokov,

d) ktorý je nezaopatreným dieťaťom starším ako 18 rokov, ktoré sa o seba nedokáže postarať z dôvodu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom, alebo

e) ak je to v záujme Slovenskej republiky.

(2) Trvalý pobyt na päť rokov štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky alebo slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom, možno udeliť len vtedy, ak so zlúčením súhlasí aj rodič, ktorému toto dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a ktorý má právo stretávať sa s týmto dieťaťom.

Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov

§ 44

(1) Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na zastupiteľskom úrade alebo osobne na policajnom útvare. Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 43 ods. 1 písm. e) nemusí podať žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov osobne. Za štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 43 písm. a) a d), ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov, môže podať žiadosť rodinný príslušník štátneho príslušníka tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny. Orgán, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vykoná so žiadateľom o udelenie trvalého pobytu na päť rokov osobný pohovor na účel predbežného posúdenia žiadosti. Pohovor sa vedie v štátnom jazyku alebo inom, obom stranám zrozumiteľnom jazyku. O pohovore zastupiteľský úrad vyhotoví písomný záznam, ktorý priloží k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov. Záznam sa vyhotoví v štátnom jazyku a musí byť podpísaný žiadateľom. Ak žiadateľ neovláda štátny jazyk, môže si na vlastné náklady zabezpečiť tlmočníka, ktorý je povinný podpísať záznam. Zastupiteľský úrad zašle policajnému útvaru spolu so záznamom aj svoje stanovisko k udeleniu trvalého pobytu na päť rokov, v ktorom uvedie, či udelenie trvalého pobytu na päť rokov odporúča alebo neodporúča s uvedením konkrétnych dôvodov.

§ 45

(1) Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive.

(2) Pri podaní žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad a všetky náležitosti k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov ustanovené týmto zákonom, inak zastupiteľský úrad alebo policajný útvar žiadosť o udelenie trvalého pobytu neprijme.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) skutočnosti uvedené v § 43,

b) bezúhonnosť; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny mladšieho ako 14 rokov,

c) finančné zabezpečenie pobytu,

d) súhlas podľa § 43 ods. 2, ak je to potrebné, a

e) zabezpečenie ubytovania počas trvalého pobytu na päť rokov.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny odovzdá policajnému útvaru lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte. Lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny preukazuje skutočnosti uvedené v § 43 ods. 1 písm. a) až d) matričným dokladom; ak ide o závislého príbuzného v priamom rade, o slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov, o dieťa mladšie ako 18 rokov zverené do osobnej starostlivosti alebo o nezaopatrené dieťa staršie ako 18 rokov, aj dokladom potvrdzujúcim túto skutočnosť. Skutočnosť podľa § 43 ods. 1 písm. e) preukazuje štátny príslušník tretej krajiny potvrdením vydaným ústredným orgánom

štátnej správy. Podmienka trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) až d) sa preukazuje občianskym preukazom, potvrdením obce alebo dokladom o pobyte.

(6) Finančné zabezpečenie pobytu podľa odseku 3 písm. c) štátny príslušník tretej krajiny preukáže

a) výpisom z osobného účtu vedeného v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) potvrdením zamestnávateľa o výške dohodnutej mzdy,

c) pracovnou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa o výške vyplácanej mzdy, výpisom z osobného účtu vedeného v banke alebo dokladom o poberaní dôchodku manžela, rodiča alebo štátneho občana Slovenskej republiky, ktorý je príbuzný štátneho príslušníka tretej krajiny v priamom rade spolu s čestným vyhlásením o tom, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny finančné a hmotné zabezpečenie počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky.

(7) Finančné zabezpečenie pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže vo výške dvanásťnásobku životného minima.[60]) Maloletý štátny príslušník tretej krajiny preukáže finančné zabezpečenie pobytu v polovičnej výške podľa prvej vety.

(8) Zabezpečené ubytovanie musí byť spoločné s ubytovaním štátneho občana Slovenskej republiky alebo štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na päť rokov podľa § 43 ods. 1 písm. a) až d).

(9) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru; vo zvlášť zložitých prípadoch možno túto lehotu predĺžiť najviac o 30 dní.

Trvalý pobyt na neobmedzený čas

§ 46

(1) Policajný útvar na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny udelí trvalý pobyt na neobmedzený čas štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

a) má najmenej štyri roky udelený trvalý pobyt podľa § 43, alebo

b) je dieťaťom mladším ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na neobmedzený čas.

(2) Ministerstvo vnútra môže udeliť trvalý pobyt na neobmedzený čas aj bez splnenia podmienok ustanovených v tomto zákone,

a) ak je to potrebné na poskytovanie ochrany a pomoci svedkovi podľa osobitného predpisu,[66])

b) osobe bez štátnej príslušnosti,

c) z dôvodov hodných osobitného zreteľa,

d) na návrh Slovenskej informačnej služby z dôvodu bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky, alebo

e) plnoletej osobe, ktorá má udelený tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 2 písm. a) najmenej tri roky, počas ktorých študovala na škole na území Slovenskej republiky.

(3) Osoba bez štátnej príslušnosti je osoba, ktorú žiadny štát podľa svojich zákonov nepovažuje za svojho občana. Na preukázanie tejto skutočnosti postačuje, ak preukáže, že nemá štátnu príslušnosť štátu,

---

[66]) § 2 zákona č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

a) v ktorom sa narodila,

b) v ktorom mala svoje predchádzajúce bydlisko alebo pobyt a

c) ktorého štátne občianstvo majú jej rodičia a ostatní rodinní príslušníci.

§ 47

(1) Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare; za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť, môže podať žiadosť jeho rodinný príslušník. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) K žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad. Ak štátny príslušník tretej krajiny nepredloží platný cestovný doklad, policajný útvar žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas neprijme.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 45 ods. 7,

b) zdravotné poistenie,

c) bezúhonnosť, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 46 ods. 1 písm. b) staršieho ako 14 rokov.

(4) Policajný útvar môže vyžiadať od štátneho príslušníka tretej krajiny

a) doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci zabezpečenie ubytovania,

b) čestné vyhlásenie, že dôvody udelenia trvalého pobytu podľa § 43 naďalej trvajú.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 46 ods. 1 písm. b) je povinný k žiadosti priložiť aj lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od podania žiadosti. Lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní.

(6) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru.

(7) Trvalý pobyt podľa § 43 sa až do rozhodnutia o žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas považuje za platný na území Slovenskej republiky.

Spoločné ustanovenia o trvalom pobyte na päť rokov a o trvalom pobyte na neobmedzený čas

§ 48
Rozhodovanie o žiadosti o udelenie trvalého pobytu

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie trvalého pobytu prihliada na

a) verejný záujem, mieru ohrozenia bezpečnosti štátu, verejného poriadku alebo verejného zdravia zo strany štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu,

c) mieru integrácie štátneho príslušníka tretej krajiny do spoločnosti,

d) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu trvalého pobytu.

(2) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie trvalého pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny je nežiaducou osobou,

b) je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

c) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie trvalého pobytu,

d) štátny príslušník tretej krajiny uzavrel účelové manželstvo,

e) manželstvo nebolo uzavreté podľa osobitného predpisu,[67]) ak ide o žiadosť o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) alebo § 46 ods. 1 písm. a),

f) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby, alebo

g) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti.

(3) Ak sa žiadosti o udelenie trvalého pobytu vyhovie, policajný útvar rozhodnutie nevydáva a štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zašle písomné oznámenie, že mu bol udelený trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, v ktorom uvedie dátum udelenia trvalého pobytu.

(4) Konanie o udelenie trvalého pobytu sa končí dňom vyhovenia žiadosti alebo dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu.

§ 49
Zánik trvalého pobytu

Trvalý pobyt zanikne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia trvalého pobytu,

b) štátny príslušník tretej krajiny písomne oznámi skončenie pobytu policajnému útvaru,

c) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny sa skončila platnosť udeleného trvalého pobytu podľa § 43 a nepožiadal o trvalý pobyt podľa § 46,

d) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol uložený trest vyhostenia,

e) štátny príslušník tretej krajiny bol administratívne vyhostený,

f) štátny príslušník tretej krajiny nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

g) policajný útvar zrušil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny trvalý pobyt,

h) štátny príslušník tretej krajiny získal iný pobyt podľa tohto zákona, ako ten, ktorý mal, alebo

i) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 50
Zrušenie trvalého pobytu

(1) Policajný útvar zruší trvalý pobyt, ak

a) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie trvalého pobytu,

b) štátny príslušník tretej krajiny neodovzdal doklad podľa § 45 ods. 4 alebo § 47 ods. 5,

c) štátny príslušník tretej krajiny sa bez písomného oznámenia policajnému útvaru nepretržite zdržiava v zahraničí dlhšie ako 180 dní,

---

[67]) Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

d) manželia nevedú spoločný rodinný život, ak ide o trvalý pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. a) alebo § 46 ods. 1 písm. a),

e) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol udelený trvalý pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. a) alebo § 46 ods. 1 písm. a) a jeho manželstvo zaniklo do piatich rokov od udelenia trvalého pobytu na päť rokov, alebo

f) štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o pomoc v hmotnej núdzi.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak

a) by dôsledky zrušenia trvalého pobytu boli neprimerané dôvodu zrušenia trvalého pobytu, najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený pobyt podľa § 46 ods. 2 písm. a) až d), alebo

c) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 43 ods. 1 písm. a) až d), ktorý mal udelený trvalý pobyt najmenej tri roky, a osoba, ku ktorej sa pripájal na trvalý pobyt, zomrela,

(3) Ak štátny príslušník tretej krajiny požiadal o zmenu druhu alebo účelu pobytu, jeho pobyt sa na území Slovenskej republiky považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

(4) Policajný útvar zruší trvalý pobyt podľa § 46 ods. 2 písm. a), c) alebo písm. d) na základe žiadosti štátneho orgánu, ktorý o udelenie trvalého pobytu požiadal; proti takému rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Policajný útvar zruší trvalý pobyt podľa § 46 ods. 2 písm. b), ak policajný útvar zistí, že nejde o osobu bez štátnej príslušnosti.

Osobitné ustanovenia o dlhodobom pobyte

§ 51
Dlhodobý pobyt

(1) Dlhodobý pobyt sa udeľuje na neobmedzený čas.

§ 52

(1) Policajný útvar udelí dlhodobý pobyt, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 54 ods. 2, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny,

a) ktorý sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene a nepretržite po dobu piatich rokov bezprostredne pred podaním žiadosti,

b) ktorému zanikol dlhodobý pobyt podľa § 55 písm. e) alebo § 56 písm. b), c) alebo písm. d), alebo

c) ktorý má päť rokov oprávnený, nepretržitý pobyt na území členských štátov ako držiteľ modrej karty a zdržiava sa na území Slovenskej republiky ako držiteľ modrej karty najmenej dva roky bezprostredne pred podaním žiadosti.

(2) Odsek 1 sa nevzťahuje na štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý

a) je žiadateľom o udelenie azylu,

b) je azylantom,

c) má poskytnutú doplnkovú ochranu,

d) požiadal o poskytnutie dočasného útočiska,

e) je odídencom,

f) má udelený prechodný pobyt na účel štúdia,

g) má udelený prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti podľa § 25 ods. 1 písm. d) až f),

h) má udelený prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania,

i) sa zdržiava na území Slovenskej republiky podľa § 23 ods. 4 písm. b), c) alebo písm. d), alebo

j) požíva diplomatické výsady a imunity na území Slovenskej republiky podľa medzinárodného práva.[68])

(3) Do doby nepretržitého pobytu podľa odseku 1 písm. a) sa nezapočítava doba pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 2 písm. g), h) alebo písm. i).

(4) Do doby nepretržitého pobytu podľa odseku 1 písm. a) sa započítava

a) doba prechodného pobytu na účel štúdia alebo doba prechodného pobytu podľa § 25 ods. 1 písm. d) až f) na území Slovenskej republiky v polovičnej dĺžke,

b) doba najviac šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov a najviac desiatich mesiacov, počas ktorých sa štátny príslušník tretej krajiny po oznámení policajnému útvaru zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky.

(5) Do doby nepretržitého pobytu podľa odseku 1 písm. c) sa započítava doba najviac 12 po sebe nasledujúcich mesiacov a najviac 18 mesiacov, počas ktorých sa štátny príslušník tretej krajiny zdržiaval mimo územia členských štátov.

§ 53
Žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu

(1) Žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare; za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť, môže podať žiadosť jeho rodinný príslušník. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) K žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad. Ak štátny príslušník tretej krajiny nepredloží platný cestovný doklad, policajný útvar žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu neprijme.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) stabilné a pravidelné zdroje pre neho a pre jeho rodinných príslušníkov, aby sa nestal záťažou pre systém sociálnej pomoci Slovenskej republiky,

b) zabezpečenie ubytovania, ak ide o žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 52 ods. 1 písm. b),

c) zdravotné poistenie.

(4) Stabilné a pravidelné zdroje štátny príslušník tretej krajiny môže preukázať najmä pracovnou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa o výške vyplácanej mzdy, výpisom z osobného účtu vedeného v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, dokladom o poberaní dôchodku.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý mal pred podaním žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu udelený prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, môže preukázať stabilné a pravidelné zdroje čestným vyhlásením manžela, rodiča alebo osoby, ktorej je zverený do starostlivosti, o tom,

---

[68]) Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 157/1964 Zb. o Viedenskom dohovore o diplomatických stykoch.

že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny finančné a hmotné zabezpečenie počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky, spolu s dokladom podľa odseku 4.

(6) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru; vo zvlášť zložitých prípadoch možno túto lehotu predĺžiť najviac o 30 dní.

(7) Pobyt udelený podľa tohto zákona sa po skončení jeho platnosti považuje za platný na území Slovenskej republiky až do doručenia rozhodnutia o žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu.

§ 54
Rozhodovanie o žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu

(1) Ak policajný útvar udelí dlhodobý pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má postavenie osoby s dlhodobým pobytom v členskom štáte, udelenie oznámi tomuto členskému štátu.

(2) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie dlhodobého pobytu, alebo

b) je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

(3) Policajný útvar, ktorý postupuje podľa odseku 2 písm. b), posúdi mieru ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku vyplývajúcu z trestného činu spáchaného štátnym príslušníkom tretej krajiny a z jeho závažnosti alebo vyplývajúcu z nebezpečenstva hroziaceho od štátneho príslušníka tretej krajiny a zohľadní dĺžku pobytu a rozsah väzieb s krajinou pôvodu.

(4) Proti rozhodnutiu, ktorým bol udelený dlhodobý pobyt, sa nemožno odvolať.

§ 55
Zánik dlhodobého pobytu

Dlhodobý pobyt zanikne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny sa písomne vzdá dlhodobého pobytu,

b) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol uložený trest vyhostenia,

c) štátny príslušník tretej krajiny bol administratívne vyhostený,

d) štátny príslušník tretej krajiny nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

e) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol udelený dlhodobý pobyt v inom členskom štáte,

f) policajný útvar zrušil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny dlhodobý pobyt, alebo

g) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 56
Zrušenie dlhodobého pobytu

Policajný útvar dlhodobý pobyt zruší, ak

a) zistí, že štátny príslušník tretej krajiny získal dlhodobý pobyt podvodným spôsobom,

b) sa štátny príslušník tretej krajiny zdržiava viac ako šesť rokov mimo územia Slovenskej republiky,

c) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. a) a b) sa nepretržite zdržiava mimo územia členských štátov 12 po sebe nasledujúcich mesiacov, alebo

d) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. c) sa nepretržite zdržiava mimo územia

členských štátov 24 po sebe nasledujúcich mesiacov.

§ 57

Ak policajný útvar štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zamietne žiadosť o dlhodobý pobyt, zruší dlhodobý pobyt alebo ak mu dlhodobý pobyt zanikne a ak tieto skutočnosti nemajú za následok administratívne vyhostenie alebo výkon trestu vyhostenia, je štátny príslušník tretej krajiny oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky, ak spĺňa podmienky na pobyt podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.[46])

Tretí oddiel
Tolerovaný pobyt

§ 58

(1) Policajný útvar udelí tolerovaný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ak nie je dôvod na zamietnutie žiadosti podľa § 59 ods. 12 písm. b),

a) ak je prekážka jeho administratívneho vyhostenia podľa § 81,

b) ktorému bolo poskytnuté dočasné útočisko, alebo

c) ak jeho vycestovanie nie je možné a jeho zaistenie nie je účelné.

(2) Policajný útvar udelí tolerovaný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 59 ods. 12,

a) ktorý je maloletou osobou nájdenou na území Slovenskej republiky,

b) ak to vyžaduje rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života a neohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok; štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 27 ods. 1 a § 43 ods. 1 písm. a)až d) možno tento pobyt udeliť len vtedy, ak nie je držiteľom platného cestovného dokladu a hodnoverne preukáže svoju totožnosť iným spôsobom,

c) ktorý je obeťou obchodovania s ľuďmi,[69]) ak má najmenej 18 rokov; policajný útvar alebo osoba poverená ministerstvom vnútra oboznámi štátneho príslušníka tretej krajiny s možnosťou a podmienkami udelenia tolerovaného pobytu z tohto dôvodu a o právach a povinnostiach, ktoré z neho vyplývajú,

(3) Policajný útvar na základe žiadosti orgánu činného v trestnom konaní môže udeliť tolerovaný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý bol nelegálne zamestnaný za osobitne vykorisťujúcich pracovných podmienok, alebo nelegálne zamestnanej maloletej osobe, ak je prítomnosť tohto štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky nevyhnutná na účely trestného konania. Tolerovaný pobyt policajný útvar udelí na 180 dní. Policajný útvar môže predĺžiť tolerovaný pobyt o 180 dní, a to aj opakovane, až do právoplatného skončenia trestného konania alebo do doby, pokiaľ štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nebude uhradená dlžná suma odmeny za vykonanú prácu. Orgán činný v trestnom konaní alebo osoba poverená ministerstvom vnútra oboznámi štátneho príslušníka tretej krajiny s možnosťou a podmienkami udelenia tolerovaného pobytu z tohto dôvodu a o právach a povinnostiach, ktoré z neho vyplývajú.

(4) Za tolerovaný pobyt sa považuje obdobie

a) poskytovania ústavnej starostlivosti,

b) trvania karanténneho opatrenia,

c) posudzovania žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu, výkonu väzby alebo obdobie výkonu

---

69) Čl. 4 písm. a) Dohovoru Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi (oznámenie č. 487/2008 Z. z.).

trestu odňatia slobody; to neplatí, ak sa štátny príslušník tretej krajiny oprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky,

d) najviac 90 dní od podania písomnej žiadosti štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat do vycestovania alebo do späťvzatia tejto žiadosti; to neplatí, ak je štátny príslušník tretej krajiny zaistený alebo ak je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu,[3])

e) najviac 90 dní, počas ktorých sa štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je obeťou obchodovania s ľuďmi a má najmenej 18 rokov, rozhodne, či bude spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi; túto lehotu možno na žiadosť osoby poverenej ministerstvom vnútra predĺžiť o 30 dní.

(5) Policajný útvar môže v odôvodnených prípadoch obdobie, ktoré sa považuje podľa odseku 4 písm. d) za tolerovaný pobyt, predĺžiť; na predĺženie sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

§ 59

(1) Policajný útvar udelí na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny tolerovaný pobyt na dobu trvania dôvodov na jeho udelenie, najviac na 180 dní, ak tento zákon neustanovuje inak. Žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu štátny príslušník tretej krajiny podáva osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare. Žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 2 písm. c) a ods. 3 podáva za štátneho príslušníka tretej krajiny orgán činný v trestnom konaní. Štátny príslušník tretej krajiny je povinný pri podaní žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. c) a ods. 2 písm. b) priložiť doklady, ktorými potvrdí skutočnosti odôvodňujúce udelenie tolerovaného pobytu. Za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu, môže podať žiadosť rodinný príslušník štátneho príslušníka tretej krajiny. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) Policajný útvar žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu neprijme, ak je štátny príslušník tretej krajiny zaistený podľa § 88 alebo je v konaní o udelenie azylu podľa osobitného predpisu.[3])

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý požiadal o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 2 písm. b), priloží k žiadosti doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci jeho bezúhonnosť; ministerstvo vnútra môže v odôvodnených prípadoch od priloženia dokladu upustiť.

(4) Policajný útvar môže tolerovaný pobyt aj opakovane predĺžiť; pritom je povinný skúmať, či dôvody, pre ktoré bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelený, naďalej trvajú. Na tento účel je oprávnený od štátneho príslušníka tretej krajiny vyžadovať preukázanie trvania dôvodu, pre ktorý mu udelil tolerovaný pobyt.

(5) Počas platnosti tolerovaného pobytu štátny príslušník tretej krajiny nemôže podnikať.

(6) Policajný útvar udelí tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 2 písm. c) najmenej na 180 dní, a to aj opakovane, ak prítomnosť štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky je nevyhnutná na účely trestného konania; policajný útvar však neudelí tolerovaný pobyt, ak sa preukáže, že žiadateľ neprerušil alebo obnovil z vlastnej vôle kontakty s osobami podozrivými zo spáchania trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi.

(7) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu alebo o žiadosti o predĺženie tolerovaného pobytu do 15 dní od podania žiadosti policajnému útvaru.

(8) Ak policajný útvar žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu alebo žiadosti o predĺženie tolerovaného pobytu vyhovie, namiesto rozhodnutia vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny

potvrdenie o tom, že mu bol udelený alebo predĺžený tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky, v ktorom uvedie dátum udelenia alebo predĺženia tolerovaného pobytu.

(9) Ak zanikne dôvod, pre ktorý bol udelený tolerovaný pobyt, štátny príslušník tretej krajiny je povinný túto skutočnosť oznámiť policajnému útvaru najneskôr do 15 dní odo dňa, keď sa o tejto skutočnosti dozvedel.

(10) Ministerstvo vnútra zabezpečí štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 2 písm. c) alebo ods. 3, primerané ubytovanie, ak si ho nemôže zabezpečiť sám.

(11) Orgán činný v trestnom konaní alebo osoba poverená ministerstvom vnútra informuje štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený tolerovaný pobyt podľa odseku 6, o prípadných programoch alebo projektoch, ktorých cieľom je umožniť jeho začlenenie do spoločnosti počas trvania tolerovaného pobytu.

(12) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu alebo žiadosť o predĺženie tolerovaného pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

b) nespĺňa podmienky na udelenie tolerovaného pobytu,

c) štátny príslušník tretej krajiny je nežiaducou osobou,

d) nepriložil doklad podľa odseku 3.

(13) Ustanovenia odseku 12 písm. a), c) a d) sa nevzťahujú na tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 2 písm. a).

(14) Odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu alebo proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o predĺženie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. a) a c) nemá odkladný účinok.

§ 60
Zánik tolerovaného pobytu

Tolerovaný pobyt zaniká, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny písomne oznámi policajnému útvaru skončenie pobytu,

b) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny uplynula doba, na ktorú mal udelený tolerovaný pobyt a nepožiadal o jeho predĺženie,

c) štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o udelenie azylu,

d) štátny príslušník tretej krajiny získal iný pobyt podľa tohto zákona, ako ten, ktorý mal,

e) štátny príslušník tretej krajiny vycestoval z územia Slovenskej republiky,

f) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zaniklo poskytnuté dočasné útočisko,[70])

g) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho, alebo

h) bol štátny príslušník tretej krajiny administratívne vyhostený.

§ 61
Zrušenie tolerovaného pobytu

(1) Policajný útvar zruší tolerovaný pobyt, ak

[70]) § 32 zákona č. 480/2002 Z. z. v znení zákona č. 207/2004 Z. z.

a) zistí, že zanikol dôvod, pre ktorý bol udelený tolerovaný pobyt,

b) ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 58 ods. 2 písm. b), c) alebo ods. 3,

c) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti podľa § 59 ods. 12, alebo

d) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 58 ods. 2 písm. c), ktorý obnovil z vlastnej vôle kontakty s osobami podozrivými zo spáchania trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi, ktorý predstiera spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní alebo ktorý prestal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní.

(2) Proti rozhodnutiu o zrušení tolerovaného pobytu štátny príslušník tretej krajiny môže podať odvolanie, ktoré nemá odkladný účinok.

Štvrtý oddiel
Narodenie štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky alebo členského štátu

§ 62

(1) Ak sa narodí na území Slovenskej republiky alebo členského štátu štátny príslušník tretej krajiny, ktorého rodič má udelený pobyt podľa tohto zákona, môže rodič štátneho príslušníka tretej krajiny narodeného na území Slovenskej republiky alebo členského štátu požiadať policajný útvar o udelenie pobytu. Policajný útvar udelí tomuto dieťaťu

a) prechodný pobyt podľa § 27, ak majú rodičia udelený prechodný pobyt podľa tohto zákona,

b) prechodný pobyt podľa § 27, ak má rodič udelený dlhodobý pobyt podľa § 52,

c) trvalý pobyt podľa § 43, ak má rodič udelený trvalý pobyt podľa § 43 alebo § 46.

(2) K žiadosti podľa odseku 1 rodič predloží

a) platný cestovný doklad dieťaťa alebo vlastný platný cestovný doklad, v ktorom je dieťa zapísané,

b) rodný list dieťaťa,

c) dve fotografie dieťaťa s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu,

d) doklad o finančnom zabezpečení pobytu dieťaťa,

e) doklad o zabezpečení ubytovania dieťaťa.

(3) Ak rodič za štátneho príslušníka tretej krajiny narodeného na území Slovenskej republiky alebo členského štátu nepožiada o udelenie pobytu podľa tohto zákona, je povinný zabezpečiť jeho vycestovanie do 90 dní od narodenia, ak tomu nebránia vážne dôvody.

(4) Policajný útvar rozhodne o žiadosti podľa odseku 1 do 30 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru. Pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny narodeného na území Slovenskej republiky alebo členského štátu sa považuje za oprávnený až do právoplatného rozhodnutia o žiadosti podľa odseku 1.

(5) Ak sa žiadosti podľa odseku 1 vyhovie, policajný útvar rozhodnutie nevydáva a rodičovi zašle písomné oznámenie, že dieťaťu bol udelený pobyt na území Slovenskej republiky, v ktorom uvedie dátum udelenia pobytu.

(6) Policajný útvar zamietne žiadosť podľa odseku 1, ak

a) rodič predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje,

b) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti,

c) rodič nepredložil doklady podľa odseku 2.

(7) Pri zániku a zrušení udeleného pobytu na základe žiadosti podľa odseku 1 platia ustanovenia tohto zákona podľa druhu udeleného pobytu.

DRUHÁ HLAVA
POBYT OBČANA ÚNIE A RODINNÉHO PRÍSLUŠNÍKA OBČANA ÚNIE

§ 63

(1) Táto hlava upravuje právo na pobyt na území Slovenskej republiky pre občana Únie a jeho rodinného príslušníka, ktorý ho sprevádza alebo sa k nemu pripája.

(2) Pobyt občana Únie a pobyt rodinného príslušníka občana Únie podľa tejto hlavy je trvalým pobytom.

Prvý oddiel
Právo na pobyt občana Únie

§ 64

(1) Občan Únie, ktorý je držiteľom platného preukazu totožnosti alebo cestovného dokladu, je oprávnený bez akýchkoľvek ďalších podmienok alebo formalít zdržiavať sa na území Slovenskej republiky tri mesiace odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky. Občan Únie môže namiesto platného preukazu totožnosti alebo cestovného dokladu predložiť akýkoľvek iný doklad, ktorým policajnému útvaru hodnoverne preukáže svoju totožnosť a štátnu príslušnosť k členskému štátu.

(2) Začiatok pobytu na území Slovenskej republiky je občan Únie povinný nahlásiť na policajnom útvare do desiatich pracovných dní odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(3) Právo občana Únie na pobyt podľa odseku 1 zostáva zachované, pokiaľ sa nestane osobou v hmotnej núdzi podľa osobitného predpisu.[65])

(4) Ak policajný útvar pri kontrole občana Únie zistí, že stratil právo na pobyt na území Slovenskej republiky uvedené v odseku 1, upozorní ho, že je povinný opustiť územie Slovenskej republiky.

§ 65

(1) Občan Únie má právo na pobyt na území Slovenskej republiky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, ak

a) je zamestnaný na území Slovenskej republiky,

b) je samostatne zárobkovo činnou osobou na území Slovenskej republiky,[71])

c) má dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci Slovenskej republiky počas obdobia ich pobytu a zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky,

d) študuje na základnej škole, strednej škole alebo vysokej škole v Slovenskej republike,

e) je u neho predpoklad, že sa zamestná, alebo

---

[71]) Napríklad § 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, § 11 ods. 4 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

f) je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája a ktorý spĺňa podmienky na pobyt podľa písmen a) až e).

(2) Právo na pobyt občana Únie zostáva zachované, pokiaľ spĺňa podmienky uvedené v odseku 1.

(3) Právo na pobyt občana Únie podľa odseku 1 písm. a) a b) zostáva zachované aj vtedy, ak už nie je zamestnaný ani nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, pokiaľ

a) je v dôsledku choroby alebo úrazu dočasne práceneschopný,

b) je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny po tom, čo bol zamestnaný viac ako jeden rok,

c) je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny po tom, čo sa skončil jeho pracovný pomer na určitú dobu uzatvorený najdlhšie na jeden rok, alebo je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny po tom, čo bol zamestnaný menej ako jeden rok, alebo

d) nastúpil na odborné vzdelávanie; ak nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, musí ísť o odborné vzdelávanie, ktoré súvisí s predchádzajúcim zamestnaním.

(4) Právo na pobyt občana Únie podľa odseku 1 písm. f) zostáva zachované aj vtedy, ak

a) občan Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája, zomrel alebo jeho právo na pobyt na území Slovenskej republiky zaniklo, ak spĺňa podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) až e),

b) občan Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája, zomrel alebo jeho právo na pobyt na území Slovenskej republiky zaniklo, ak ide o jeho dieťa, ktoré študuje na území Slovenskej republiky, alebo rodiča, ktorému bolo toto dieťa zverené do osobnej starostlivosti; toto právo zostáva zachované až do ukončenia štúdií v Slovenskej republike, alebo

c) sa s občanom Únie, ktorého sprevádzal alebo sa k nemu pripojil, rozviedol alebo bolo manželstvo vyhlásené za neplatné, ak spĺňa podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) až e).

(5) Ak existuje opodstatnená pochybnosť, či občan Únie spĺňa podmienky uvedené v odseku 1 alebo odseku 3, môže policajný útvar overiť ich splnenie.

§ 66

(1) Občan Únie, ktorý sa zdržiava na území Slovenskej republiky dlhšie ako tri mesiace, je povinný požiadať o registráciu pobytu na území Slovenskej republiky. Žiadosť o registráciu pobytu sa podáva na úradnom tlačive osobne na policajnom útvare do 30 dní od uplynutia troch mesiacov odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(2) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. a), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad a prísľub zamestnávateľa alebo pracovnú zmluvu.

(3) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. b), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad a doklad preukazujúci, že je samostatne zárobkovo činnou osobou.

(4) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. c), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad, doklad preukazujúci, že má dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestal osobou v hmotnej núdzi počas obdobia pobytu, a doklad o zdravotnom poistení.

(5) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. d), je k žiadosti povinný

predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad, doklad preukazujúci, že študuje na základnej škole, strednej škole alebo vysokej škole v Slovenskej republike, a čestné vyhlásenie o tom, že má dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestal osobou v hmotnej núdzi počas obdobia pobytu v Slovenskej republike.

(6) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. e), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad a čestné vyhlásenie o tom, že si sústavne hľadá prácu na území Slovenskej republiky.

(7) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. f), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad, doklad osvedčujúci existenciu rodinného vzťahu alebo doklad, že má s občanom Únie trvalý, riadne osvedčený vzťah, a potvrdenie o registrácii občana Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája.

(8) Policajný útvar je povinný pri skúmaní, či má občan Únie dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestal osobou v hmotnej núdzi počas obdobia ich pobytu v Slovenskej republike, zohľadniť osobnú situáciu danej osoby. Občan Únie môže dostatočné zdroje preukázať predložením hotovosti, cestovných šekov, kreditných kariet, výpisov z účtov, dokladov o vlastníctve nehnuteľnosti, dokladu o poberaní dôchodku alebo iného hodnoverného dokladu. Policajný útvar nevyžaduje sumu, ktorú je občan Únie pri registrácii pobytu povinný preukázať, vyššiu, ako je výška životného minima v Slovenskej republike.[63])

(9) Policajný útvar individuálne posudzuje predložené doklady podľa odsekov 2 až 7, pri ktorých skúma skutočnosti, ktoré nimi občan Únie preukazuje. Policajný útvar po preskúmaní dokladov rozhodne o tom, či predložené doklady podľa odsekov 2 až 7 sú postačujúce. Ak predložené doklady nepostačujú na hodnoverné preukázanie skutočností podľa odsekov 2 až 7, policajný útvar takú osobu nezaregistruje. Zároveň túto osobu písomne informuje o tom, aké iné doklady musí predložiť, aby hodnoverne preukázala skutočnosti podľa odsekov 2 až 7, aby bola zaregistrovaná.

(10) Policajný útvar vydá občanovi Únie v deň podania úplnej žiadosti o registráciu potvrdenie o registrácii pobytu občana Únie, v ktorom uvedie meno, priezvisko, adresu registrovanej osoby a dátum registrácie. Ak občan Únie nepredloží doklad podľa § 122, policajný útvar uvedie ako adresu v potvrdení o registrácii obec, kde sa občan Únie bude zdržiavať na pobyte.

(11) Občan Únie môže požiadať policajný útvar o vydanie dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz občana EÚ“ s platnosťou na päť rokov. Policajný útvar vydá občanovi Únie doklad o pobyte do 30 dní. Ak občan Únie požiada o vydanie dokladu o pobyte, je povinný predložiť doklad o ubytovaní podľa § 122 a dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu, inak policajný útvar doklad o pobyte nevydá; ubytovanie musí spĺňať minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu.[61])

(12) Na vydanie potvrdenia o registrácii sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

§ 67
Právo na trvalý pobyt občana Únie

(1) Občan Únie má právo na trvalý pobyt, ak sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene nepretržite počas obdobia piatich rokov.

(2) Občan Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak sa zdržiava na území Slovenskej republiky oprávnene nepretržite menej ako päť rokov a

a) ide o zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá v čase, keď prestala pracovať, dosiahla zákonom ustanovený vek na vznik nároku na starobný dôchodok,[72])

b) ide o zamestnanca, ktorý odišiel z plateného zamestnania, aby nastúpil na predčasný dôchodok, ak bol na území Slovenskej republiky zamestnaný aspoň počas predchádzajúcich 12 mesiacov a zdržiaval sa na území Slovenskej republiky nepretržite viac ako tri roky,

c) ide o zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá sa nepretržite zdržiavala na území Slovenskej republiky viac ako dva roky a prestala pracovať z dôvodu trvalej neschopnosti pracovať; podmienka nepretržitého pobytu na území Slovenskej republiky viac ako dva roky sa nevzťahuje na zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá trvale stratila schopnosť pracovať v dôsledku choroby z povolania alebo pracovného úrazu,

d) ide o zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá po troch rokoch nepretržitého pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) pracuje ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte a aspoň raz týždenne sa vracia na územie Slovenskej republiky,

e) ide o rodinného príslušníka občana Únie, s ktorým sa zdržiava na území Slovenskej republiky a ktorý nadobudol právo na trvalý pobyt podľa písmen a) až d), alebo

f) ide o rodinného príslušníka občana Únie, s ktorým sa zdržiava na území Slovenskej republiky a ktorý skôr, než nadobudol právo na trvalý pobyt podľa písmen a) až d), zomrel, ale v čase úmrtia sa táto osoba zdržiavala nepretržite na území Slovenskej republiky aspoň dva roky, alebo zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, alebo ide o pozostalého manžela, ktorý sa vzdal štátneho občianstva Slovenskej republiky po uzavretí manželstva s ním.

(3) Za nepretržitý pobyt sa považuje aj

a) dočasná neprítomnosť na území Slovenskej republiky nepresahujúca spolu šesť mesiacov v roku,

b) neprítomnosť na území Slovenskej republiky počas výkonu povinnej vojenskej služby,

c) neprítomnosť na území Slovenskej republiky trvajúca maximálne 12 po sebe nasledujúcich mesiacov z dôvodu tehotenstva a pôrodu, vážnej choroby, štúdia, odborného vzdelávania, vyslania do zahraničia alebo z iných vážnych dôvodov.

(4) Do obdobia nepretržitého pobytu na území Slovenskej republiky podľa odseku 2 písm. b) a c) sa započítava aj obdobie výkonu práce v členskom štáte.

(5) Do obdobia zamestnania podľa odseku 2 písm. a) až d) sa započítava aj obdobie nedobrovoľnej nezamestnanosti občana Únie, ktorý sa riadne zaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, obdobie neodpracované z dôvodov nezávislých od vôle občana Únie alebo obdobie neschopnosti pracovať v dôsledku choroby alebo nehody.

(6) Podmienka dĺžky pobytu na území Slovenskej republiky a dĺžky zamestnania na území Slovenskej republiky podľa odseku 2 písm. b) alebo písm. c) sa nevzťahuje na občana Únie, ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky alebo ktorý je manželom osoby, ktorá sa vzdala štátneho občianstva Slovenskej republiky po uzavretí manželstva s ním.

(7) Policajný útvar na základe žiadosti vydá občanovi Únie do 30 dní doklad o pobyte s názvom „Pobytový preukaz občana EÚ“ s platnosťou na desať rokov, ak spĺňa podmienky podľa odseku 1 alebo odseku 2.

(8) K žiadosti o vydanie dokladu o pobyte občan Únie priloží dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm

---

[72]) § 65 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklad potvrdzujúci splnenie podmienok podľa odseku 1 alebo odseku 2.

§ 68
Ukončenie práva na pobyt občana Únie

(1) Právo na pobyt občana Únie alebo právo na trvalý pobyt občana Únie zaniká, ak občan Únie

a) písomne oznámi skončenie pobytu policajnému útvaru,

b) bol administratívne vyhostený,

c) policajný útvar odňal jeho právo na pobyt alebo právo na trvalý pobyt,

d) zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho alebo

e) nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar na základe rozhodnutia môže odňať právo na pobyt občanovi Únie, ak

a) pri registrácii pobytu alebo pri vydaní dokladu o pobyte predloží falošný alebo pozmenený doklad preukazujúci splnenie podmienok podľa § 66 alebo § 67 alebo pri registrácii pobytu uvedie nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt,

b) počas trvania pobytu zistí skutočnosti, že občan Únie získal právo na pobyt na základe predloženia falošného alebo pozmeneného dokladu preukazujúceho splnenie podmienok podľa § 66 alebo § 67, alebo uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt, alebo

c) má právo na pobyt podľa § 65 ods. 1 písm. c) alebo písm. d) a stal sa osobou v hmotnej núdzi.

(3) Policajný útvar je povinný pri postupe podľa odseku 2 skúmať skutočnosti odôvodňujúce odňatie práva na pobyt občanovi Únie. Ak policajný útvar zistí, že dôsledky odňatia práva na pobyt občana Únie by boli neprimerané vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, rodinnú situáciu, dĺžku doterajšieho pobytu, mieru jeho integrácie do spoločnosti alebo na rozsah väzieb s krajinou pôvodu, tak právo na pobyt občanovi Únie neodníme.

(4) Policajný útvar je povinný po zistení skutočností, ktoré zakladajú postup podľa odseku 2 písm. c), umožniť občanovi Únie, aby do primeraného časového obdobia hodnoverne preukázal, že už nie je osobou v hmotnej núdzi. Ak občan Únie túto skutočnosť hodnoverne preukáže, policajný útvar právo na pobyt neodníme.

(5) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt určí občanovi Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(6) Ak občan Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o odňatí práva na pobyt.

(7) Policajný útvar na základe rozhodnutia môže odňať právo na trvalý pobyt občanovi Únie, ak

a) sa zdržiava mimo územia Slovenskej republiky dlhšie ako dva po sebe nasledujúce roky, alebo

b) zistí, že získal právo na trvalý pobyt podvodným spôsobom.

(8) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na trvalý pobyt určí občanovi Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(9) Ak občan Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt podľa odseku 2 alebo odseku 7, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o odňatí práva na pobyt.

Druhý oddiel
Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie

§ 69

(1) Rodinný príslušník občana Únie, ktorý je držiteľom platného cestovného dokladu, je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky tri mesiace odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky, ak občana Únie, ktorého je rodinným príslušníkom, sprevádza alebo sa k nemu pripája. Rodinný príslušník občana Únie môže namiesto platného cestovného dokladu predložiť akýkoľvek iný doklad, ktorým policajnému útvaru hodnoverne preukáže svoju totožnosť a rodinný vzťah k občanovi Únie.

(2) Začiatok pobytu na území Slovenskej republiky je rodinný príslušník občana Únie povinný nahlásiť na policajnom útvare do desiatich pracovných dní odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(3) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie podľa odseku 1 zostáva zachované, pokiaľ sa nestane osobou v hmotnej núdzi.

(4) Ak policajný útvar pri kontrole rodinného príslušníka občana Únie zistí, že stratil právo na pobyt podľa odseku 1, upozorní ho, že je povinný opustiť územie Slovenskej republiky.

§ 70

(1) Rodinný príslušník občana Únie má právo na pobyt na území Slovenskej republiky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, pokiaľ garant spĺňa podmienky podľa § 65 ods. 1 písm. a) až e) alebo § 67.

(2) Garantom sa rozumie občan Únie s právom na pobyt alebo s právom na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája na pobyt jeho rodinný príslušník.

(3) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie zostáva zachované aj v prípade úmrtia garanta, s ktorým sa zdržiaval na území Slovenskej republiky najmenej jeden rok pred jeho úmrtím, pokiaľ spĺňa podmienky podľa § 65 ods. 1 písm. a) až e) alebo je rodinným príslušníkom osoby spĺňajúcej tieto podmienky a rodina bola založená na území Slovenskej republiky.

(4) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie zostáva zachované aj vtedy, ak garant zomrel alebo jeho právo na pobyt na území Slovenskej republiky zaniklo a ide o jeho dieťa, ktoré študuje na území Slovenskej republiky, alebo rodiča, ktorému bolo toto dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Toto právo zostáva zachované až do ukončenia štúdií v Slovenskej republiky.

(5) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie zostáva zachované aj vtedy, ak sa jeho manželstvo s garantom skončilo rozvodom alebo bolo vyhlásené za neplatné, ak spĺňa podmienky podľa § 65 ods. 1 písm. a) až e) alebo je rodinným príslušníkom osoby spĺňajúcej tieto podmienky a rodina bola založená na území Slovenskej republiky a

a) jeho manželstvo s garantom trvalo minimálne tri roky, z toho aspoň jeden rok na území Slovenskej republiky,

b) má dieťa garanta zverené do osobnej starostlivosti,

c) manželstvo zaniklo z dôvodu domáceho násilia, závislosti garanta na alkohole, omamných látkach, psychotropných látkach, hazardných hrách alebo z iných závažných dôvodov, alebo

d) má právo stretávať sa s maloletým dieťaťom na území Slovenskej republiky na základe vzájomnej dohody oboch rodičov dieťaťa alebo má toto právo priznané súdom po dobu, pokiaľ je

to potrebné.

(6) Ak existuje opodstatnená pochybnosť, či rodinný príslušník občana Únie spĺňa podmienky podľa odsekov 1 a 3 až 5, môže policajný útvar overiť ich splnenie.

(7) Rodinný príslušník občana Únie preukazuje právo na pobyt na území Slovenskej republiky platným dokladom o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“ alebo môže toto právo preukázať akýmkoľvek iným hodnoverným spôsobom.

(8) Rodinný príslušník občana Únie je povinný podať žiadosť o vydanie dokladu o pobyte na policajnom útvare do 30 dní od uplynutia troch mesiacov odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(9) Policajný útvar vydá rodinnému príslušníkovi občana Únie v deň podania žiadosti o vydanie dokladu o pobyte potvrdenie o podaní žiadosti o vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie, v ktorom uvedie meno, priezvisko, adresu rodinného príslušníka občana Únie a dátum podania žiadosti. Ak rodinný príslušník občana Únie nepredloží doklad podľa § 122 alebo ak ubytovanie nespĺňa minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu,[61]) policajný útvar uvedie ako adresu v potvrdení o podaní žiadosti o vydanie dokladu o pobyte obec, kde sa bude zdržiavať na pobyte.

(10) Policajný útvar na základe žiadosti vydá rodinnému príslušníkovi občana Únie do 30 dní doklad o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“ s platnosťou na päť rokov alebo na obdobie predpokladaného pobytu garanta, ak je toto obdobie kratšie ako päť rokov. K žiadosti o vydanie dokladu o pobyte rodinný príslušník občana Únie predloží

a) platný cestovný doklad,

b) dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu,

c) doklad osvedčujúci existenciu rodinného vzťahu s garantom,

d) potvrdenie o registrácii pobytu garanta,

e) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. b) alebo písm. c), dokumenty preukazujúce túto skutočnosť,

f) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. d), hodnoverný dokument preukazujúci, že je osobou závislou od garanta,

g) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. e), hodnoverný dokument preukazujúci, že je členom domácnosti garanta,

h) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. f), hodnoverný dokument preukazujúci, že je z vážnych zdravotných dôvodov odkázaný na starostlivosť garanta,

i) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. g), hodnoverný dokument preukazujúci existenciu trvalého, riadne osvedčeného vzťahu s garantom,

j) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. h), povolenie na pobyt rodinného príslušníka občana Únie vydané na jeho meno členským štátom.

(11) Policajný útvar individuálne posudzuje predložené doklady a dokumenty podľa odseku 10, pri ktorých skúma skutočnosti, ktoré nimi rodinný príslušník občana Únie preukazuje. Policajný útvar po preskúmaní dokladov a dokumentov rozhodne o tom, či predložené doklady a dokumenty podľa odseku 10 sú postačujúce. Ak predložené doklady a dokumenty nepostačujú na hodnoverné preukázanie skutočností podľa odseku 10, policajný útvar nevydá takej osobe doklad o pobyte. Zároveň túto osobu písomne informuje o tom, aké iné doklady alebo dokumenty musí predložiť, aby hodnoverne preukázala skutočnosti podľa odseku 10, aby jej bol vydaný doklad o pobyte.

(12) Čestné vyhlásenie garanta, že bude podporovať rodinného príslušníka občana Únie podľa

§ 2 ods. 5 písm. d), nepostačuje na preukázanie existencie závislosti a policajný útvar neakceptuje toto čestné vyhlásenie bez ďalších dokladov ako iný hodnoverný dokument podľa odseku 10 písm. f).

(13) Ak rodinný príslušník občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. d) predložil dokument podľa odseku 10 písm. f), je policajný útvar povinný posudzovať, či rodinný príslušník občana Únie má materiálnu podporu od garanta a či vzhľadom na finančné a sociálne podmienky v krajine pôvodu alebo v krajine, z ktorej prichádza, potrebuje materiálnu podporu.

(14) Doklad o pobyte rodinného príslušníka občana Únie nestráca platnosť, ak

a) jeho dočasná neprítomnosť na území Slovenskej republiky nepresiahne spolu šesť mesiacov v roku,

b) sa nezdržiava na území Slovenskej republiky počas trvania povinnej vojenskej služby,

c) jeho neprítomnosť na území Slovenskej republiky trvá najviac 12 po sebe nasledujúcich mesiacov z dôvodu tehotenstva a pôrodu, vážnej choroby, štúdia, odborného vzdelávania, vyslania do zahraničia alebo z iných vážnych dôvodov.

(15) Na vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

§ 71
Právo na trvalý pobyt rodinného príslušníka občana Únie

(1) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt, ak sa na území Slovenskej republiky zdržiava s garantom oprávnene nepretržite počas obdobia piatich rokov.

(2) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak sa zdržiava na území Slovenskej republiky s garantom oprávnene nepretržite menej ako päť rokov, ak garant má právo na trvalý pobyt podľa § 67 ods. 2.

(3) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak sa zdržiava na území Slovenskej republiky oprávnene nepretržite počas obdobia piatich rokov a má zachované právo pobytu podľa § 70 ods. 3 alebo ods. 5.

(4) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak garant podľa § 65 ods. 1 písm. a) a b), s ktorým sa zdržiaval na území Slovenskej republiky, zomrel skôr, než nadobudol právo na trvalý pobyt podľa § 67, ale

a) v čase úmrtia sa garant zdržiaval nepretržite na území Slovenskej republiky aspoň dva roky,

b) zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, alebo

c) ide o pozostalého manžela, ktorý sa vzdal štátneho občianstva Slovenskej republiky po uzavretí manželstva s ním.

(5) Do doby nepretržitého pobytu sa započítava aj obdobie uvedené v § 67 ods. 3.

(6) Do obdobia nepretržitého pobytu na území Slovenskej republiky podľa odseku 3 sa započítava aj obdobie výkonu práce v členskom štáte.

(7) Policajný útvar na základe žiadosti vydá rodinnému príslušníkovi občana Únie do 30 dní doklad o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“ s platnosťou na desať rokov, ak spĺňa podmienky podľa odseku 1, 2, 3 alebo odseku 4; po skončení jeho platnosti policajný útvar vydá nový doklad o pobyte.

(8) Rodinný príslušník občana Únie je povinný požiadať o vydanie dokladu o pobyte podľa

odseku 7 najneskôr v posledný deň platnosti jeho dokladu o pobyte vydaného podľa § 70 ods. 10.

(9) K žiadosti o vydanie dokladu o pobyte rodinný príslušník občana Únie priloží dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklad preukazujúci dĺžku nepretržitého pobytu podľa odseku 1, 2, 3 alebo odseku 4; to neplatí, ak ide o vydanie dokladu po uplynutí platnosti, keď je povinný priložiť iba fotografie.

(10) Doklad o pobyte rodinného príslušníka občana Únie stráca platnosť, ak sa zdržiava mimo územia Slovenskej republiky viac ako dva po sebe nasledujúce roky.

§ 72
Ukončenie práva na pobyt rodinného príslušníka občana Únie

(1) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie alebo právo na trvalý pobyt rodinného príslušníka občana Únie zaniká, ak

a) písomne oznámi ukončenie pobytu policajnému útvaru,

b) bol administratívne vyhostený,

c) policajný útvar odňal jeho právo na pobyt alebo právo na trvalý pobyt,

d) zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho, alebo

e) nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar, na základe rozhodnutia, môže odňať právo na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie, ak

a) pri podaní žiadosti o vydanie dokladu o pobyte predložil falošný alebo pozmenený doklad preukazujúci splnenie podmienok podľa § 70 ods. 10, alebo uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt,

b) počas trvania pobytu zistí skutočnosti, že rodinný príslušník občana Únie získal právo na pobyt na základe predloženia falošného alebo pozmeneného dokladu preukazujúceho splnenie podmienok podľa § 70 ods. 10, alebo uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt,

c) má právo na pobyt podľa § 70 a stal sa osobou v hmotnej núdzi.

(3) Policajný útvar je povinný pri postupe podľa odseku 2 skúmať skutočnosti odôvodňujúce odňatie práva na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie. Ak policajný útvar zistí, že dôsledky odňatia práva na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie sú neprimerané vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, rodinnú situáciu, dĺžku doterajšieho pobytu, mieru jeho integrácie do spoločnosti, ako aj na rozsah väzieb s krajinou pôvodu, tak právo na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie neodníme.

(4) Policajný útvar je povinný po zistení skutočností, ktoré zakladajú postup podľa odseku 2 písm. c), umožniť rodinnému príslušníkovi občana Únie, aby do primeraného časového obdobia hodnoverne preukázal, že už nie je osobou v hmotnej núdzi. Ak rodinný príslušník občana Únie túto skutočnosť hodnoverne preukáže, policajný útvar právo na pobyt neodníme.

(5) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt určí rodinnému príslušníkovi občana Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(6) Ak rodinný príslušník občana Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o odňatí práva na pobyt.

(7) Policajný útvar, na základe rozhodnutia, môže odňať právo na trvalý pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie, ak

a) sa zdržiava mimo územia Slovenskej republiky dlhšie ako dva za sebou idúce roky,

b) zistí, že ide o účelové manželstvo s garantom,

c) zistí, že získal právo na trvalý pobyt podvodným spôsobom.

(8) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na trvalý pobytu určí rodinnému príslušníkovi občana Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(9) Ak rodinný príslušník občana Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o odňatí práva na pobyt.

TRETIA HLAVA
DOKLADY PRE CUDZINCOV

§ 73
Doklad o pobyte

(1) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doklad o pobyte do 30 dní od udelenia pobytu alebo od podania žiadosti o vydanie dokladu o pobyte. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) Doklad o pobyte obsahuje údaje o štátnom príslušníkovi tretej krajiny uvedené v osobitnom predpise.[59])

(3) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou podľa času, na ktorý bol udelený prechodný pobyt; ak má zabezpečené ubytovanie na kratší čas, ako mu bol udelený prechodný pobyt, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou na čas, počas ktorého má zabezpečené ubytovanie. Platnosť dokladu o pobyte musí vždy skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny. Policajný útvar uvedie v doklade o pobyte v položke „poznámky“ konkrétny účel prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny.

(4) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 37 ods. 2 doklad o pobyte, v ktorom v položke „druh pobytu“ uvedie „Modrá karta EÚ“ a v poznámke uvedie príslušnú oblasť, na ktorú má štátny príslušník tretej krajiny vyššiu odbornú kvalifikáciu.

(5) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 doklad o pobyte, v ktorom v položke „druh pobytu“ uvedie „osoba s dlhodobým pobytom – EÚ“. Ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. c), policajný útvar v položke „poznámky“ uvedie „bývalý držiteľ modrej karty EÚ“.

(6) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol udelený trvalý pobyt podľa § 43, vydá policajný útvar doklad o pobyte s platnosťou najviac na päť rokov; ak má zabezpečené ubytovanie na kratší čas ako na päť rokov, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou na čas, počas ktorého má zabezpečené ubytovanie. Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol udelený trvalý pobyt podľa § 46 alebo § 52, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou najviac na desať rokov. Platnosť dokladu o pobyte musí vždy skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny.

(7) Cudzincovi, ktorému bol udelený azyl, vydá policajný útvar doklad o pobyte, v ktorom uvedie

názov „azylant“. Platnosť dokladu o pobyte je desať rokov; ak ide o azylanta, ktorému bol udelený azyl na tri roky, je platnosť dokladu tri roky. Cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, policajný útvar vydá do 15 dní doklad o pobyte, v ktorom uvedie názov „doplnková ochrana“; platnosť dokladu o pobyte je najviac jeden rok. Po uplynutí platnosti dokladu o pobyte policajný útvar vydá cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, nový doklad o pobyte s platnosťou najviac na jeden rok. Pred uplynutím platnosti dokladu o pobyte vydaného podľa tohto odseku sa platnosť takého dokladu skončí aj vtedy, ak cudzincovi zanikol azyl alebo zanikla doplnková ochrana.

(8) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má právny nárok na pobyt na základe medzinárodnej zmluvy,[42]) vydá policajný útvar na základe jeho žiadosti doklad o pobyte s platnosťou najviac na päť rokov.

(9) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol udelený trvalý pobyt podľa § 46 alebo § 52, požiada o vydanie nového dokladu o pobyte najneskôr 60 dní pred skončením platnosti dokladu o pobyte.

(10) Policajný útvar uvedie v doklade o pobyte meno a priezvisko a ostatné mená a priezviská cudzinca podľa tvaru uvedeného latinkou v cestovnom doklade alebo v rozhodnutí o udelení azylu alebo rozhodnutí o poskytnutí doplnkovej ochrany.

(11) Na vydanie dokladu o pobyte podľa § 66 ods. 11, § 67 ods. 7, § 70 ods. 10 a § 71 ods. 7 sa rovnako vzťahujú odseky 2 a 9.

§ 74
Cudzinecký pas

(1) Cudzinecký pas je doklad oprávňujúci štátneho príslušníka tretej krajiny na vycestovanie. Cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana a nemá vlastný platný cestovný doklad, vydá policajný útvar cudzinecký pas, ktorý je dokladom oprávňujúcim tohto cudzinca na vycestovanie zo Slovenskej republiky a na návrat do Slovenskej republiky.

(2) Cudzinecký pas vydá policajný útvar štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nemá vlastný platný cestovný doklad a ktorý nemožno zabezpečiť ani prostredníctvom zastupiteľského úradu štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a

a) ktorému bol udelený tolerovaný pobyt,

b) o ktorom sa rozhodlo, že bude administratívne vyhostený, alebo ktorému bol uložený trest vyhostenia, alebo

c) ktorý sa narodil na území Slovenskej republiky.

(3) Žiadosť o vydanie cudzineckého pasu je povinný podať štátny príslušník tretej krajiny osobne na policajnom útvare.

(4) Policajný útvar vydá cudzinecký pas do 30 dní od podania žiadosti o vydanie cudzineckého pasu.

(5) Platnosť cudzineckého pasu policajný útvar určí na nevyhnutný čas, najdlhšie na jeden rok. Platnosť cudzineckého pasu môže policajný útvar opakovane predĺžiť.

(6) Územnú platnosť cudzineckého pasu určí policajný útvar podľa účelu, na ktorý ho vydal.

(7) Policajný útvar vydaný cudzinecký pas odníme, ak pominuli dôvody na jeho vydanie.

(8) Na konanie o vydaní alebo odňatí cudzineckého pasu sa nevzťahuje všeobecný predpis

o správnom konaní.[37])

ŠTVRTÁ HLAVA
KONTROLA POBYTU A EVIDENCIA OSÔB

Prvý oddiel
Kontrola pobytu

§ 75

(1) Policajný útvar je oprávnený vykonávať kontrolu

a) oprávnenosti pobytu, plnenia podmienok pobytu a dodržiavania povinností cudzinca podľa tohto zákona,

b) dodržiavania povinností inými fyzickými osobami a právnickými osobami v súvislosti s pobytom podľa tohto zákona.

(2) Pri výkone kontroly podľa odseku 1 je policajt oprávnený

a) vstupovať na miesta určené na podnikanie, zamestnanie alebo štúdium a do priestorov ubytovacích zariadení; to neplatí, ak je nedotknuteľnosť miesta zaručená osobitným predpisom,[73])

b) požadovať preukázanie totožnosti a vyžadovať vysvetlenie ku skutočnostiam, ktoré sú predmetom kontroly.

(3) Ak policajný útvar pri kontrole pobytu zistí, že cudzinec sa preukázal falošným alebo pozmeneným dokladom, je oprávnený taký doklad zadržať. Zadržať môže aj doklad, ktorý nebol vydaný na meno kontrolovaného cudzinca a ktorým sa cudzinec preukazuje ako vlastným, alebo ak bol orgánom štátu, ktorý ho vydal, vyhlásený za neplatný alebo odcudzený.

Druhý oddiel
Evidencia osôb

§ 76

(1) Policajný útvar pri plnení úloh vedie v informačných systémoch Policajného zboru vedených podľa osobitného predpisu[74]) evidencie o

a) vstupe, pobyte a vycestovaní cudzincov,

b) žiadateľoch o víza, o udelených alebo neudelených vízach,

c) žiadateľoch o pobyt, o štátnych príslušníkoch tretej krajiny s udeleným pobytom a o zamietnutých žiadostiach o udelenie pobytu,

d) žiadostiach o registráciu občanov Únie a o občanoch Únie registrovaných na pobyt,

e) žiadostiach o vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie a o vydaných dokladoch o pobyte rodinných príslušníkov občana Únie,

f) žiadateľoch o vydanie cudzineckého pasu a cestovného dokladu cudzinca a o predĺžení platnosti týchto dokladov,

g) štátnych príslušníkoch tretej krajiny, pre ktorých bolo policajným útvarom overené pozvanie, a o osobách, ktoré štátnych príslušníkov tretej krajiny pozývajú,

---

[73]) § 4 zákona č. 131/2002 Z. z. v znení zákona č. 528/2003 Z. z.

[74]) § 69 až 69f zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

h) stratených, odcudzených cestovných dokladoch a cestovných dokladoch, ktoré boli orgánom štátu, ktorý ich vydal, vyhlásené za neplatné alebo odcudzené,

i) nežiaducich osobách,

j) cudzincoch získané pri zabezpečovaní kontroly hraníc,

k) cudzincoch na neoprávnenom pobyte.

(2) Zoznamy osobných údajov cudzincov a ďalších osôb spracúvaných v evidenciách podľa odseku 1 ustanovujú § 128 a 129.

(3) Ministerstvo vnútra a policajný útvar poskytujú informácie a osobné údaje z evidencií vedených podľa odseku 1

a) prokuratúre, súdom, Slovenskej informačnej službe, Vojenskému spravodajstvu, Vojenskej polícii, Zboru väzenskej a justičnej stráže, colnej správe, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ministerstvu zahraničných vecí, Národnému bezpečnostnému úradu a obecnej polícii v rozsahu ich pôsobnosti podľa osobitného predpisu,[75])

b) iným štátnym orgánom, ako sú uvedené v písmene a), a obciam, ak je to potrebné na plnenie ich úloh,

c) iným právnickým osobám, ktoré plnia úlohy štátu alebo vykonávajú zdravotné poistenie, nemocenské poistenie, dôchodkové zabezpečenie alebo plnia úlohy na úseku zamestnanosti v rozsahu ich pôsobnosti podľa osobitného predpisu.[76])

(4) Ministerstvo vnútra a policajný útvar poskytujú na základe písomnej žiadosti právnickej osoby oznámenie o mieste pobytu cudzinca okrem azylanta a cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana. Žiadosť musí obsahovať

a) identifikačné údaje žiadateľa,

b) meno a priezvisko, prípadne dátum narodenia alebo rodné číslo cudzinca,

c) odôvodnenie žiadosti.

(5) Ministerstvo vnútra spracúva údaje na štatistické účely v rozsahu podľa osobitného predpisu.[77])

(6) Slovenská informačná služba je na účely plnenia úloh podľa tohto zákona oprávnená spracúvať osobné údaje podľa odseku 1; na tento účel sa umožní Slovenskej informačnej službe vstup do informačných systémov podľa odseku 1.

(7) Ministerstvo zahraničných vecí vedie evidencie vo svojich informačných systémoch obsahujúce údaje podľa § 129 o žiadateľoch o víza a o udelených alebo neudelených vízach.

(8) Policajný útvar a ministerstvo zahraničných vecí sú oprávnení spracúvať kópie cestovných dokladov, dokladov totožnosti a iných dokumentov, ktoré cudzinec predložil v konaní podľa tohto zákona.

---

[75]) Napríklad § 24 zákona Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších predpisov, § 76 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[76]) Napríklad § 75 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 32 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Z. z. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov.

[77]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistík zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31. 7. 2007).

ŠTVRTÁ ČASŤ
ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE, ZAISTENIE A UMIESTNENIE ŠTÁTNEHO PRÍSLUŠNÍKA TRETEJ KRAJINY V ZARIADENÍ, POLICAJNÝ PREVOZ, POLICAJNÝ SPRIEVOD, LETECKÝ TRANZIT

PRVÁ HLAVA
ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE

Prvý oddiel
Všeobecné ustanovenia

§ 77

(1) Administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o tom, že cudzinec nemá alebo stratil oprávnenie zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a je povinný opustiť územie Slovenskej republiky, s možnosťou určenia lehoty na jeho vycestovanie do krajiny pôvodu, krajiny tranzitu,[78]) ktorejkoľvek tretej krajiny, ktorá ho prijme, alebo na územie členského štátu, v ktorom má udelené právo na pobyt. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení sa uvedie aj krajina, do ktorej je cudzinec vyhostený, ak je možné takúto krajinu určiť. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení policajný útvar môže uložiť zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky alebo územie všetkých členských štátov. Policajný útvar, v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, uloží zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky alebo územie všetkých členských štátov, ak v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčí lehotu na vycestovanie.

(2) Hromadné vyhostenie cudzincov na základe jedného rozhodnutia je neprípustné.

(3) Policajný útvar poskytne na žiadosť cudzinca písomný preklad dôvodu administratívneho vyhostenia, dôvodu zákazu vstupu, povinnosti vycestovať, doby zákazu vstupu a poučenia o možnosti odvolania v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu cudzinec rozumie.

(4) Ak cudzinec, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení alebo konanie o zákaze vstupu podľa tohto zákona, podá žiadosť o udelenie azylu, policajný útvar vydá rozhodnutie o prerušení konania o administratívnom vyhostení až do rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu a ďalej postupuje podľa osobitného predpisu;[3]) konanie o zákaze vstupu policajný útvar rozhodnutím zastaví. Ak sa cudzincovi neudelí azyl alebo neposkytne doplnková ochrana, policajný útvar, ktorý konanie o administratívnom vyhostení prerušil, pokračuje v konaní o administratívnom vyhostení.

(5) Policajný útvar vydá rozhodnutie o zastavení konania o administratívnom vyhostení, ak bol cudzincovi udelený azyl alebo bola cudzincovi poskytnutá doplnková ochrana.

(6) Ak cudzinec podá žiadosť o udelenie azylu po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia o jeho administratívnom vyhostení alebo rozhodnutia o zákaze vstupu, policajný útvar rozhodnutie nevykoná až do rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu. Ak bola v rozhodnutí o administratívnom vyhostení určená lehota na vycestovanie, táto lehota začne plynúť znova po vykonateľnosti rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu.

(7) Cudzinec, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení, môže sa dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolí; zástupcom môže byť len fyzická

---

[78]) Napríklad rozhodnutie Rady 2007/341/ES z 19. apríla 2007 o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Ruskou federáciou o readmisii (Ú. v. EÚ L 129, 17. 5. 2007), rozhodnutie Rady 2007/839/ES z 29. novembra 2007 o uzavretí Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Ukrajinou o readmisii osôb (Ú. v. EÚ L 332, 18. 12. 2007).

osoba s plnou spôsobilosťou na právne úkony, ak v odseku 8 nie je ustanovené inak. V tej istej veci môže mať osoba uvedená v prvej vete len jedného zvoleného zástupcu.

(8) Štátny príslušník tretej krajiny je oprávnený získať právne zastúpenie v rozsahu a za podmienok, ktoré ustanovuje osobitný predpis.[79])

(9) Policajný útvar poučí cudzinca, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení, o jeho právach a povinnostiach, najmä o právach podľa odsekov 7 a 8.

§ 78

(1) Policajt je oprávnený v konaní o administratívnom vyhostení cudzinca vykonať jeho osobnú prehliadku a prehliadku jeho osobných vecí s cieľom zistiť, či nemá pri sebe veci, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť osôb alebo majetku, veci, ktoré by sa mohli použiť pri úteku, návykové látky alebo veci, ktoré by svojím množstvom alebo povahou mohli ohroziť alebo poškodiť zdravie.

(2) Cudzinec je povinný podrobiť sa prehliadke. Osobnú prehliadku cudzinca vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(3) Policajt je oprávnený odobrať do úschovy cestovný doklad, veci a látky uvedené v odseku 1 nájdené pri osobnej prehliadke cudzinca alebo pri prehliadke jeho osobných vecí.

(4) Policajt spracuje o vykonaní prehliadky podľa odseku 1 úradný záznam a zoznam odobratých vecí podľa odseku 3 a jednu kópiu zoznamu odovzdá cudzincovi.

(5) Ak policajný útvar cudzinca nezaistí, bezodkladne po vydaní rozhodnutia o administratívnom vyhostení vydá cudzincovi peňažné prostriedky prevzaté do úschovy okrem peňažných prostriedkov použitých podľa § 80 ods. 2 a cestovný doklad, veci a látky odobraté do úschovy okrem tých, ktorých držanie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

§ 79

Policajt je oprávnený predviesť cudzinca na policajný útvar v súvislosti s konaním o administratívnom vyhostení. O predvedení spíše policajt úradný záznam.

§ 80
Úhrada nákladov spojených s administratívnym vyhostením

(1) Náklady spojené s administratívnym vyhostením tvoria náklady na ubytovanie, stravovanie a dopravu cudzinca, náklady spojené so zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny a všetky ostatné nevyhnutné peňažné náklady na cudzinca.

(2) Náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradí cudzinec z vlastných peňažných prostriedkov; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý bol nelegálne zamestnaný.

(3) Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odseku 2, uhradí ich

a) ten, kto sa k tomu zaviazal v overenom pozvaní, alebo

b) dopravca, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 108.

---

[79]) § 3 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

(4) Náklady spojené s administratívnym vyhostením štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý bol nelegálne zamestnaný, uhradí

a) ten, kto štátneho príslušníka tretej krajiny nelegálne zamestnal,

b) ten, kto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nelegálne zamestnanie sprostredkoval,

c) ten, pre koho osoba, ktorá štátneho príslušníka tretej krajiny nelegálne zamestnala, na základe zmluvy dodáva prácu alebo tovar alebo poskytuje služby,

d) ten, kto sa na základe zmluvy o dodávke práce, tovaru alebo poskytnutí služby sprostredkovane podieľa na dodávke práce, tovaru alebo poskytnutí služby podľa písmena c).

(5) Zodpovednosť za úhradu nákladov spojených s administratívnym vyhostením sa uplatňuje v poradí uvedenom v odseku 4.

(6) Ustanovenie odseku 4 písm. c) a d) možno uplatniť len vtedy, ak o porušení zákazu nelegálneho zamestnávania vedela osoba, ktorá v mene osoby podľa odseku 4 písm. c) alebo písm. d) uzatvorila zmluvu.

(7) Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odsekov 2 až 6, hradí ich štát prostredníctvom ministerstva vnútra.

§ 81
Prekážky administratívneho vyhostenia

(1) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bol ohrozený jeho život z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie alebo v ktorom by mu hrozilo mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie, alebo trest. Rovnako nemožno cudzinca administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom mu bol uložený trest smrti alebo je predpoklad, že v prebiehajúcom trestnom konaní mu taký trest môže byť uložený.

(2) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bola ohrozená jeho sloboda z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie; to neplatí, ak cudzinec svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo ak bol odsúdený za zločin a predstavuje nebezpečenstvo pre Slovenskú republiku.

(3) Osobu bez štátnej príslušnosti možno administratívne vyhostiť len vtedy, ak svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok a nevzťahujú sa na ňu prekážky administratívneho vyhostenia podľa odsekov 1 a 2.

Druhý oddiel
Administratívne vyhostenie štátneho príslušníka tretej krajiny

§ 82
Dôvody administratívneho vyhostenia a zákazu vstupu

(1) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak

a) predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok,

b) ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

c) bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia,

d) porušil predpisy o omamných látkach a psychotropných látkach,[80])

e) pri kontrole podľa tohto zákona predložil falošný alebo pozmenený doklad alebo doklad inej osoby,

f) uzavrel účelové manželstvo,

g) neoprávnene prekročil vonkajšiu hranicu,

h) má neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky,

i) marí výkon rozhodnutia štátneho orgánu,

j) policajný útvar zrušil alebo odvolal jeho vízum,[36])

k) uviedol v konaní podľa tohto zákona nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predložil falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

l) vykonáva inú činnosť, než na akú mu bol udelený prechodný pobyt alebo vízum,

m) zdržiava sa na území Slovenskej republiky na základe medzinárodnej zmluvy alebo rozhodnutia vlády Slovenskej republiky a koná v rozpore s touto medzinárodnou zmluvou alebo s rozhodnutím vlády Slovenskej republiky,

n) odmieta hodnoverným spôsobom preukázať svoju totožnosť,

o) zistí, že účel, na ktorý bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelený prechodný pobyt, zanikol a že štátny príslušník tretej krajiny túto skutočnosť neoznámil policajnému útvaru,

p) nevycestoval v lehote podľa § 111 ods. 1 písm. p), alebo

q) iným spôsobom závažne porušil alebo opakovane porušil všeobecne záväzné právne predpisy.

(2) Policajný útvar môže v rozhodnutí o administratívnom vyhostení uložiť zákaz vstupu

a) podľa odseku 1 písm. a) na desať rokov,

b) podľa odseku 1 písm. b) až k) na tri roky až päť rokov,

c) podľa odseku 1 písm. l), m) a q) na jeden rok až tri roky,

d) podľa odseku 1 písm. n) až p) na jeden rok.

(3) Policajný útvar pri administratívnom vyhostení a zákaze vstupu osobitne zohľadňuje skutočnosť, že sa na štátneho príslušníka tretej krajiny už vzťahovalo viac ako jedno rozhodnutie o administratívnom vyhostení alebo štátny príslušník tretej krajiny vstúpil na územie Slovenskej republiky počas trvania jeho zákazu vstupu.

(4) Ak policajný útvar pri konaní o administratívnom vyhostení zistí skutočnosti uvedené v odseku 3, v rozhodnutí o administratívnom vyhostení uloží zákaz vstupu na územie všetkých členských štátov.

(5) Policajný útvar rozhodne o zákaze vstupu na územie Slovenskej republiky alebo územie všetkých členských štátov na čas podľa odseku 2, ak štátny príslušník tretej krajiny nevycestoval v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení; to neplatí, ak mu bol zákaz vstupu uložený už v rozhodnutí o administratívnom vyhostení.

(6) Policajný útvar môže rozhodnúť o zákaze vstupu na územie Slovenskej republiky na tri roky až päť rokov štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý pri vstupe počas hraničnej kontroly predloží falošný alebo pozmenený doklad alebo doklad inej osoby.

(7) Ak je viacero dôvodov na administratívne vyhostenie podľa odseku 1 a policajný útvar

---

[80]) Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

v rozhodnutí o administratívnom vyhostení uloží aj zákaz vstupu, uloží čas zákazu vstupu podľa najprísnejšieho ustanovenia.

(8) Lehota zákazu vstupu začína plynúť

a) dňom vykonania administratívneho vyhostenia,

b) dňom vycestovania v rámci asistovaného dobrovoľného návratu, alebo

c) uplynutím lehoty na vycestovanie určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, ak nejde o prípad podľa písmena a) alebo písmena b).

§ 83
Rozhodovanie o administratívnom vyhostení

(1) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení, je povinný vycestovať v lehote určenej v rozhodnutí. Policajný útvar určí lehotu na vycestovanie najmenej 7 a najviac 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia; túto lehotu možno primerane predĺžiť s ohľadom na predchádzajúcu dĺžku pobytu, súkromné a rodinné pomery alebo zdravotný stav štátneho príslušníka tretej krajiny.

(2) Policajný útvar neurčí v rozhodnutí o administratívnom vyhostení lehotu na vycestovanie, ak

a) možno predpokladať, že štátny príslušník tretej krajiny ujde alebo bude iným spôsobom mariť alebo sťažovať výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, najmä ak nemožno jeho totožnosť zistiť,

b) možno štátneho príslušníka tretej krajiny zaistiť podľa § 88, alebo

c) štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo práva a slobody iných.

(3) Policajný útvar zaznamená údaje o štátnom príslušníkovi tretej krajiny, čase zákazu vstupu a o dôvodoch rozhodnutia do evidencie nežiaducich osôb, a ak existujú dôvody, môže tiež vyhotoviť záznam v schengenskom informačnom systéme.[11]) Štátneho príslušníka tretej krajiny, o ktorom bol vyhotovený záznam v schengenskom informačnom systéme, policajný útvar informuje o dôsledkoch takého opatrenia. Ministerstvo vnútra vyradí štátneho príslušníka tretej krajiny z evidencie nežiaducich osôb po

a) udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky,

b) udelení trvalého pobytu podľa § 46 ods. 2,

c) uplynutí času zákazu vstupu,

d) zrušení zákazu vstupu,

e) uplynutí trestu vyhostenia,

f) odpustení trestu vyhostenia na základe udelenia milosti prezidentom Slovenskej republiky,

g) dovŕšení 80 rokov veku, alebo

h) jeho úmrtí alebo vyhlásení za mŕtveho.

(4) Policajný útvar môže skrátiť čas zákazu vstupu podľa § 82 ods. 2 alebo administratívne nevyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je zraniteľnou osobou alebo ktorý má udelený pobyt, ak by dôsledky postupu podľa § 82 ods. 1 boli neprimerané vzhľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny, dĺžku jeho pobytu, zdravotný stav, vek štátneho príslušníka tretej krajiny alebo väzby s krajinou pôvodu.

(5) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má trvalý pobyt na neobmedzený čas, štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol predĺžený

tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 3, alebo štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený tolerovaný pobyt podľa § 59 ods. 6, len vtedy, ak vážne ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

(6) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený dlhodobý pobyt, len vtedy, ak vážne ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení takého štátneho príslušníka tretej krajiny môže policajný útvar uložiť zákaz vstupu na päť rokov.

(7) Policajný útvar nemôže administratívne vyhostiť

a) dieťa mladšie ako 18 rokov; to neplatí, ak je vyhostenie tohto dieťaťa v jeho záujme,[81])

b) štátneho príslušníka tretej krajiny, u ktorého dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, po udelení pobytu; to neplatí, ak dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do troch mesiacov od vstupu štátneho príslušníka tretej krajiny na územie Slovenskej republiky, alebo

c) štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 58 ods. 2 písm. c) počas obdobia podľa § 58 ods. 4 písm. e).

(8) Ak policajný útvar administratívne vyhostí štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte a ktorý má na území Slovenskej republiky udelený pobyt, je povinný informovať členský štát, ktorý mu dlhodobý pobyt udelil; ak ide o administratívne vyhostenie takého štátneho príslušníka tretej krajiny z obzvlášť závažného dôvodu mimo územia členských štátov, je policajný útvar povinný svoje rozhodnutie konzultovať so štátom, ktorý mu udelil dlhodobý pobyt.

(9) Policajný útvar nemôže vylúčiť odkladný účinok odvolania proti rozhodnutiu o administratívnom vyhostení z dôvodu podľa § 82 ods. 1 písm. g).

§ 84
Výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení

(1) Policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak

a) policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčil lehotu na vycestovanie,

b) štátny príslušník tretej krajiny nevycestoval v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení,

c) má byť štátny príslušník tretej krajiny podľa medzinárodnej zmluvy[78]) vrátený na územie zmluvného štátu, alebo

d) štátny príslušník tretej krajiny nemôže vycestovať, pretože nemá platný cestovný doklad alebo prostriedky na vycestovanie.

(2) Štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je administratívne vyhostený do susedného štátu, dopraví policajný útvar na hraničný priechod.

(3) Ak policajný útvar vykonáva administratívne vyhostenie alebo trest vyhostenia leteckou cestou alebo cez územie tretieho štátu na základe medzinárodnej zmluvy, môže štátneho príslušníka tretej krajiny dopraviť až na územie štátu, v ktorom je zabezpečené jeho prijatie. Na

---

[81]) Dohovor o právach dieťaťa (oznámenie č. 104/1991 Zb.).

vyhostenie leteckou cestou sa vzťahuje osobitný predpis.[82])

(4) Policajný útvar rozhodnutie o administratívnom vyhostení nevykoná, ak

a) nie je možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nemá vlastný platný cestovný doklad, tento zabezpečiť ani prostredníctvom zastupiteľského úradu štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, uplynula lehota zaistenia a nie je možné zabezpečiť vycestovanie štátneho príslušníka tretej krajiny ani na cudzinecký pas, alebo

b) štátny príslušník tretej krajiny pred výkonom rozhodnutia o administratívnom vyhostení požiadal o asistovaný dobrovoľný návrat; to neplatí, ak sa asistovaný dobrovoľný návrat neuskutoční do 90 dní alebo do skončenia predĺženého obdobia podľa § 58 ods. 5.

(5) Policajný útvar odloží výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak

a) nastali prekážky vyhostenia podľa § 81; rozhodnutie o administratívnom vyhostení sa vykoná po odpadnutí týchto prekážok, alebo

b) policajný útvar predĺžil lehotu na vycestovanie podľa § 83 ods. 1.

(6) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny písomné potvrdenie o odložení výkonu rozhodnutia o administratívnom vyhostení, v ktorom uvedie dôvod a čas, na ktorý sa výkon rozhodnutia odkladá.

(7) Rozhodnutie o administratívnom vyhostení stráca platnosť

a) rozhodnutím o udelení azylu alebo o poskytnutí doplnkovej ochrany,

b) udelením trvalého pobytu podľa § 46 ods. 2, alebo

c) udelením tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. b) alebo ods. 2 písm. b).

(8) Ministerstvo vnútra kontroluje výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení a výkon trestu vyhostenia, pritom spolupracuje s mimovládnymi organizáciami.

§ 85
Výkon rozhodnutia vydávajúceho štátu o vyhostení

(1) Policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o vyhostení vydaného členským štátom (ďalej len „vydávajúci štát“), ak

a) bol štátny príslušník tretej krajiny v tomto štáte odsúdený na trest odňatia slobody najmenej na jeden rok,

b) existuje dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny v tomto štáte spáchal, pokúsil sa spáchať alebo sa pripravoval na spáchanie zločinu,[83]) alebo

c) štátny príslušník tretej krajiny porušil predpisy tohto štátu upravujúce vstup a pobyt štátnych príslušníkov tretej krajiny.

(2) Pred výkonom rozhodnutia podľa odseku 1 je policajný útvar povinný požiadať o vyjadrenie vydávajúci štát a členský štát, v ktorom má štátny príslušník tretej krajiny povolený pobyt.

(3) Pred výkonom rozhodnutia podľa odseku 1 policajný útvar preskúma, či je výkon rozhodnutia podľa odseku 1 v súlade s medzinárodnými zmluvami a týmto zákonom.

---

[82]) Rozhodnutie Rady 2004/573/ES z 29. apríla 2004 o organizácii spoločných letov na odsuny štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa vzťahujú príkazy na individuálny odsun, z územia dvoch alebo viacerých členských štátov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 7; Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).

[83]) § 11, 13 a 14 Trestného zákona.

(4) Policajný útvar výkon rozhodnutia o vyhostení podľa odseku 1 oznámi vydávajúcemu štátu.

(5) Ak policajný útvar vykoná rozhodnutie o vyhostení vydávajúceho štátu, ministerstvo vnútra požiada vydávajúci štát o uhradenie vzniknutých nákladov.

(6) Na výkon rozhodnutia o vyhostení podľa odseku 1 sa vzťahuje § 84 ods. 2 až 4.

(7) Ak iný členský štát vykonáva rozhodnutie o vyhostení, policajný útvar na žiadosť takého štátu poskytne informácie a dokumenty o štátnom príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bolo vydané rozhodnutie. Ak iný členský štát začne vykonávať rozhodnutie o vyhostení, také rozhodnutie nemožno zmeniť alebo zrušiť.

(8) Ak rozhodnutie o vyhostení vykoná iný členský štát, ministerstvo vnútra uhradí tomuto štátu vzniknuté náklady.

§ 86

(1) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý bol administratívne vyhostený, môže ministerstvo vnútra zrušiť zákaz vstupu, ak preukáže, že vycestoval v lehote, ktorú určil policajný útvar v rozhodnutí, alebo ak vycestoval v rámci asistovaných dobrovoľných návratov.

(2) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol v rozhodnutí o administratívnom vyhostení alebo v rozhodnutí o zákaze vstupu určený zákaz vstupu, môže ministerstvo vnútra povoliť vstup, ak

a) účelom pobytu sú humanitné dôvody, najmä úmrtie alebo návšteva vážne chorej osoby, ktorá je štátnemu príslušníkovi tretej krajiny blízkou osobou,[84]) alebo

b) je jeho pobyt v záujme Slovenskej republiky a vec nemožno vybaviť v zahraničí.

(3) Na rozhodovanie o povolení vstupu podľa odsekov 1 a 2 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

Tretí oddiel
Administratívne vyhostenie občana Únie a rodinného príslušníka občana Únie

§ 87

(1) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť občana Únie, ktorý má právo na pobyt podľa § 64 alebo § 65, alebo rodinného príslušníka občana Únie, ktorý má právo na pobyt podľa § 69 alebo § 70, a môže určiť zákaz vstupu do piatich rokov, ak ohrozuje

a) bezpečnosť štátu,

b) verejný poriadok alebo

c) verejné zdravie; to neplatí, ak dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, po troch mesiacoch od vstupu občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie na územie Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť občana Únie, ktorý má právo na trvalý pobyt podľa § 67 alebo rodinného príslušníka občana Únie, ktorý má právo na trvalý pobyt podľa § 71, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. Policajný útvar môže v rozhodnutí o jeho administratívnom vyhostení určiť zákaz vstupu najviac do desiatich rokov.

---

[84]) § 116 Občianskeho zákonníka.

(3) Policajný útvar administratívne nevyhostí občana Únie, ktorý

a) sa oprávnene zdržiaval najmenej desať rokov na území Slovenskej republiky; to neplatí, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, alebo

b) je dieťaťom mladším ako 18 rokov; to neplatí, ak je vyhostenie tohto dieťaťa v jeho záujme.[81])

(4) Policajný útvar pri rozhodovaní o administratívnom vyhostení občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie

a) posudzuje každý prípad individuálne, pričom dôvody vyhostenia nesmú byť využívané na ekonomické účely a nesmú byť založené na aspektoch všeobecnej prevencie,

b) prihliada na primeranosť administratívneho vyhostenia vzhľadom na osobné a rodinné pomery občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie, na jeho vek, zdravotný stav, rodinnú a finančnú situáciu, dĺžku doterajšieho pobytu, mieru jeho integrácie do spoločnosti, ako aj na rozsah väzieb s krajinou pôvodu.

(5) Trestný čin, ktorý občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie spáchal v minulosti, sám osebe nepredstavuje dôvod administratívneho vyhostenia. Osobné správanie občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie musí predstavovať skutočnú, existujúcu a dostatočnú vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

(6) Policajný útvar môže žiadať od členských štátov policajné záznamy k občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie, ktorý predstavuje hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok pri vydávaní registračného potvrdenia alebo pri vydávaní dokladu o pobyte.

(7) Občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie vydá policajný útvar písomné rozhodnutie o administratívnom vyhostení, v ktorom určí lehotu na vycestovanie z územia Slovenskej republiky najmenej 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Policajný útvar môže túto lehotu skrátiť len zo závažných dôvodov, ktoré uvedie v rozhodnutí. Policajný útvar v rozhodnutí uvedie aj dôvody vyhostenia, poučenie o opravnom prostriedku a lehotu na odvolanie. Policajný útvar zabezpečí pretlmočenie obsahu a dôvodov rozhodnutia o administratívnom vyhostení do jazyka, ktorému občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie rozumie. Policajný útvar nesmie vylúčiť odkladný účinok odvolania proti rozhodnutiu o administratívnom vyhostení občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie.

(8) Občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie môže požiadať o zrušenie času zákazu vstupu uloženého v rozhodnutí o administratívnom vyhostení na základe dôkazov potvrdzujúcich, že došlo k podstatnej zmene okolností, pre ktoré bol administratívne vyhostený a bol mu určený čas zákazu vstupu. Ministerstvo vnútra rozhodne o jeho žiadosti do 180 dní od jej doručenia.

(9) Ak občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení.

(10) Ak policajný útvar zabezpečuje výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení viac ako dva roky po jeho vydaní, overí trvanie hrozby pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok zo strany občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie a posúdi, či nedošlo k podstatnej zmene v okolnostiach, pre ktoré bol administratívne vyhostený. Ak policajný útvar zistí skutočnosti, že občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie už naďalej nie je hrozbou pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok, rozhodnutie o administratívnom vyhostení nevykoná.

DRUHÁ HLAVA
ZAISTENIE

§ 88

(1) Policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny

a) v konaní o administratívnom vyhostení s cieľom zabezpečiť jeho vycestovanie do krajiny podľa § 77 ods. 1, ak
   1. existuje riziko jeho úteku, alebo
   2. štátny príslušník tretej krajiny sa vyhýba alebo bráni procesu prípravy výkonu jeho administratívneho vyhostenia,
b) na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia,
c) na účel výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu,[85]) alebo
d) na účel jeho vrátenia podľa medzinárodnej zmluvy,[78]) ak neoprávnene vstúpil na územie Slovenskej republiky alebo sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky.

(2) Rizikom úteku štátneho príslušníka tretej krajiny sa rozumie stav, keď na základe dôvodnej obavy alebo priamej hrozby možno predpokladať, že štátny príslušník tretej krajiny ujde alebo sa bude skrývať, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, nemá povolený pobyt podľa tohto zákona alebo ak mu hrozí uloženie zákazu vstupu na viac ako tri roky.

(3) Podanie žiadosti o udelenie azylu alebo požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat nie je dôvodom na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny. Konanie podľa osobitného predpisu[3]) nie je zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny dotknuté.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac však na šesť mesiacov. Policajný útvar môže rozhodnúť o predĺžení lehoty zaistenia najviac o 12 mesiacov, ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon jeho administratívneho vyhostenia sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety; to neplatí, ak ide o žiadateľa o azyl, rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Lehota zaistenia začína plynúť dňom vykonateľnosti rozhodnutia o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny.

(5) Policajný útvar bezodkladne vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny rozhodnutie o zaistení a umiestni štátneho príslušníka tretej krajiny v zariadení. Ak totožnosť zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny nemožno bezodkladne zistiť, policajný útvar k rozhodnutiu o jeho zaistení pripojí také dôkazy, aby táto osoba nemohla byť zamenená s inou osobou.

(6) Zaistený štátny príslušník tretej krajiny, o ktorého odovzdaní orgánom susedného štátu bolo začaté konanie podľa medzinárodnej zmluvy,[78]) môže byť umiestnený na policajnom útvare po dobu najviac siedmich dní od zaistenia.

---

[85]) Nariadenie Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte príslušníkom tretej krajiny (Ú. v. EÚ L 050, 25. 2. 2003).

Nariadenie Komisie (ES) č. 1560/2003 z 2. septembra 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte príslušníkom tretej krajiny (Ú. v. EÚ L 222, 5. 9. 2003).

(7) Zaistený štátny príslušník tretej krajiny môže podať proti rozhodnutiu o zaistení a proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty zaistenia opravný prostriedok na súd do 15 dní od doručenia rozhodnutia o zaistení alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia; o opravnom prostriedku rozhodne krajský súd do siedmich dní. Podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok.

(8) O odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu podľa odseku 7 rozhodne odvolací súd do siedmich dní od predloženia veci odvolaciemu súdu.

(9) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na maloletú osobu, ktorá nemá zákonného zástupcu. Iné zraniteľné osoby možno zaistiť len v nevyhnutnom prípade a na čo najkratší čas.

(10) Rozhodnutie o zaistení stráca platnosť zaradením osoby do programu ministerstva vnútra na podporu a ochranu obetí obchodovania s ľuďmi.

(11) Ak je cudzinec zaistený podľa odseku 1 písm. a) a policajný útvar nevydá rozhodnutie o administratívnom vyhostení do 48 hodín od zaistenia, policajný útvar cudzinca ihneď prepustí.

§ 89

(1) Policajný útvar, ktorý koná vo veci administratívneho vyhostenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť

a) hlásenia pobytu alebo

b) zložiť peňažnú záruku.

(2) O druhu a spôsobe uloženia povinnosti podľa odseku 1 rozhoduje policajný útvar, pričom prihliada na osobu štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho pomery a mieru ohrozenia účelu zaistenia. Povinnosť podľa odseku 1 však nemožno uložiť, ak ide o konanie vo veci administratívneho vyhostenia z dôvodu podľa § 82 ods. 1 písm. a) alebo písm. b).

(3) Policajný útvar môže uložiť povinnosť podľa odseku 1 len vtedy, ak štátny príslušník tretej krajiny preukáže zabezpečenie ubytovania počas trvania tejto povinnosti a finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 6. O uložení povinnosti podľa odseku 1 písm. b) môže policajný útvar rozhodnúť aj počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny. Proti rozhodnutiu o uložení povinnosti podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bola uložená povinnosť podľa odseku 1 písm. a), je povinný zdržiavať sa na určenej adrese a pravidelne sa osobne hlásiť na policajnom útvare v určenej lehote.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bola uložená povinnosť podľa odseku 1 písm. b), je povinný zložiť peňažnú záruku vo výške a v lehote určenej policajným útvarom na účet Policajného zboru, zdržiavať sa na mieste, ktoré uviedol, a hlásiť zmenu miesta pobytu. Namiesto štátneho príslušníka tretej krajiny môže peňažnú záruku zložiť aj jemu blízka osoba.

(6) Ak štátny príslušník tretej krajiny poruší povinnosť hlásenia pobytu alebo sa vyhýba výkonu administratívneho vyhostenia, policajný útvar rozhodne o jeho zaistení a zároveň o prepadnutí peňažnej záruky, ak bola zložená.

(7) Policajný zbor vráti peňažnú záruku osobe, ktorá ju zložila, bezodkladne po vykonaní administratívneho vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny, po jeho vycestovaní v rámci asistovaných dobrovoľných návratov alebo ak mu bol udelený pobyt, azyl alebo mu bola poskytnutá doplnková ochrana. Náklady na vrátenie peňažnej záruky znáša osoba, ktorá ju zložila.

§ 90

(1) Policajný útvar je povinný

a) zabezpečiť poučenie štátneho príslušníka tretej krajiny bezprostredne po jeho zaistení v jazyku, ktorému rozumie,

1. o dôvodoch zaistenia,
2. o možnosti oznámiť jeho zaistenie zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom,
3. o možnosti vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb a jeho právneho zástupcu a
4. o možnosti preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zaistení,

b) ak štátny príslušník tretej krajiny požiada o oznámenie svojho zaistenia zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom, bezodkladne vyrozumieť tento zastupiteľský úrad; ak zastupiteľský úrad tohto štátu nemá sídlo na území Slovenskej republiky, policajný útvar o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny vyrozumie ministerstvo zahraničných vecí,

c) ak štátny príslušník tretej krajiny o to požiada, bezodkladne mu umožniť vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb a jeho právneho zástupcu,

d) skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia,

e) poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu rozumie, o možnosti požiadať o asistovaný dobrovoľný návrat, o možnosti kontaktovať mimovládne organizácie, a ak štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o udelenie azylu alebo prejavil úmysel takú žiadosť podať, aj o možnosti kontaktovať Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

(2) Zariadenie je povinné

a) vykonať bezodkladne potrebné opatrenia a úkony na výkon vyhostenia alebo na zistenie totožnosti štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) prepustiť bez zbytočného odkladu zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny,

1. ak zanikol účel zaistenia,
2. na základe právoplatného rozhodnutia súdu,
3. ak uplynula lehota zaistenia,
4. ak rozhodnutie o zaistení stratilo platnosť podľa § 88 ods. 10,
5. ak na základe rozhodnutia policajného útvaru zložil peňažnú záruku na účet Policajného zboru,

c) umožniť počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny vstup do zariadenia pracovníkom Medzinárodnej organizácie pre migráciu, inej mimovládnej alebo medzivládnej organizácie so súhlasom riaditeľa zariadenia,

d) skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia,

e) poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu rozumie, o možnosti požiadať o asistovaný dobrovoľný návrat, o možnosti kontaktovať mimovládne organizácie, a ak štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o udelenie azylu alebo prejavil úmysel takú žiadosť podať, aj o možnosti kontaktovať Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov,

f) ihneď po umiestnení poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu rozumie, o tom, kde sa nachádza, o právach a povinnostiach vyplývajúcich mu z jeho umiestnenia v zariadení, ako aj

o vnútornom poriadku; počas zaistenia poučenie opakuje v pravidelných intervaloch,

g) postupovať podľa odseku 1 písm. b) a c), ak štátny príslušník tretej krajiny o to nepožiadal na policajnom útvare,

h) vydať štátnemu príslušníkovi tretej krajiny pri prepustení zo zaistenia cestovný doklad a veci odobraté podľa § 100 okrem peňažných prostriedkov použitých podľa § 80 ods. 2 a vecí, ktorých držanie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

(3) Zaistený štátny príslušník tretej krajiny, ktorý bol prepustený zo zariadenia, je povinný vycestovať do 30 dní od jeho prepustenia, ak nie je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky z iného dôvodu.

§ 91
Stravovanie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Stravovanie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny sa zabezpečuje podľa miestnych podmienok a v príslušnom čase v súlade so zásadami správnej výživy a s prihliadnutím na vek, zdravotný stav a náboženské vyznanie takého štátneho príslušníka tretej krajiny. Prvýkrát sa strava zaistenému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytuje, ak zaistenie prekročí šesť hodín; to neplatí, ak treba prihliadať na zdravotný stav a vek takého štátneho príslušníka tretej krajiny alebo inú vážnu okolnosť, ktorá je policajtovi známa.

(2) Ak zaistený štátny príslušník tretej krajiny odmietne poskytnutú stravu, policajt o tom spíše úradný záznam, v ktorom uvedie aj dôvod odmietnutia stravy, o čom zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny bezprostredne poučí v jazyku, ktorému rozumie, a v prítomnosti iného policajta predloží úradný záznam na podpis štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý poskytnutie stravy odmietol. Ak taký štátny príslušník tretej krajiny odmietne aj podpísanie úradného záznamu o odmietnutí stravy, túto skutočnosť zaznamenajú policajti v úradnom zázname a predložia ho svojmu nadriadenému.

(3) Výdavky na stravovanie uhrádza štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bola strava poskytnutá; ak mu to jeho aktuálne pomery nedovoľujú, výdavky na stravovanie znáša štát. Ak bol štátny príslušník tretej krajiny zaistený pre potreby výkonu jeho administratívneho vyhostenia, pri úhrade výdavkov na stravovanie sa postupuje podľa § 80.

(4) Hornú hranicu výdavkov na stravovanie vrátane použitého materiálu, ktoré znáša štát, a ďalšie podrobnosti o stravovaní vrátane spôsobu zabezpečovania stravovania ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo vnútra.

§ 92
Zariadenie

(1) Zariadenie musí zodpovedať účelu, na ktorý bolo zriadené, musí byť hygienicky nezávadné a vybavené tak, aby zabraňovalo ohrozeniu života alebo poškodeniu zdravia.

(2) Zariadenie tvoria ubytovacie miestnosti vrátane sociálnej, kultúrnej a návštevnej miestnosti a ďalší priestor, v ktorom sa štátni príslušníci tretej krajiny môžu v určenom čase voľne pohybovať okrem štátnych príslušníkov tretej krajiny umiestnených v priestoroch zariadenia s oddeleným režimom zaistenia podľa § 93.

(3) Ubytovacia miestnosť je vybavená elektrickým osvetlením, stolom, stoličkami, posteľami a skrinkami na uloženie osobných vecí v počte zodpovedajúcom počtu ubytovaných štátnych príslušníkov tretej krajiny.

(4) V zariadení sú vyčlenené priestory s oddeleným režimom zaistenia.

(5) Zariadenie prevádzkuje Policajný zbor. Riaditeľ zariadenia vydá vnútorný poriadok, v ktorom upraví podrobnosti o právach a povinnostiach štátneho príslušníka tretej krajiny umiestneného v zariadení.

§ 93
Oddelený režim zaistenia

(1) Zariadenie umiestni zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny v priestore s oddeleným režimom zaistenia,

a) ak je dôvodná obava, že ohrozí účel zaistenia,

b) ak je agresívny alebo vyžaduje zvýšený dohľad z iného dôvodu, alebo v záujme ochrany zdravia alebo práv a slobôd iných štátnych príslušníkov tretej krajiny,

c) ak porušuje vnútorný poriadok zariadenia,

d) počas trvania karantény z dôvodu infekčnej choroby alebo iného zdravotného dôvodu.

(2) Priestor s oddeleným režimom zaistenia tvorí ubytovacia miestnosť, ktorá je uzamykateľná len z vonkajšej strany a je vybavená aj oddeleným sanitárnym zariadením a signalizačným zariadením.

(3) Súčasťou priestoru zariadenia s oddeleným režimom zaistenia je aj vyhradené miesto určené na vychádzky.

§ 94
Umiestňovanie zaistených štátnych príslušníkov tretej krajiny

(1) Pri umiestňovaní štátneho príslušníka tretej krajiny zariadenie prihliada na jeho vek, zdravotný stav, príbuzenské a rodinné vzťahy a náboženské, etnické alebo národnostné osobitosti.

(2) Osobitne sa umiestňujú muži, ženy a osoby mladšie ako 18 rokov od starších osôb. Výnimku možno povoliť štátnym príslušníkom tretej krajiny v príbuzenskom vzťahu.

(3) Rodina sa umiestni v zariadení spolu. Ak zariadenie rozhodne o rozdelení rodiny, musí vždy prihliadať na to, aby dôsledky tohto rozdelenia boli primerané jeho dôvodom.

§ 95
Starostlivosť o zdravie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný podrobiť sa lekárskej prehliadke v rozsahu určenom lekárom vrátane potrebného diagnostického a laboratórneho vyšetrenia, očkovaniu a preventívnym opatreniam určeným orgánom na ochranu zdravia; osobitná pozornosť sa venuje zraniteľným osobám.

(2) Ak zdravotný stav štátneho príslušníka tretej krajiny vyžaduje zdravotnú starostlivosť, ktorú nie je možné zabezpečiť v zariadení, zariadenie mu zabezpečí túto starostlivosť v zdravotníckom zariadení mimo zariadenia.

(3) Ak si štátny príslušník tretej krajiny spôsobí ujmu na zdraví úmyselne, je povinný uhradiť náklady na poskytnutie zdravotnej starostlivosti a skutočne vynaložené náklady na dozor a dopravu do zdravotníckeho zariadenia.

Práva a povinnosti štátneho príslušníka tretej krajiny umiestneného v zariadení

§ 96

(1) Štátny príslušník tretej krajiny má právo na nepretržitý osemhodinový čas na spánok a na dve denné vychádzky vo vymedzenom priestore, každá v trvaní najmenej hodinu.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 15 rokov má právo na prístup k vzdelaniu, ak doba zaistenia je dlhšia ako tri mesiace.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný dodržiavať vnútorný poriadok zariadenia, plniť príkazy a pokyny policajta.

§ 97

(1) Štátny príslušník tretej krajiny môže na vlastné náklady odosielať písomnosti.

(2) Na účel uplatnenia svojich práv môže štátny príslušník tretej krajiny podávať štátnym orgánom Slovenskej republiky žiadosti a sťažnosti, ktoré policajný útvar ihneď odošle.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny si môže objednať na vlastné náklady knihy, dennú tlač a časopisy vrátane zahraničných, ak sú distribuované v Slovenskej republike.

§ 98

(1) Štátny príslušník tretej krajiny má právo na prijatie návštevy, najviac dvoch osôb, raz za tri týždne v trvaní 30 minút. V odôvodnených prípadoch môže riaditeľ zariadenia povoliť výnimku.

(2) Osoby, ktoré štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytujú právnu ochranu, má štátny príslušník tretej krajiny právo prijímať bez obmedzenia.

§ 99

(1) Štátny príslušník tretej krajiny môže raz za dva týždne prijať zásielku s vecami osobnej potreby do hmotnosti päť kilogramov. Obmedzenie sa nevzťahuje na zásielku s oblečením.

(2) Zariadenie skontroluje obsah zásielky. Veci a látky uvedené v § 78 ods. 1 neodovzdá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a odošle ich späť odosielateľovi na jeho náklady.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny môže prijímať peňažné prostriedky bez obmedzenia. Zariadenie zabezpečí ich uloženie.

§ 100
Prehliadka zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Policajt je oprávnený pred umiestnením zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny do zariadenia vykonať jeho osobnú prehliadku a prehliadku jeho osobných vecí s cieľom zistiť, či nemá pri sebe veci, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť osôb alebo majetku, veci, ktoré by sa mohli použiť pri úteku, návykové látky alebo veci, ktoré by svojím množstvom alebo povahou mohli narušiť vnútorný poriadok zariadenia alebo ohroziť alebo poškodiť zdravie.

(2) Zaistený štátny príslušník tretej krajiny je povinný podrobiť sa prehliadke. Osobnú prehliadku zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(3) Policajt je oprávnený odobrať do úschovy cestovný doklad a veci uvedené v odseku 1 nájdené pri osobnej prehliadke zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny alebo pri prehliadke jeho osobných vecí.

(4) Policajt spracuje o vykonaní prehliadky podľa odseku 1 úradný záznam a zoznam odobratých vecí a látok podľa odseku 3 a jednu kópiu zoznamu odovzdá zaistenému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny.

TRETIA HLAVA
POLICAJNÝ PREVOZ, POLICAJNÝ SPRIEVOD A LETECKÝ TRANZIT

Prvý oddiel
Policajný prevoz a policajný sprievod

§ 101
Policajný prevoz

(1) Policajný prevoz vykonáva policajný útvar na základe medzinárodnej zmluvy, ak zmluvná strana požiada o prevoz štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie Slovenskej republiky na štátnu hranicu susedného štátu.

(2) Policajný útvar vykoná potrebné opatrenia na ochranu života a zdravia prevážaného štátneho príslušníka tretej krajiny a v prípade potreby mu zabezpečí poskytnutie nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti.

(3) Policajt je oprávnený prevážanému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny obmedziť osobnú slobodu počas policajného prevozu.

(4) Prevážaný štátny príslušník tretej krajiny je povinný podrobiť sa prehliadke, ktorú vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(5) Policajný útvar poskytuje prevážanému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny stravu spravidla každých šesť hodín od prevzatia štátneho príslušníka tretej krajiny na policajný prevoz.

(6) Náklady spojené s policajným prevozom znáša ten, kto o policajný prevoz požiadal.

§ 102
Policajný sprievod

(1) Policajný sprievod vykonáva policajný útvar na základe žiadosti dopravcu, ktorý vykonáva prepravu osôb vzdušnou cestou, ak má dopravca závažné dôvody domnievať sa, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorého má prepraviť podľa § 108 ods. 2, môže ohroziť bezpečnosť lietadla, osôb alebo majetku v lietadle alebo ohroziť poriadok a disciplínu na palube lietadla.

(2) O počte policajtov policajného sprievodu potrebných na zabezpečenie sprievodu rozhoduje policajný útvar na základe vyhodnotenia rizík spojených so sprievodom.

(3) Policajný útvar zabezpečí policajný sprievod spravidla do 24 hodín od podania žiadosti dopravcom, najneskôr však do uplynutia lehoty určenej podľa § 108 ods. 2.

(4) Dopravca je povinný uhradiť všetky náklady spojené s vykonaním policajného sprievodu

vrátane náhrady výdavkov a cestovných náhrad, ktoré patria policajtom vykonávajúcim policajný sprievod.[86])

Druhý oddiel
Letecký tranzit

§ 103

(1) Ministerstvo vnútra

a) prijíma písomnú žiadosť členského štátu o vykonanie leteckého tranzitu (ďalej len „žiadosť o letecký tranzit“) a rozhoduje o nej,

b) podáva písomnú žiadosť členskému štátu o vykonanie leteckého tranzitu, ak nie je možné použiť priamy let z územia Slovenskej republiky do krajiny určenia alebo ak taký let nemôže zo závažných dôvodov vykonať,

c) bezodkladne prijíma naspäť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak

1. povolenie na letecký tranzit bolo zamietnuté alebo zrušené,
2. štátny príslušník tretej krajiny počas leteckého tranzitu opustil bez povolenia tranzitný priestor verejného letiska,
3. letecký tranzit do iného tranzitného štátu alebo do krajiny určenia, alebo nastúpenie na palubu prípojného letu bolo neúspešné, alebo
4. letecký tranzit nie je možný z iných dôvodov,

d) uhrádza náklady za poskytnutú stravu a neodkladnú zdravotnú starostlivosť poskytnutú štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa písmena c) členským štátom, ak sú tieto náklady skutočné a vyčísliteľné, a náklady spojené s jeho návratom,

e) vyžiada náklady spojené s návratom štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 105 ods. 2,

f) určuje kontaktné miesta pre tranzitné letiská.

(2) Ministerstvo vnútra doručí žiadosť podľa odseku 1 písm. b) najneskôr 48 hodín pred leteckým tranzitom; v obzvlášť naliehavých a odôvodnených prípadoch môže požiadať o odpustenie tejto lehoty. Vzor žiadosti podľa odseku 1 písm. a) a b) je uvedený v prílohe č. 1; žiadosť sa môže zaslať aj v inom jazyku.

(3) Ak na žiadosť ministerstva vnútra podľa odseku 1 písm. b) neodpovie dožiadaný štát do 48 hodín, ministerstvo vnútra môže začať vykonávať letecký tranzit; začatie vykonávania leteckého tranzitu oznámi dožiadanému štátu.

§ 104

(1) Ministerstvo vnútra rozhodne o žiadosti o letecký tranzit v lehote do 48 hodín od jej prijatia a bezodkladne informuje žiadajúci členský štát (ďalej len „žiadajúci štát“); lehota na rozhodnutie môže byť v odôvodnených prípadoch predĺžená najviac o ďalších 48 hodín.

(2) Ak ministerstvo vnútra neoznámi svoje rozhodnutie v lehote podľa odseku 1, môže žiadajúci štát začať vykonávať letecký tranzit; začatie vykonávania leteckého tranzitu oznámi ministerstvu vnútra.

(3) Letecký tranzit sa vykoná do 24 hodín od rozhodnutia podľa odseku 1 alebo oznámenia podľa

---

[86]) § 110 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

odseku 2.

(4) Žiadosť o letecký tranzit môže ministerstvo vnútra zamietnuť, ak

a) bolo proti štátnemu príslušníkovi tretej krajiny vznesené obvinenie alebo ak je štátny príslušník tretej krajiny hľadaný, pretože sa vyhýba výkonu právoplatne uloženého trestu,

b) nie je možné uskutočniť letecký tranzit cez ďalšie štáty alebo nie je možné uskutočniť prijatie krajinou určenia,

c) si opatrenie na prepravu štátneho príslušníka tretej krajiny vyžaduje zmenu verejného letiska,

d) v daný moment nie je z opodstatnených dôvodov možná požadovaná pomoc,

e) by štátny príslušník tretej krajiny mohol ohroziť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy Slovenskej republiky, alebo

f) žiadajúci štát doručí túto žiadosť menej ako 48 hodín pred leteckým tranzitom.

(5) Ministerstvo vnútra môže zrušiť rozhodnutie o leteckom tranzite, ktoré už bolo vydané, ak sa následne zistia skutočnosti podľa odseku 4.

(6) Ministerstvo vnútra bezodkladne informuje žiadajúci štát o rozhodnutí

a) o zrušení leteckého tranzitu a o dôvode jeho zrušenia,

b) o zamietnutí leteckého tranzitu podľa odseku 4, o dôvode jeho zamietnutia a v prípade zamietnutia podľa odseku 4 písm. d) aj o termíne najbližšieho možného leteckého tranzitu.

(7) Ministerstvo vnútra bezodkladne odovzdá späť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak

a) povolenie na letecký tranzit bolo zamietnuté alebo zrušené,

b) štátny príslušník tretej krajiny počas leteckého tranzitu opustil bez povolenia tranzitný priestor verejného letiska,

c) letecký tranzit do iného tranzitného štátu alebo do krajiny určenia, alebo nastúpenie na palubu prípojného letu bolo neúspešné, alebo

d) letecký tranzit nie je možný z iných dôvodov.

§ 105

(1) Ak ministerstvo vnútra na základe žiadosti o letecký tranzit povolí letecký tranzit, policajný útvar poskytne potrebnú pomoc, najmä zabezpečí

a) vyzdvihnutie štátneho príslušníka tretej krajiny pri lietadle a jeho sprevádzanie v priestoroch tranzitného letiska, najmä k jeho prípojnému letu,

b) poskytnutie neodkladnej zdravotnej starostlivosti štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a v prípade potreby jeho sprievodu,

c) poskytnutie stravy štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a v prípade potreby jeho sprievodu,

d) prijatie, uchovávanie a odoslanie cestovných dokladov, najmä v prípade leteckého tranzitu bez sprievodu,

e) v prípadoch leteckého tranzitu bez sprievodu informovanie žiadajúceho štátu o mieste a čase odchodu štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Slovenskej republiky,

f) informovanie žiadajúceho štátu o všetkých závažných incidentoch, ku ktorým došlo počas leteckého tranzitu.

(2) Ministerstvo vnútra vyžiada od žiadajúceho štátu uhradenie nákladov za poskytnutú stravu a neodkladnú zdravotnú starostlivosť, ak sú tieto náklady skutočné a vyčísliteľné.

(3) Policajný útvar poskytne súčinnosť aj pri návrate štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 104 ods. 7.

(4) Ministerstvo vnútra informuje žiadajúci štát o závažných skutočnostiach, ku ktorým došlo počas leteckého tranzitu, a požiada o úhradu nákladov spojených s poskytnutím pomoci.

§ 106

(1) Ak sa uskutočňuje letecký tranzit so sprievodom, je sprievod povinný dodržiavať právne predpisy Slovenskej republiky, preukázať na požiadanie svoju totožnosť, povolenie na letecký tranzit alebo oznámenie podľa § 104 ods. 2.

(2) Sprievodom sa rozumie každá osoba zo žiadajúceho štátu, ktorá je zodpovedná za sprevádzanie štátneho príslušníka tretej krajiny vrátane osôb zodpovedných za zdravotnú starostlivosť a tlmočníkov.

(3) Sprievod štátneho príslušníka tretej krajiny musí byť v civilnom oblečení a nesmie nosiť zbrane.

(4) Sprievod je oprávnený použiť donucovacie prostriedky z dôvodu nutnej obrany alebo krajnej núdze; použiť donucovacie prostriedky na zabránenie úteku štátneho príslušníka tretej krajiny alebo na ochranu majetku je sprievod oprávnený len vtedy, ak nie sú prítomní policajti alebo na ich podporu.

PIATA ČASŤ
POVINNOSTI CUDZINCOV, FYZICKÝCH OSÔB, PRÁVNICKÝCH OSÔB A ŠTÁTNYCH ORGÁNOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY, PRIESTUPKY A INÉ SPRÁVNE DELIKTY

PRVÁ HLAVA
POVINNOSTI

Prvý oddiel
Povinnosti na úseku kontroly hraníc

§ 107
Povinnosti fyzických osôb na úseku kontroly hraníc

Každý je povinný zdržať sa konania, ktoré môže poškodiť, zničiť alebo inak znehodnotiť technický prostriedok, alebo sťažiť jeho využívanie.

§ 108
Povinnosti dopravcu

(1) Dopravca,[87]) ktorý vykonáva prepravu osôb na územie Slovenskej republiky cez vonkajšiu vzdušnú alebo vodnú hranicu, a dopravca, ktorý prepravuje osoby na pravidelných medzinárodných autobusových linkách okrem prihraničnej dopravy, nesmie dopraviť na hraničný priechod štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa vyžaduje. Vízum môže byť nahradené povolením na pobyt podľa osobitného predpisu.[9])

(2) Dopravca,[87]) ktorý dopraví štátneho príslušníka tretej krajiny na hraničný priechod, je povinný ho najneskôr do 24 hodín od jeho príchodu alebo v lehote určenej po dohode s policajným útvarom na hraničnom priechode dopraviť späť do štátu, z ktorého bol prepravený, do štátu, ktorý

---

[87]) Čl. 2 bod 14 nariadenia (ES) č. 562/2006.

mu vydal cestovný doklad, s ktorým pricestoval, alebo do akéhokoľvek iného štátu, kde je zabezpečené jeho prijatie, ak

a) bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny odopretý vstup na územie Slovenskej republiky,

b) štátny príslušník tretej krajiny vykonal tranzit cez územie Slovenskej republiky a orgány iného štátu mu odopreli vstup na svoje územie a vrátili ho na územie Slovenskej republiky alebo

c) iný dopravca, ktorý mal štátneho príslušníka tretej krajiny prepraviť do iného štátu, odmietol vykonať jeho prepravu.

(3) Ak dopravca nemôže splniť povinnosť uvedenú v odseku 2, je povinný bezodkladne zabezpečiť náhradnú prepravu štátneho príslušníka tretej krajiny a niesť jej náklady, alebo ak bezprostredná náhradná preprava nie je možná, zabezpečiť úhradu nákladov na pobyt a návrat štátneho príslušníka tretej krajiny.

(4) Letecký dopravca je povinný na žiadosť policajného útvaru na hraničnom priechode poskytnúť údaje podľa odseku 5 o cestujúcich, ktorých prepravuje na územie Slovenskej republiky cez vonkajšiu hranicu. Tieto údaje je letecký dopravca povinný zaslať v elektronickej podobe najneskôr do doby ukončenia registrácie cestujúcich pred odletom. V prípade poruchy elektronického spojenia je povinný zaslať tieto údaje iným vhodným spôsobom.

(5) Údaje, ktoré je letecký dopravca povinný poskytnúť podľa odseku 4, obsahujú

a) číslo a druh cestovného dokladu, ktorým sa cestujúci preukázal,

b) štátnu príslušnosť,

c) celé meno a celé priezvisko,

d) dátum narodenia,

e) hraničný priechod, cez ktorý sa uskutoční vstup,

f) číslo letu,

g) dátum a čas odletu a dátum a čas príletu lietadla,

h) celkový počet cestujúcich,

i) počiatočné letisko nastúpenia.

(6) Letecký dopravca je povinný informovať cestujúceho o poskytnutí údajov podľa odseku 4; poskytnuté údaje musí do 24 hodín po prílete lietadla zlikvidovať.

§ 109
Povinnosti prevádzkovateľa letiska

(1) Prevádzkovateľ medzinárodného letiska je povinný

a) oznámiť policajnému útvaru vykonávajúcemu hraničnú kontrolu prílet lietadla z tretej krajiny a odlet lietadla do tretej krajiny,

b) neumožniť posádke a cestujúcim nástup do lietadla odlietajúceho do tretej krajiny bez vykonania hraničnej kontroly posádky a cestujúcich policajným útvarom,

c) prijať také opatrenia, aby posádka a cestujúci po prílete lietadla z tretej krajiny neopustili letisko mimo priestorov hraničnej kontroly.

(2) Prevádzkovateľ medzinárodného letiska, na ktorom nie je zriadený policajný útvar, je povinný oznámiť prílet lietadla z tretej krajiny a odlet lietadla do tretej krajiny najneskôr 24 hodín pred príletom alebo odletom; ak prílet alebo odlet lietadla pripadne na sobotu, nedeľu alebo štátny sviatok, oznámi túto skutočnosť najneskôr v posledný pracovný deň. Ak sa prevádzkovateľ

medzinárodného letiska dozvie o odlete alebo prílete neskôr ako 24 hodín pred odletom alebo príletom, je povinný to oznámiť policajnému útvaru bezodkladne. V oznámení o prílete alebo odlete uvedie aj predpokladaný zoznam cestujúcich s uvedením ich mena, priezviska, dátumu narodenia a štátnej príslušnosti.

(3) Ak pristane lietadlo prichádzajúce z tretej krajiny na letisku, ktoré nie je medzinárodným letiskom, z dôvodu uvedeného v osobitnom predpise,[88]) je jeho prevádzkovateľ alebo ak nie je na letisku prítomný prevádzkovateľ, ten orgán, ktorý povolil pristátie lietadla, povinný bezodkladne oznámiť túto skutočnosť príslušnému policajnému útvaru. Ak je prevádzkovateľ letiska prítomný na letisku, je povinný zabrániť, aby cestujúci opustili lietadlo alebo priestor letiska, okrem poskytnutia neodkladnej zdravotnej starostlivosti. Lietadlo môže pokračovať v ďalšom lete z tohto letiska iba so súhlasom príslušného policajného útvaru.

(4) Treťou krajinou podľa odsekov 1 až 3 sa rozumie štát, ktorý neuplatňuje ustanovenia osobitného predpisu o zrušení kontrol vnútorných hraníc.[16])

§ 110
Povinnosti vlastníka pozemku

(1) Vlastník pozemku je v rozsahu nevyhnutnom na plnenie úloh Policajného zboru pri vykonávaní hraničného dozoru povinný umožniť policajtovi vstup a vjazd dopravného prostriedku na pozemok v blízkosti vonkajšej hranice, ako aj vstup policajtovi a vjazd dopravného prostriedku na pozemok v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc.

(2) Vlastník pozemku je povinný strpieť umiestnenie technického prostriedku v prihraničnom území vonkajšej hranice za primeranú náhradu; ustanovenia osobitných predpisov o náhrade škody tým nie sú dotknuté.

(3) Ministerstvo vnútra rozhoduje o primeranej náhrade za obmedzenie práv k pozemkom podľa odsekov 1 a 2, ak v tejto veci nedôjde k dohode medzi vlastníkom a Policajným zborom.

Druhý oddiel
Povinnosti na úseku pobytu

§ 111
Povinnosti štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný

a) oznámiť písomne policajnému útvaru, že sa bude viac ako 180 dní nepretržite zdržiavať mimo územia Slovenskej republiky, ak má udelený pobyt,

b) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

c) preukázať na požiadanie policajta totožnosť a oprávnenosť pobytu predložením platného cestovného dokladu a dokladu o pobyte alebo identifikačného preukazu vydaného ministerstvom zahraničných vecí osobám požívajúcim diplomatické výsady a imunity podľa medzinárodného práva,

d) uzatvoriť zdravotné poistenie najneskôr do troch pracovných dní od prevzatia dokladu o pobyte a preukázať pri kontrole pobytu, že je zdravotne poistený na území Slovenskej republiky,

e) preukázať pri kontrole pobytu finančné zabezpečenie povoleného pobytu najmenej vo výške životného minima na každý mesiac zostávajúceho pobytu, najviac však na jeden rok dopredu;

---

[88]) Príloha VI bod 2.1.4 nariadenia (ES) č. 562/2006.

ak ide o maloletého štátneho príslušníka tretej krajiny, vo výške polovice životného minima na každý mesiac zostávajúceho pobytu, najviac však na jeden rok dopredu,

f) preukázať pri kontrole pobytu finančné prostriedky potrebné na pokrytie nákladov spojených s jeho pobytom na území Slovenskej republiky podľa § 6 na každý deň zostávajúceho pobytu, ak mu bolo udelené schengenské vízum,

g) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena, priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade do piatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu,

h) chrániť doklady vydané podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

i) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladov vydaných podľa tohto zákona policajnému útvaru do piatich pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

j) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

k) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

l) podpísať vyplnené úradné tlačivo o hlásení pobytu, v ktorom je uvedené jeho meno a priezvisko, dátum a miesto narodenia, štátna príslušnosť, miesto trvalého pobytu, účel pobytu, číslo cestovného dokladu, číslo víza, adresa pobytu v Slovenskej republike, meno ubytovateľa a mená a priezviská spolucestujúcich detí,

m) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte,

n) oznámiť do troch pracovných dní policajnému útvaru, že účel, na ktorý bol pobyt udelený, zanikol,

o) podrobiť sa na požiadanie policajného útvaru alebo zastupiteľského úradu snímaniu biometrických údajov na účely konania podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,[89])

p) vycestovať najneskôr posledný deň oprávneného pobytu; ak sa mu zamietla žiadosť o udelenie prechodného pobytu podaná z dôvodu zmeny účelu, zamietla žiadosť o obnovenie prechodného pobytu, zrušil prechodný pobyt, zamietla žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas, zrušil trvalý pobyt, zamietla žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu, zamietla žiadosť o predĺženie tolerovaného pobytu alebo zrušil tolerovaný pobyt, je povinný vycestovať do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ak nie je oprávnený sa zdržiavať na území Slovenskej republiky z iného dôvodu,

q) požiadať do piatich pracovných dní o vydanie nového dokladu o pobyte, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti alebo ak nastanú okolnosti podľa písmena h),

r) odovzdať policajnému útvaru neplatný doklad o pobyte alebo neplatný doklad vydaný podľa tohto zákona, alebo nájdený doklad iného cudzinca,

s) oznámiť policajnému útvaru, že sa bude zdržiavať mimo miesta udeleného pobytu nepretržite viac ako 30 dní.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný do troch pracovných dní od vstupu hlásiť policajnému útvaru

a) začiatok, miesto a predpokladanú dĺžku pobytu, ak mu bolo udelené schengenské vízum alebo národné vízum alebo ak sa uňho vízum nevyžaduje, ak túto povinnosť nemá ubytovateľ; policajný útvar na požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny vydá potvrdenie o jeho pobyte,

b) začiatok pobytu, ak mu bol udelený pobyt.

---

[89]) Napríklad čl. 4b nariadenia (ES) č. 1030/2002 v platnom znení, čl. 13 nariadenia (ES) č. 810/2009, Zmluva medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o malom pohraničnom styku (oznámenie č. 441/2008 Z. z.).

(3) Štátny príslušník tretej krajiny s oprávneným pobytom je povinný hlásiť policajnému útvaru zmenu miesta pobytu v lehote do piatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala.

(4) Držiteľ modrej karty vydanej podľa tohto zákona je povinný

a) oznámiť policajnému útvaru do piatich pracovných dní začiatok obdobia nezamestnanosti a skončenie obdobia nezamestnanosti,

b) hlásiť policajnému útvaru zmenu zamestnávateľa najneskôr päť pracovných dní pred nástupom do nového zamestnania; pri hlásení zmeny zamestnávateľa je držiteľ modrej karty povinný predložiť doklady podľa § 38 ods. 5 písm. a) až d).

(5) Ustanovenie odseku 1 písm. e) sa nevzťahuje na držiteľa modrej karty v období jeho nezamestnanosti, ktoré oznámil policajnému útvaru podľa odseku 4 písm. a).

(6) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý o sebe vyhlási, že je maloletý bez sprievodu, je povinný podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu na určenie jeho veku; to neplatí, ak je celkom zjavné, že ide o maloletú osobu.

§ 112
Povinnosti občana Únie a rodinného príslušníka občana Únie

(1) Občan Únie je povinný

a) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

b) predložiť, pri postupe policajného útvaru podľa § 65 ods. 5, dôkaz preukazujúci skutočnosť, na základe ktorej získal alebo má zachované právo na pobyt,

c) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena, priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade alebo v preukaze totožnosti do desiatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

d) chrániť doklad o pobyte vydaný podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

e) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladu o pobyte vydaného podľa tohto zákona policajnému útvaru do desiatich pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

f) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

g) podrobiť sa na požiadanie policajného útvaru snímaniu biometrických údajov na účely vydania dokladu o pobyte,

h) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte,

i) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

j) podpísať vyplnené úradné tlačivo o hlásení pobytu, v ktorom je uvedené jeho meno a priezvisko, dátum narodenia, štátna príslušnosť, číslo cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

k) požiadať do desiatich pracovných dní o vydanie nového dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz občana EÚ“, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti alebo ak nastanú okolnosti podľa písmena e),

l) vycestovať z územia Slovenskej republiky, ak stratil právo na pobyt podľa § 64 ods. 3 alebo ak mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 68,

m) odovzdať doklad o pobyte, ak skončila platnosť dokladu, ak mu bol vydaný nový doklad o pobyte podľa písmena c) alebo mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 68,

n) oznámiť dobrovoľné skončenie práva na pobyt podľa § 65 alebo práva na trvalý pobyt podľa § 67 a štát, do ktorého vycestuje.

(2) Rodinný príslušník občana Únie je povinný

a) dostaviť sa na policajný útvar na účel vydania nového dokladu o pobyte najneskôr v posledný deň platnosti dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“,

b) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

c) predložiť, pri postupe policajného útvaru podľa § 70 ods. 6, dôkaz preukazujúci skutočnosť, na základe ktorej získal alebo má zachované právo na pobyt,

d) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena, priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade alebo v preukaze totožnosti do desiatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

e) chrániť doklad o pobyte vydaný podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

f) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladu o pobyte vydaného podľa tohto zákona policajnému útvaru do desiatich pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

g) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

h) podrobiť sa na požiadanie policajného útvaru snímaniu biometrických údajov na účely vydania dokladu o pobyte,

i) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte,

j) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

k) podpísať vyplnené úradné tlačivo o hlásení pobytu, v ktorom je uvedené jeho meno a priezvisko, dátum narodenia, štátna príslušnosť, číslo cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

l) požiadať do desiatich pracovných dní o vydanie nového dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti alebo ak nastanú okolnosti podľa písmena f),

m) vycestovať z územia Slovenskej republiky, ak stratil právo na pobyt podľa § 69 ods. 3 alebo ak mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 72,

n) odovzdať doklad o pobyte, ak skončila platnosť dokladu, ak mu bol vydaný nový doklad o pobyte podľa písmena c) alebo mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 72,

o) oznámiť dobrovoľné skončenie práva na pobyt podľa § 70 alebo práva na trvalý pobyt podľa § 71 a štát, do ktorého vycestuje.

§ 113
Povinnosti ubytovateľa

Ubytovateľ je povinný

a) pri ubytovaní overiť totožnosť cudzinca,

b) do knihy ubytovaných[90]) uviesť pri cudzincovi aj štátnu príslušnosť a dátum narodenia,

c) zabezpečiť vyplnenie úradného tlačiva o hlásení pobytu cudzinca a doručiť ho policajnému

[90]) § 24 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 216/2008 Z. z.

útvaru do piatich dní od ubytovania; doručenie je možné aj prostredníctvom elektronickej služby zavedenej na tento účel,

d) umožniť policajnému útvaru vstup do všetkých priestorov ubytovacieho zariadenia na účel kontroly plnenia povinností ustanovených týmto zákonom.

§ 114
Povinnosti Zboru väzenskej a justičnej stráže

Ústav na výkon väzby, ústav na výkon trestu odňatia slobody, ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých a nemocnica pre obvinených a odsúdených sú povinné bezodkladne informovať policajný útvar príslušný podľa sídla ústavu alebo nemocnice o vzatí cudzinca do väzby a jeho prepustení z väzby a o nástupe a skončení výkonu trestu odňatia slobody cudzinca.

§ 115
Povinnosti niektorých právnických osôb a fyzických osôb

(1) Ústredie práce a úrad práce, sociálnych vecí a rodiny je povinné do troch pracovných dní písomne alebo elektronicky oznámiť policajnému útvaru udelenie povolenia na zamestnanie štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo jeho odňatie.

(2) Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny je povinný každé tri mesiace zaslať policajnému útvaru zoznam cudzincov, ktorí požiadali o dávky v hmotnej núdzi.

(3) Živnostenský úrad je povinný každých šesť mesiacov písomne zasielať ministerstvu vnútra zmeny, ktoré nastali v zozname podľa § 130.

(4) Škola, ktorej žiakom, poslucháčom alebo študentom je štátny príslušník tretej krajiny, je povinná do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru začatie štúdia, prerušenie štúdia, zanechanie štúdia, vylúčenie zo štúdia alebo skončenie štúdia štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má prechodný pobyt na účel štúdia.

(5) Zamestnávateľ je povinný do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru skončenie pracovného pomeru štátneho príslušníka tretej krajiny.

(6) Kto nájde alebo inak získa cestovný doklad cudzinca alebo doklad o pobyte alebo doklad vydaný podľa tohto zákona, je povinný ho bezodkladne odovzdať najbližšiemu policajnému útvaru.

(7) Osoba pozývajúca štátneho príslušníka tretej krajiny na územie Slovenskej republiky je povinná uhradiť majetkovú ujmu, ktorá vznikne štátu nedodržaním záväzku uvedeného v overenom pozvaní.

DRUHÁ HLAVA
PRIESTUPKY A INÉ SPRÁVNE DELIKTY

Prvý oddiel
Priestupky a iné správne delikty na úseku kontroly hraníc

§ 116
Priestupky

(1) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí štátny príslušník tretej krajiny, ak

a) neoprávnene prekročí vonkajšiu hranicu,

b) sa úmyselne vyhne alebo sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole pri prekročení vonkajšej hranice,

c) pri hraničnej kontrole predloží cudzí cestovný doklad, iný doklad oprávňujúci na prekročenie vonkajšej hranice alebo vízum ako vlastné.

(2) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie, ak

a) neoprávnene prekročí vonkajšiu hranicu,

b) sa úmyselne vyhne alebo sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole pri prekročení vonkajšej hranice,

c) pri hraničnej kontrole predloží cudzí cestovný doklad alebo iný doklad oprávňujúci na prekročenie vonkajšej hranice ako vlastný.

(3) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí ten, kto

a) neumožní vstup policajtovi alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v blízkosti vonkajšej hranice,

b) neumožní vstup policajtovi alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc,

c) neumožní v prihraničnom území vonkajšej hranice umiestnenie alebo používanie technického prostriedku,

d) úmyselne poškodí, zničí alebo inak znehodnotí technický prostriedok, alebo sťaží jeho využívanie,

e) poruší zákaz podľa § 9 písm. b).

(4) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí aj ten, kto počas dočasného obnovenia kontroly hraníc na vnútornej hranici

a) neoprávnene prekročí vnútornú hranicu,

b) sa úmyselne vyhne alebo sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole pri prekročení vnútornej hranice,

c) pri hraničnej kontrole predloží cudzí cestovný doklad, iný doklad oprávňujúci na prekročenie vnútornej hranice alebo vízum ako vlastné.

(5) Odseky 1 a 2 sa nevzťahujú na cudzinca, ktorý podal žiadosť o udelenie azylu bezodkladne po vstupe na územie Slovenskej republiky.

(6) Za priestupok podľa

a) odseku 1 písm. a) a b) možno uložiť pokutu do 800 eur,

b) odseku 1 písm. c) možno uložiť pokutu do 1 600 eur,

c) odseku 2 možno uložiť pokutu do 300 eur,

d) odseku 3 písm. a) až d) možno uložiť pokutu do 1 600 eur,

e) odseku 3 písm. e) možno uložiť pokutu do 800 eur,

f) odseku 4 možno uložiť pokutu do 300 eur.

(7) V blokovom konaní možno uložiť za priestupky podľa odsekov 1 až 4 pokutu do 165 eur.

(8) Priestupky uvedené v odsekov 1 až 4 prejednáva policajný útvar.

(9) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch,[91]) ak nie je v odsekoch 5 až 8 ustanovené inak.

§ 117
Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku kontroly hraníc sa dopustí

a) dopravca, ktorý porušil povinnosť podľa § 108 ods. 1 alebo ods. 2,

b) letecký dopravca, ktorý údaje podľa § 108 ods. 4 neposkytne alebo ich poskytne neúplné alebo nesprávne,

c) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ktorá si nesplnila povinnosť podľa § 109,

d) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak neumožní vstup alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v blízkosti vonkajšej hranice,

e) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak neumožní vstup alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc,

f) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak neumožní v prihraničnom území vonkajšej hranice umiestnenie alebo používanie technického prostriedku,

g) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak poškodí, zničí alebo inak znehodnotí technický prostriedok, alebo sťaží jeho využívanie.

(2) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. a) uloží policajný útvar pokutu od 3 000 eur do 5 000 eur za každého dopraveného štátneho príslušníka tretej krajiny.

(3) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. b) alebo písm. c) uloží policajný útvar pokutu od 3 000 eur do 5 000 eur za každý vykonaný let.

(4) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. d) až g) uloží policajný útvar pokutu do 3 300 eur.

(5) Pokutu podľa odsekov 2 až 4 možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa policajný útvar o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť, dĺžku trvania a následky protiprávneho konania a na prípadné opakované porušenie povinnosti alebo na to, či bolo porušených viac povinností.

(6) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jej uložení.

(7) Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Druhý oddiel
Priestupky a iné správne delikty na úseku pobytu

§ 118
Priestupky

(1) Priestupku na úseku pobytu sa dopustí štátny príslušník tretej krajiny, ak

a) má neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky,

---

[91]) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

b) poruší povinnosť podľa § 27 ods. 6, § 38 ods. 8 alebo ods. 9, § 59 ods. 5 alebo ods. 9, § 62 ods. 3, § 73 ods. 9, § 96 ods. 3 alebo § 111 ods. 1 písm. b)až f), h), j) až l), o) až r),

c) poruší povinnosť podľa § 111 ods. 1 písm. a), g), i), m), n) alebo písm. s) alebo ods. 2, 3 alebo ods. 4.

(2) Občan Únie sa dopustí priestupku na úseku pobytu, ak poruší povinnosť podľa § 64 ods. 2, § 66 ods. 1 alebo § 112 ods. 1 písm. a)až e) alebo písm. l).

(3) Rodinný príslušník občana Únie sa dopustí priestupku na úseku pobytu, ak poruší povinnosť podľa § 69 ods. 2, § 70 ods. 8, § 71 ods. 8 alebo § 112 ods. 2 písm. a)až f), h), l) alebo písm. m).

(4) Priestupku na úseku pobytu sa dopustí každý, kto poruší povinnosť podľa § 115 ods. 6.

(5) Za priestupok podľa

a) odseku 1 písm. a) a b) možno uložiť pokutu do 1 600 eur,

b) odseku 1 písm. c), odsekov 2 a 3 možno uložiť pokutu do 300 eur,

c) odseku 4 možno uložiť pokutu do 33 eur.

(6) V blokovom konaní možno uložiť za priestupky podľa odsekov 1 až 3 pokutu do 165 eur.

(7) Priestupky podľa tohto ustanovenia prejednáva policajný útvar.

(8) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch,[90]) ak nie je v odsekoch 5 až 7 ustanovené inak.

§ 119
Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku pobytu sa dopustí

a) ubytovateľ, ktorý porušil povinnosť podľa § 113,

b) škola, ktorá si nesplnila povinnosť podľa § 115 ods. 4,

c) zamestnávateľ, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 115 ods. 5,

d) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ktorá neumožnila bezodkladne vstup policajtovi na výkon jeho oprávnení podľa § 75.

(2) Za správny delikt podľa odseku 1 policajný útvar uloží pokutu do 3 300 eur.

(3) Pokutu podľa odseku 2 možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa policajný útvar o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť, dĺžku trvania a následky protiprávneho konania a na prípadné opakované porušenie povinnosti alebo na to, či bolo porušených viac povinností.

(4) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jej uložení.

(5) Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

ŠIESTA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 120
Vzťah k správnemu poriadku

(1) Ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise[13]) ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

(2) Policajný útvar uvedie v odôvodnení rozhodnutia iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, ak ide o rozhodnutie

a) o zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 4 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

b) o zrušení prechodného pobytu podľa § 36 ods. 1 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

c) o zamietnutí žiadosti o vydanie modrej karty podľa § 39 ods. 1 písm. c), ak je štátny príslušník tretej krajiny hrozbou pre bezpečnosť štátu,

d) o zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty alebo o odňatí modrej karty podľa § 41 ods. 1 písm. d), ak je držiteľ modrej karty hrozbou pre bezpečnosť štátu,

e) o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu podľa § 48 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

f) o zrušení trvalého pobytu podľa § 50 ods. 1 písm. a), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

g) o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 54 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu,

h) o zrušení tolerovaného pobytu podľa § 61 ods. 1 písm. b), ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu,

i) o administratívnom vyhostení podľa § 82 ods. 1 písm. a), ak štátny príslušník tretej krajiny predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, alebo podľa § 82 ods. 1 písm. b), ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu.

§ 121
Bezúhonnosť

(1) Bezúhonnosť štátny príslušník tretej krajiny preukazuje výpisom z registra trestov štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a štátu, v ktorom sa štátny príslušník tretej krajiny v posledných troch rokoch zdržiaval viac ako 90 dní počas šiestich po sebe nasledujúcich mesiacoch. Ak sa taký výpis v tomto štáte nevydáva, možno ho nahradiť rovnocennou listinou vydanou príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom krajiny pôvodu alebo ho možno nahradiť čestným vyhlásením, ktoré vykoná štátny príslušník tretej krajiny pred príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom, prípadne notárom krajiny pôvodu alebo posledného bydliska. Doklad o bezúhonnosti musí dokladovať bezúhonnosť na celom území štátu, ktorý tento doklad vydal, inak policajný útvar taký doklad neakceptuje.

(2) Azylant a cudzinec, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, nemusí preukázať bezúhonnosť výpisom z registra trestov štátu, z ktorého utiekol pred prenasledovaním alebo pred vážnym bezprávím;[92]) namiesto toho je povinný predložiť čestné vyhlásenie o svojej bezúhonnosti v tomto

---

[92]) § 8 a 13a zákona č. 480/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

štáte.

(3) Pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie pobytu je policajný útvar povinný vyžiadať si výpis z registra trestov;[93]) policajný útvar je oprávnený vyžiadať si aj odpis z registra trestov.[94])

(4) Za bezúhonného na účely tohto zákona sa nepovažuje ten, kto sa dopustil konania, ktoré je v Slovenskej republike kvalifikované ako úmyselný trestný čin, bol za toto konanie právoplatne odsúdený a od jeho potrestania neuplynula doba vyžadovaná na zahladenie odsúdenia v Slovenskej republike.[95])

§ 122
Zabezpečenie ubytovania

Dokladom potvrdzujúcim zabezpečenie ubytovania sa rozumie

a) list vlastníctva alebo výpis z listu vlastníctva z katastra nehnuteľností vydaný na meno štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) overená nájomná zmluva s vlastníkom alebo užívateľom nehnuteľnosti a výpis z listu vlastníctva alebo iný doklad preukazujúci oprávnenie na užívanie nehnuteľnosti,

c) potvrdenie ubytovacieho zariadenia o poskytnutí ubytovania,

d) overené čestné vyhlásenie fyzickej osoby alebo právnickej osoby o poskytnutí ubytovania cudzincovi na území Slovenskej republiky a výpis z listu vlastníctva alebo doklad preukazujúci oprávnenie na užívanie nehnuteľnosti, alebo

e) dohoda o hosťovaní, ak obsahuje aj zabezpečenie ubytovania

§ 123
Zdravotné poistenie

Dokladom potvrdzujúcim zdravotné poistenie sa rozumie potvrdenie na meno cudzinca o tom, že je zdravotne poistený na území Slovenskej republiky alebo že má poistenú úhradu liečebných nákladov na území Slovenskej republiky.

§ 124
Verejné zdravie

(1) Lekársky posudok, že štátny príslušník tretej krajiny netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, vydáva lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore infektológia.

(2) Podrobnosti o vydávaní lekárskeho posudku podľa odseku 1 a zoznam chorôb ohrozujúcich verejné zdravie ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

§ 125

(1) Vo veciach pobytu podľa tohto zákona koná policajný útvar podľa miesta pobytu alebo predpokladaného pobytu, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania cez štátnu hranicu zo susedného štátu, koná policajný útvar podľa miesta výkonu zamestnania, a ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza cez štátnu hranicu zo susedného

---

93) § 10 zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

94) § 12 a § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 330/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov.

95) § 92 Trestného zákona.

štátu do školy, koná policajný útvar podľa sídla školy.

(2) Vo veci administratívneho vyhostenia cudzinca koná policajný útvar, ktorý zistil dôvody na jeho administratívne vyhostenie; o rozhodnutí o administratívnom vyhostení informuje policajný útvar, ktorý mu udelil pobyt, registroval pobyt alebo vydal doklad o pobyte rodinného príslušníka občana Únie.

(3) Na účely § 17 ods. 2, § 32 ods. 1, § 34 ods. 2, § 38 ods. 5, § 40 ods. 5, § 45 ods. 2, § 47 ods. 2, § 53 ods. 2 a § 70 ods. 10 písm. a) sa za platný cestovný doklad považuje aj cestovný pas vydaný štátom, ktorý Slovenská republika neuznala, ak spĺňa špecifikácie Medzinárodnej organizácie civilného letectva o prístrojom snímateľných cestovných dokladoch.[96])

(4) Policajný útvar, ktorý posudzuje ohrozenie verejného poriadku pri postupe podľa § 15 ods. 2, § 16 ods. 5 písm. b), § 16 ods. 6 druhej vety, § 33 ods. 4 písm. b), ods. 5, § 34 ods. 10, § 36 ods. 1 písm. b), § 39 ods. 1 písm. c), § 41 ods. 1 písm. d), § 48 ods. 2 písm. b), § 50 ods. 1 písm. a), § 58 ods. 2 písm. b), § 59 ods. 12 písm. b), § 61 ods. 1 písm. b), § 81 ods. 3, § 82 ods. 1 písm. a) a b), § 83 ods. 2 písm. c), ods. 5, 6 alebo § 104 ods. 4 písm. e), posúdi mieru ohrozenia verejného poriadku vyplývajúcu z konania štátneho príslušníka tretej krajiny a z jeho závažnosti alebo vyplývajúcu z nebezpečenstva hroziaceho od štátneho príslušníka tretej krajiny a ak by dôsledky postupu podľa týchto ustanovení boli zjavne neprimerané dôvodom ohrozenia verejného poriadku, tieto ustanovenia policajný útvar nepoužije.

(5) Policajný útvar je povinný pri vydaní rozhodnutia podľa § 34 ods. 10 alebo ods. 11, § 36 ods. 1, § 41 ods. 1, § 48 ods. 2, § 50 ods. 1 alebo ods. 4, § 54 ods. 2, § 56 písm. a), § 59 ods. 12, § 61 ods. 1, § 72 ods. 8 alebo rozhodnutia o administratívnom vyhostení poučiť cudzinca o možnosti využitia asistovaného dobrovoľného návratu.

(6) Policajný útvar si na posúdenie žiadosti o udelenie prechodného pobytu a žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov vyžiada vyjadrenie Slovenskej informačnej služby, ktorá svoje vyjadrenie zašle policajnému útvaru do desiatich dní od doručenia žiadosti o vyjadrenie.

(7) Policajný útvar si môže pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie pobytu vyžiadať od orgánov členského štátu informácie o predchádzajúcom pobyte štátneho príslušníka tretej krajiny. Na požiadanie orgánov členského štátu poskytne informácie o pobyte štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky.

(8) Ak existuje dôvodná obava z ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý hlási svoj pobyt, žiada o registráciu alebo žiada o vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie, môže policajný útvar požiadať orgány členského štátu o poskytnutie informácie týkajúcej sa predchádzajúcich policajných záznamov o tejto osobe. Informácie o občanovi Únie alebo o rodinnom príslušníkovi občana Únie si môže policajný útvar vyžiadať do troch mesiacov od jeho vstupu na územie Slovenskej republiky alebo od ohlásenia pobytu na policajnom útvare.

(9) Ministerstvo vnútra určí kontaktné miesta na prijímanie a odovzdávanie informácií podľa § 33 ods. 8, § 36 ods. 4, § 38 ods. 11, § 39 ods. 2, § 54 ods. 1 a § 83 ods. 8.

§ 126

(1) Cudzinec môže vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu v rozsahu a za podmienok ustanovených osobitným predpisom,[97]) pričom splnenie podmienky prechodného pobytu na účel

---

[96]) Dohovor o medzinárodnom civilnom letectve (oznámenie č. 196/1995 Z. z.).

[97]) § 21 až 24 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

zamestnania sa nevyžaduje u štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený

a) prechodný pobyt podľa § 24, § 25, § 26, § 27, § 29 alebo § 30,

b) tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 1 písm. b),

c) tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 2 písm. b) alebo písm. c), alebo

d) tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 3.

(2) Pobyt počas lehoty na vycestovanie podľa § 111 ods. 1 písm. p) sa považuje za oprávnený pobyt.

(3) Žiadosti a doklady potrebné v konaní podľa tohto zákona vydané v cudzom jazyku je cudzinec povinný predložiť v úradnom preklade[98]) do štátneho jazyka[99]) v origináli alebo osvedčenej kópii;[100]) môže predložiť aj doklady vydané alebo overené príslušnými orgánmi Českej republiky v českom jazyku.

(4) Podpisy na čestných vyhláseniach, splnomocneniach, nájomných zmluvách a notárskych zápisniciach predkladaných v konaniach podľa tohto zákona musia byť osvedčené; to neplatí, ak je splnomocnenie vyhlásené do zápisnice pred správnym orgánom.

(5) Doklady, ktoré sú potrebné v konaní podľa tohto zákona a ktoré vydali orgány cudzích štátov, musia byť opatrené doložkou vyššieho overenia, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.[101])

(6) Úradné tlačivá potrebné v konaní podľa tohto zákona vydáva ministerstvo vnútra; tlačivá sú vydávané v dvojjazyčných verziách.

(7) Ministerstvo vnútra a ministerstvo zahraničných vecí zverejňujú na svojich webových sídlach základné informácie o právach a povinnostiach cudzincov podľa tohto zákona, ako aj vzory žiadostí potrebné na konanie podľa tohto zákona; informácie sa okrem štátneho jazyka zverejňujú aj v anglickom jazyku.

§ 127

(1) Ak sa štátny príslušník tretej krajiny odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu podľa § 111 ods. 6, považuje sa na účely konania podľa tohto zákona za plnoletú osobu; ak sa podrobí lekárskemu vyšetreniu, považuje sa za plnoletú osobu až do výsledku lekárskeho vyšetrenia na určenie jeho veku. Ak na základe lekárskeho vyšetrenia nie je možné určiť, či ide o plnoletú osobu alebo maloletú osobu, na konanie podľa tohto zákona sa považuje za maloletú osobu. Policajný útvar je povinný poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny o oprávnení nariadiť vykonanie lekárskeho vyšetrenia na určenie veku, spôsobe jeho vykonania a dôsledkoch vyšetrenia na konanie podľa tohto zákona, ako aj o dôsledkoch odmietnutia vyšetrenia.

(2) Za maloleté dieťa koná vo veciach pobytu zákonný zástupca. Maloleté dieťa staršie ako 15 rokov môže konať samostatne vo veciach pobytu na účely štúdia alebo osobitnej činnosti; žiadosť o udelenie prechodného pobytu na tieto účely však musí byť podpísaná zákonným zástupcom maloletého, pričom podpis zákonného zástupcu musí byť osvedčený.

---

98) § 23 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

99) § 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

100) § 57 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení v znení zákona č. 397/2000 Z. z.

101) Dohovor o zrušení požiadavky vyššieho overenia zahraničných verejných listín (oznámenie č. 213/2002 Z. z.).

(3) Za maloleté dieťa, ktoré nemá zákonného zástupcu, koná vo veciach pobytu ustanovený opatrovník.

(4) Policajný útvar bezodkladne oznámi nájdenie maloletého štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na účely zabezpečenia postupu podľa osobitného predpisu.[102])

§ 128
Spracúvanie osobných údajov a iných údajov pri zabezpečovaní kontroly hraníc

(1) Na účely zabezpečovania kontroly hraníc je policajný útvar oprávnený spracúvať tieto osobné údaje a ďalšie údaje:

a) meno, priezvisko, rodné priezvisko, predchádzajúce priezviská, dátum narodenia, pohlavie, miesto a štát narodenia, štátnu príslušnosť, národnosť, rodinný stav, údaje o cestovnom doklade, o inom doklade oprávňujúcom na prekročenie vonkajšej hranice, o vízach, biometrické údaje, cieľovú krajinu,

b) mená, priezviská, predchádzajúce priezviská rodinných príslušníkov, dátum a miesto narodenia rodinných príslušníkov, štátnu príslušnosť rodinných príslušníkov, trvalé bydlisko rodinných príslušníkov, predchádzajúce bydliská rodinných príslušníkov,

c) údaje o mieste a čase vstupu a vycestovania cez vonkajšiu hranicu, dopravnom prostriedku, spolucestujúcich osobách v jednom dopravnom prostriedku, dobu a účel pobytu,

d) údaje o neoprávnenom prekročení štátnej hranice, zákaze vstupu, zamietnutí vstupu a odopretí vstupu.

(2) Policajný útvar uchováva údaje o cestujúcich zaslané leteckým dopravcom podľa § 108 ods. 4 v dočasnom súbore. Policajný útvar je povinný tieto údaje do 24 hodín od ich prijatia po vstupe cestujúcich zlikvidovať; to neplatí, ak sú tieto údaje potrebné na plnenie iných úloh Policajného zboru.

§ 129
Spracúvanie osobných údajov a iných údajov pri vízach a pobyte

(1) Na účely konania o víze sú policajný útvar, zastupiteľský úrad a ministerstvo zahraničných vecí oprávnení spracúvať tieto osobné údaje:

a) meno a priezvisko žiadateľa o vízum, jeho rodné priezvisko, predchádzajúce priezviská, dátum narodenia, pohlavie, miesto a štát narodenia, štátnu príslušnosť, rodinný stav, údaje o cestovnom doklade, biometrické údaje,

b) povolanie žiadateľa o vízum, meno a priezvisko jeho otca, meno, priezvisko a rodné priezvisko jeho matky, meno, priezvisko a rodné priezvisko jeho manžela, dátum a miesto narodenia jeho manžela, meno, priezvisko a dátum narodenia jeho dieťaťa, predchádzajúce pobyty žiadateľa o vízum v Slovenskej republike,

c) predchádzajúcu štátnu príslušnosť žiadateľa o vízum, údaje o jeho trvalom bydlisku, údaje o jeho zamestnávateľovi, cieľovú krajinu, druh víza, požadovaný počet vstupov, čas pobytu, údaje o udelených vízach Slovenskej republiky, účel cesty, dátum príchodu, dátum odchodu, druh dopravného prostriedku, miesto prvého vstupu, údaje o kontaktnej osobe v Slovenskej republike, spôsob finančného zabezpečenia v Slovenskej republike,

---

[102]) § 27 ods. 1 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko a číslo dokladu totožnosti pozývajúcej osoby a vzťah pozývajúcej osoby k žiadateľovi o vízum.

(2) Na účely konania o pobyte sú policajný útvar, zastupiteľský úrad a ministerstvo zahraničných vecí oprávnení spracúvať osobné údaje štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 1 písm. a) a b) a

a) jeho titul, národnosť, účel pobytu, najvyššie dosiahnuté vzdelanie, údaje o zamestnaní pred príchodom a po príchode do Slovenskej republiky, miesto a štát trvalého bydliska, adresu posledného bydliska, bydlisko v Slovenskej republike, meno ubytovateľa,

b) predchádzajúce priezviská, štát narodenia, štátnu príslušnosť, trvalé bydlisko a bydlisko v Slovenskej republike jeho manžela,

c) dátum narodenia a štátnu príslušnosť jeho rodičov, miesto narodenia, štátnu príslušnosť, trvalé bydlisko a bydlisko jeho dieťaťa v Slovenskej republike, mená, priezviská, dátum a miesto narodenia, štátnu príslušnosť a trvalé bydlisko jeho súrodencov.

(3) Na účely registrácie je policajný útvar oprávnený spracúvať osobné údaje občana Únie a rodinného príslušníka občana Únie podľa odseku 1 písm. a) a údaje o najvyššom dosiahnutom vzdelaní, adrese trvalého bydliska v cudzine, bydlisku v Slovenskej republike a údaje o ubytovateľovi.

(4) Na účely konania o administratívnom vyhostení a konania o zaistení je policajný útvar oprávnený spracúvať osobné údaje podľa odseku 1 písm. a) a údaje o adrese trvalého bydliska cudzinca.

Prechodné ustanovenia

§ 130

Živnostenský úrad je povinný do 30 dní od účinnosti tohto zákona zaslať ministerstvu vnútra písomný zoznam vydaných, pozastavených, zaniknutých a zrušených oprávnení prevádzkovať živnosť štátnych príslušníkov tretej krajiny s povoleným pobytom na území Slovenskej republiky.

§ 131

(1) Vízum udelené podľa doterajších predpisov sa považujú za vízum udelené podľa tohto zákona.

(2) Povolenie na prechodný pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za prechodný pobyt podľa tohto zákona.

(3) Prvé povolenie na trvalý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za trvalý pobyt podľa tohto zákona.

(4) Ďalšie povolenie na trvalý pobyt udelené podľa § 38 ods. 1 písm. a) alebo písm. d) zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa považuje za trvalý pobyt na neobmedzený čas podľa tohto zákona.

(5) Ďalšie povolenie na trvalý pobyt udelené podľa § 38 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa považuje za dlhodobý pobyt podľa tohto zákona.

(6) Povolenie na tolerovaný pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za tolerovaný pobyt podľa tohto zákona.

(7) Občan Únie, ktorý sa zdržiava na území Slovenskej republiky dlhšie ako tri mesiace a ktorý nemá registrované prvé povolenie alebo ďalšie povolenie podľa doterajších predpisov, je povinný požiadať o registráciu pobytu na území Slovenskej republiky do 30 dní od účinnosti tohto zákona,

(8) Doklad o pobyte vydaný Slovákovi žijúcemu v zahraničí podľa doterajších predpisov stráca platnosť najneskôr 30. júna 2012.

(9) Lehota zákazu vstupu určená podľa doterajších predpisov zostáva v platnosti.

(10) Konania začaté pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; podľa tohto zákona sa dokončia iba vtedy, ak je to pre osobu priaznivejšie.

(11) Ak sa v doterajších predpisoch používa pojem „povolenie na prechodný pobyt“ vo všetkých tvaroch, „povolenie na trvalý pobyt“ vo všetkých tvaroch a „povolenie na tolerovaný pobyt“ vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým „prechodný pobyt“ v príslušnom tvare, „trvalý pobyt“ v príslušnom tvare a „tolerovaný pobyt“ v príslušnom tvare podľa tohto zákona.

§ 132
Zrušovacie ustanovenia

Zrušujú sa:

1. zákon č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení čl. III zákona č. 408/2002 Z. z., čl. IV zákona č. 480/2002 Z. z., čl. I zákona č. 606/2003 Z. z., čl. III zákona 69/2005 Z. z., čl. IV zákona č. 474/2005 Z. z., čl. I zákona č. 558/2005 Z. z., čl. I zákona č. 693/2006 Z. z., čl. IV zákona č. 342/2007 Z. z., čl. III zákona č. 643/2007 Z. z., čl. II zákona č. 233/2008 Z. z., čl. XXIII zákona č. 445/2008 Z. z., čl. II zákona č. 451/2008 Z. z., čl. I zákona č. 594/2009 Z. z. a čl. IV zákona č. 223/2011 Z. z.,
2. zákon č. 477/2003 Z. z. o ochrane štátnej hranice v znení čl. VI zákona č. 558/2005 Z. z., čl. VI zákona č. 342/2007 Z. z. a čl. XXXI zákona č. 445/2008 Z. z.,
3. výnos Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 07478/2009-OL z 8. apríla 2009, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o vydávaní dokladu, že cudzinec netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie (oznámenie č. 146/2009 Z. z.).

§ 133

Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe č. 2.

Čl. II

Zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení zákona č. 123/1996 Z. z., zákona č. 224/1996 Z. z., zákona č. 70/1997 Z. z., zákona č. 1/1998 Z. z., zákona č. 232/1999 Z. z., zákona č. 3/2000 Z. z., zákona č. 142/2000 Z. z., zákona č. 211/2000 Z. z., zákona č. 468/2000 Z. z., zákona č. 553/2001 Z. z., zákona č. 96/2002 Z. z., zákona č. 118/2002 Z. z., zákona č. 215/2002 Z. z., zákona č. 237/2002 Z. z., zákona č. 418/2002 Z. z., zákona č. 457/2002 Z. z., zákona č. 465/2002 Z. z., zákona č. 477/2002 Z. z., zákona č. 480/2002 Z. z., zákona č. 190/2003 Z. z., zákona č. 217/2003 Z. z., zákona č. 245/2003 Z. z., zákona č. 450/2003 Z. z., zákona č. 469/2003 Z. z., zákona č. 583/2003 Z. z., zákona č. 5/2004 Z. z., zákona č. 199/2004 Z. z., zákona č. 204/2004 Z. z., zákona č. 347/2004 Z. z., zákona č. 382/2004 Z. z., zákona č. 434/2004 Z. z., zákona č. 533/2004 Z. z., zákona č. 541/2004 Z. z., zákona č. 572/2004 Z. z., zákona č. 578/2004 Z. z., zákona č. 581/2004 Z. z., zákona č. 633/2004 Z. z., zákona č. 653/2004 Z. z., zákona č. 656/2004 Z. z., zákona č. 725/2004 Z. z., zákona č. 5/2005 Z. z., zákona č. 8/2005 Z. z., zákona č. 15/2005 Z. z., zákona č. 93/2005 Z. z., zákona č. 171/2005 Z. z., zákona č. 308/2005 Z. z., zákona č. 331/2005 Z. z., zákona č. 341/2005 Z. z., zákona č. 342/2005 Z. z., zákona č. 473/2005 Z. z., zákona č. 491/2005 Z. z., zákona č. 538/2005 Z. z.,

zákona č. 558/2005 Z. z., zákona č. 572/2005 Z. z., zákona č. 573/2005 Z. z., zákona č. 610/2005 Z. z., zákona č. 14/2006 Z. z., zákona č. 15/2006 Z. z., zákona č. 24/2006 Z. z., zákona č. 117/2006 Z. z., zákona č. 124/2006 Z. z., zákona č. 126/2006 Z. z., zákona č. 224/2006 Z. z., zákona č. 342/2006 Z. z., zákona č. 672/2006 Z. z., zákona č. 693/2006 Z. z., zákona č. 21/2007 Z. z., zákona č. 43/2007 Z. z., zákona č. 95/2007 Z. z., zákona č. 193/2007 Z. z., zákona č. 220/2007 Z. z., zákona č. 279/2007 Z. z., zákona č. 295/2007 Z. z., zákona č. 309/2007 Z. z., zákona č. 342/2007 Z. z., zákona č. 343/2007 Z. z., zákona č. 344/2007 Z. z., zákona č. 355/2007 Z. z., zákona č. 358/2007 Z. z., zákona č. 359/2007 Z. z., zákona č. 460/2007 Z. z., zákona č. 517/2007 Z. z., zákona č. 537/2007 Z. z., zákona č. 548/2007 Z. z., zákona č. 571/2007 Z. z., zákona č. 577/2007 Z. z., zákona č. 647/2007 Z. z., zákona č. 661/2007 Z. z., zákona č. 92/2008 Z. z., zákona č. 112/2008 Z. z., zákona č. 167/2008 Z. z., zákona č. 214/2008 Z. z., zákona č. 264/2008 Z. z., zákona č. 405/2008 Z. z., zákona č. 408/2008 Z. z., zákona č. 451/2008 Z. z., zákona č. 465/2008 Z. z., zákona č. 495/2008 Z. z., zákona č. 514/2008 Z. z., zákona č. 8/2009 Z. z., zákona č. 45/2009 Z. z., zákona č. 188/2009 Z. z., zákona č. 191/2009 Z. z., zákona č. 274/2009 Z. z., zákona č. 292/2009 Z. z., zákona č. 304/2009 Z. z., zákona č. 305/2009 Z. z., zákona č. 307/2009 Z. z., zákona č. 465/2009 Z. z., zákona č. 478/2009 Z. z., zákona č. 513/2009 Z. z., zákona č. 568/2009 Z. z., zákona č. 570/2009 Z. z., zákona č. 594/2009 Z. z., zákona č. 67/2010 Z. z., zákona č. 92/2010 Z. z., zákona č. 514/2010 Z. z., zákona č. 556/2010 Z. z., zákona č. 39/2011 Z. z., zákona č. 119/2011 Z. z., zákona č. 200/2011 Z. z., zákona č. 223/2011 Z. z., zákona č. 254/2011 Z. z., zákona č. 256/2011 Z. z., zákona č. 258/2011 Z. z., zákona č. 324/2011 Z. z., zákona č. 342/2011 Z. z., zákona č. 363/2011 Z. z., zákona č. 381/2011 Z. z. a zákona č. 392/2011 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. Poznámka pod čiarou k odkazu 16a znie:

„16a) § 25 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

2. V sadzobníku správnych poplatkov v II. časti Vnútorná správa položka 24 znie:

„Položka 24

a)	Žiadosť o udelenie prechodného pobytu na účel	
	1. podnikania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 404/2011 Z. z.“)	232 eur
	2. zamestnania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z.	165,50 eura
	3. sezónneho zamestnania	33 eur
	4. osobitnej činnosti alebo podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z.	99,50 eura
	5. zlúčenia rodiny alebo podľa § 30 ods. 1 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z.	132,50 eura
	6. plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl	66 eur
b)	Žiadosť o vydanie modrej karty Európskej únie	165,50 eura
c)	Žiadosť o udelenie trvalého pobytu	165,50 eura
d)	Žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na účel	
	1. podnikania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.	132,50 eura
	2. zamestnania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z.	99,50 eura
	3. sezónneho zamestnania	16,50 eura
	4. osobitnej činnosti alebo podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z.	33 eur
	5. zlúčenia rodiny alebo podľa § 30 ods. 1 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z.	66 eur
	6. plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl	33 eur

e)	Žiadosť o obnovenie modrej karty Európskej únie	99,50 eura
f)	Vydanie dokladu o pobyte	4,50 eura
g)	Vydanie dokladu o pobyte ako náhrada za zničený, stratený, odcudzený alebo poškodený doklad	16,50 eura
h)	Vydanie dokladu o pobyte ako náhrada za zničený, stratený, odcudzený alebo poškodený doklad o pobyte opakovane v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokoch	33 eur
i)	Žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu	99,50 eura
j)	Žiadosť o predĺženie tolerovaného pobytu	33 eur
k)	Potvrdenie o pobyte cudzinca na území Slovenskej republiky	3 eurá
l)	Vydanie cudzineckého pasu cudzincovi	33 eur
m)	Vydanie cudzineckého pasu cudzincovi od 5 do 15 rokov	13 eur
n)	Vydanie cudzineckého pasu cudzincovi mladšiemu ako 5 rokov	8 eur

Oslobodenie

1. Od poplatkov podľa písmen a) a d) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú zlúčenie rodiny s azylantom alebo s cudzincom, ktorému bola poskytnutá doplnková ochrana.

2. Od poplatkov podľa písmen a), b), d), e) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré sú pedagogickí zamestnanci alebo vysokoškolskí učitelia.

3. Od poplatkov podľa písmen a), c), d), i) a j) tejto položky sú oslobodené osoby mladšie ako 18 rokov.

4. Od poplatkov podľa písmen a) a d) tejto položky sú na základe vzájomnosti oslobodení stážisti, ktorým sa poskytuje štipendium Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky alebo štipendium vyplývajúce zo záväzkov z medzinárodných zmlúv, ako aj lektori cudzích jazykov prichádzajúci na školy v Slovenskej republike na základe záväzkov z medzinárodných zmlúv.

5. Od poplatku podľa písmena c) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré požiadali o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.

6. Od poplatku podľa písmena f) sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú o vydanie nového dokladu o pobyte, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti z dôvodu, ktorý nie je závislý od žiadateľa, napríklad pri zmene názvu obce, ulice alebo jej číslovania.

7. Od poplatkov podľa písmen i) a j) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. a) a b), ods. 2 písm. a) a c) a ods. 3 zákona č. 404/2011 Z. z.

8. Od poplatku podľa písmena l) tejto položky sú oslobodené osoby, ktorým bol udelený tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 2 písm. c) a ods. 3 zákona č. 404/2011 Z. z

9. Od poplatkov podľa písmen l) až n) tejto položky sú oslobodené

a) osoby, ktoré žiadajú o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.,

b) osoby, ktorým má byť cudzinecký pas vydaný podľa § 74 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 404/2011 Z. z.,

c) osoby, ktorým bola poskytnutá doplnková ochrana podľa zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Splnomocnenie

Správny orgán môže od vybratia poplatku podľa tejto položky upustiť alebo poplatok znížiť z humanitného dôvodu alebo z dôvodu vzájomnosti.“.

3. V sadzobníku správnych poplatkov v II. časti Vnútorná správa v oslobodení k položke 26 sa za bod 1 vkladajú nové body 2 a 3, ktoré znejú:

„2. Od poplatku podľa tejto položky sú oslobodení rodinní príslušníci občanov Únie.[16c])

3. Od poplatku podľa tejto položky sú oslobodení rodinní príslušníci občanov Slovenskej republiky v rozsahu rodinných príslušníkov občanov Únie podľa druhého bodu.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 16c znie:

„16c) § 2 ods. 5 zákona č. 404/2011 Z. z.“.

Doterajšie body 2 a 3 sa označujú ako body 4 a 5.

4. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky sa položka 240 dopĺňa písmenom e), ktoré znie:

„e) Podanie odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané	30 eur“.

5. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky sa oslobodenie k položke 240 dopĺňa bodom 4, ktorý znie:

„4. Od poplatku podľa písmena e) sú oslobodené osoby, ktoré podávajú odvolanie proti rozhodnutiu útvaru Policajného zboru, a rodinní príslušníci azylanta a cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana.“.

6. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky sa splnomocnenie k položke 240 dopĺňa bodom 5, ktorý znie:

„5. Správny orgán vráti poplatok podľa písmena e), ak sa odvolaniu vyhovie.“.

7. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky položka 242 znie:

„Položka 242

a)	Žiadosť o udelenie prechodného pobytu na účel	
	1. podnikania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.	232 eur
	2. zamestnania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z.	165,50 eura
	3. sezónneho zamestnania	33 eur
	4. osobitnej činnosti alebo podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z.	99,50 eura
	5. zlúčenia rodiny alebo podľa § 30 ods. 1 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z.	132,50 eura
	6. plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl	66 eur
b)	Žiadosť o vydanie modrej karty Európskej únie	165,50 eura
c)	Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov	165,50 eura

Oslobodenie

1. Od poplatku podľa písmena a) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú zlúčenie rodiny s azylantom alebo s cudzincom, ktorému bola poskytnutá doplnková ochrana.

2. Od poplatkov podľa písmen a) a c) tejto položky sú oslobodené osoby mladšie ako 18 rokov.

3. Od poplatku podľa písmena a) tejto položky sú na základe vzájomnosti oslobodení stážisti, ktorým sa poskytuje štipendium Ministerstva školstva Slovenskej republiky alebo štipendium vyplývajúce zo záväzkov z medzinárodných zmlúv, ako aj lektori cudzích jazykov prichádzajúci na školy v Slovenskej republike na základe záväzkov z medzinárodných zmlúv.

4. Od poplatku podľa písmena c) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré požiadali o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.“.

Čl. III

Zákon č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 37/2002 Z. z., zákona č. 136/2004 Z. z., zákona č. 544/2004 Z. z., zákona č. 479/2005 Z. z., zákona č. 11/2006 Z. z., zákona č. 278/2009 Z. z., zákona č. 513/2009 Z. z., zákona č. 136/2010 Z. z. a zákona č. 241/2011 Z. z. sa dopĺňa takto:

Za § 32 sa vkladá § 32a, ktorý znie:

„§ 32a

(1) Pred vydaním povolenia na prevádzkovanie letiska, ktoré je určené na medzinárodné lety do štátu, ktorý neuplatňuje ustanovenia osobitného predpisu o zrušení kontrol vnútorných hraníc[8aa]) (ďalej len „tretia krajina“), je letecký úrad povinný požiadať ministerstvo vnútra o stanovisko, či dotknuté letisko spĺňa podmienky na zabezpečovanie kontroly hraníc útvarom Policajného zboru. Letecký úrad nevydá povolenie na prevádzkovanie letiska, ak podľa stanoviska ministerstva vnútra dotknuté letisko nespĺňa podmienky na zabezpečovanie kontroly hraníc útvarom Policajného zboru.

(2) Podmienkami na zabezpečovanie kontroly hraníc útvarom Policajného zboru podľa odseku 1 je najmä

a) vybudovaná infraštruktúra[8ab]) v podobe stavebných úprav zamedzujúca vzájomnému fyzickému kontaktu osôb cestujúcich na vnútorných linkách[8ac]) s osobami cestujúcimi na linkách z tretích krajín a do tretích krajín,

b) vybudované a označené koridory podľa osobitného predpisu[8ad]) a súvisiaca infraštruktúra na vykonávanie hraničnej kontroly[8ae]) osôb,

c) zabezpečený priestor, ktorý nie je verejne prístupný, vrátane tranzitného priestoru, aby sa zabránilo opusteniu tohto priestoru cestujúcimi mimo priestorov hraničnej kontroly.

(3) Podmienky podľa odseku 2 musí letisko podľa odseku 1 spĺňať počas celej doby prevádzky. Ministerstvo vnútra podá leteckému úradu návrh na zrušenie povolenia na prevádzkovanie letiska, ak dotknuté letisko prestane spĺňať niektorú z podmienok podľa odseku 2. Stanovisko ministerstva vnútra je pre letecký úrad záväzné.

(4) Ministerstvo vnútra je pred podaním návrhu na zrušenie povolenia na prevádzkovanie letiska podľa odseku 3 povinné požiadať prevádzkovateľa dotknutého letiska o bezodkladné zabezpečenie splnenia podmienok ustanovených v odseku 2. Ministerstvo vnútra je na zabezpečenie splnenia podmienok podľa odseku 2 povinné poskytnúť prevádzkovateľovi letiska primeranú lehotu.

(5) Podmienku podľa odseku 2 písm. a) nemusí spĺňať letisko, na ktorom nízka intenzita prepravy nepredstavuje nebezpečenstvo vzájomného fyzického kontaktu osôb cestujúcich na vnútorných linkách s osobami cestujúcimi na linkách z tretích krajín a do tretích krajín.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 8aa až 8ae znejú:

„8aa) Hlava III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006) v platnom znení.

8ab) Príloha VI bod 2.1.1. nariadenia (ES) č. 562/2006.

8ac) Čl. 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 562/2006.

8ad) Čl. 9 ods. 1 nariadenia (ES) č. 562/2006.

8ae) Čl. 2 ods. 10 nariadenia (ES) č. 562/2006.“.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2012.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Iveta Radičová v. r.

Príloha č. 1
k zákonu č. 404/2011 Z. z.

VZOR

Žiadosť o letecký tranzit cudzinca

VZOR

Žiadosť o letecký tranzit cudzinca

(Žiadajúca jednotka) Orgán:	Miesto/dátum: Tel./Fax/e-mail:
Adresa:	Meno úradníka:
	Podpis

(Dožiadaná jednotka) Orgán:
Adresa:

Všeobecné informácie o štátnom príslušníkovi tretej krajiny, ktorého sa dožiadanie týka

Dožiadanie č.	Priezvisko	Meno	m/ž	Dátum narodenia	Miesto narodenia	Štátne občianstvo	Cestovný doklad č. /typ/ platnosť	Číslo víza vydaného treťou krajinou (ak sa vyžaduje)
1								
2								

Údaje o lete

Číslo letu	Z	Dátum odletu	Hodina	Do	Dátum príletu	Hodina

Podrobné informácie

Má štátny príslušník tretej krajiny sprievod?	☐ áno	☐ nie	Mená a funkcie:
Odporúča sa prítomnosť policajného sprievodu na letisku?	☐ áno	☐ nie	
Je potrebná lekárska starostlivosť?	☐ áno	☐ nie	Ak áno, špecifikujte:
Nákazlivé identifikovateľné ochorenia?(*)	☐ áno	☐ nie	Ak áno, špecifikujte:
Predchádzajúce neúspešné pokusy o odsun?	☐ áno	☐ nie	Ak áno, uveďte dôvody:

(*) Tieto informácie sa poskytnú v súlade s použiteľným vnútroštátnym alebo medzinárodným právom.

Ďalšie poznámky

Poznámka: V čase podania dožiadania neboli známe žiadne dôvody na zamietnutie podľa článku 3 ods. 3 a 5 smernice 2003/110/ES.

Rozhodnutie dožiadanej jednotky

Tranzit sa povoľuje	□
Tranzit sa nepovoľuje	□

Dôvody: _____

_____

_____

Meno/podpis/dátum

Príloha č. 2
k zákonu č. 404/2011 Z. z.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Smernica Rady 2001/40/ES z 28. mája 2001 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 4; Ú. v. ES L 149, 2. 6. 2011).
2. Smernica Rady 2001/51/ES z 28. júna 2001, ktorou sa dopĺňajú ustanovenia článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap.19/zv. 4; Ú. v. ES L 187, 10. 7. 2001).
3. Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6; Ú. v. EÚ L 251, 3. 10. 2003).
4. Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6; Ú. v. EÚ L 16, 23. 1. 2004).
5. Smernica Rady 2003/110/ES z 25. novembra 2003 o pomoci v prípadoch tranzitu na účely leteckého odsunu (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6; Ú. v. EÚ L 321, 6. 12. 2003) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 (Ú. v. EÚ L 141, 27. 5. 2011).
6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 5/zv. 5; Ú. v. EÚ L 158, 30. 4. 2004) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 (Ú. v. EÚ L, 27. 5. 2011).
7. Smernica Rady 2004/81/ES z 29. apríla 2004 o povoleniach na trvalý pobyt, vydávaných štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú obeťami nezákonného obchodovania s ľuďmi alebo ktorí boli predmetom konania umožňujúceho nelegálne prisťahovalectvo a ktorí spolupracovali s príslušnými orgánmi (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 7; Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).
8. Smernica Rady 2004/82/ES z 29. apríla 2004 o povinnosti dopravcov oznamovať údaje o cestujúcich (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 7; Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).
9. Smernica Rady 2004/114/ES z 13. decembra 2004 o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby (Ú. v. EÚ L 375, 23. 12. 2004).
10. Smernica Rady 2005/71/ES z 12. októbra 2005 o osobitnom postupe prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu (Ú. v. EÚ L 289, 3. 11. 2005).
11. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24. 12. 2008).
12. Smernica Rady 2009/50/ES z 25. mája 2009 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania (Ú. v. EÚ L 155, 18. 6. 2009).
13. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES z 18. júna 2009, ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie a opatrenia voči zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov (Ú. v. EÚ L 168, 30. 6. 2009).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.